

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-15

39

*Yıl:2 *15-28 Temmuz 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

NATO Zirvesi sonuçları bizlere yeni görevler yüklüyor

İşçi-köylü'den

**NATO Zirvesinin Sonuçları:
Saldırıya Karşı Direniş,
Daha Yaygın Direnişler**

Sayfa 30

✓ Öncesi ve esnası ile; alınan kararları, hatta yapılan basın toplantılarında emperyalizmin temsilcilerince sarf edilen sözleri ile NATO'nun İstanbul Zirvesi **şaşırtıcı** hiçbir özellik taşımadan gelişti ve sonuçlandı. Aynı durum, emperyalistlerin bu toplantısına karşı ülkemizdeki bütün sınıfların çeşitli siyasi temsilcilerinin verdikleri tutumda da kendini göstermiştir. NATO Zirvesi, ABD emperyalizmi açısından Haziran boyunca gerçekleştirilen G-8, ABD-AB toplantıları ve İKÖ Dışişleri Bakanları toplantılarında olgunlaştırılan bir sürece son noktanın konulacağı **final** niteliği taşıyordu.

✓ NATO İstanbul Zirvesi, **nafile** de olsa ABD açısından **gelenen aşamada** istediğini elde ettiği bir toplantı oldu. Irak'taki işgal birliklerine NATO üniforması giydirmenin koşulları da önceki toplantılarla ortaya çıktığı üzere henüz **olgunlaşmamıştı**. Oysa Afganistan'da yeni adımlar atmanın (Ka-

bil'in dışına çıkma) şartları/zorunluluğu vardı ve bu yönde ilerlenebilir, Irak'ta "**güvenlik kuvvetlerine eğitim verme**" adı altında NATO için içine **resmen** bulaştırılabilir, GOKAP konusunda da ortak bildirilere "**anlayış ve temel kavramlar yerleştirilerek**" projenin **esasları** şırınga edilebilirdi.

✓ Zirve günlerinde yapılan Irak'ta yönetimin "devrinin" hemen ardından direnişçilerin saldırısında 3 ABD'li askerin ölmesi, ABD emperyalistlerinin sahte gülcüklerini yüzlerinde dondurdu. Direnişçilerin bu anlamlı mesajı Zirve günlerinde Okmeydanı'nda kurulan barikatlarla birleşerek direnişin geliyeceği ve yaygınlaşacağı umutlarını çoğalttı. Emperyalistlere ve yerli uşaklarına rahat vermemek, planlarını yaşama geçirmelerini engellemek ve nihayetinde bu köhne sistemi yerle bir etmek için NATO Zirvesi sonuçlarının bizlere yüklediği görevlere dört elle sarılalım.

Standart Kargo İşçisi Direnişte

İzmir'in Pınarbaşı ilçesinde bulunan Standart Kargo işçileri TÜMTİS sendikasına üye oldukları için MHP'li patron tarafından işten çıkarıldı. Bunun üzerine direnişe geçen işçiler fabrika önünde beklemeye başladı. Patron ise Ülkü Ocakları'ndaki faşistleri fabrikaya işçi olarak aldı. Bu işçiler hem patrona yardım ederken hem de sürekli polis eşliğinde direnişteki işçilere saldırıyor. Geçtiğimiz günlerde yine saldırıya geçen işçiler ve polis birkaç işçiyi yaraladı. İşçilerden biri bıçaklanırken, birisi açılan ateş sonucu yüzüne gelen saçmalardan yaralandı. Bir işçi de başına aldığı sopa darbelerinden yaralandı. Saldırıya karşı savunmaya geçen işçiler de taşlarla karşılık verdiler. Daha sonra işçilerin aileleri ve mahalle halkı da olay yerine gelince faşistler geri çekilmek zorunda kaldılar. Patronun işe aldığı faşistlerin saldırıları üzerine direnişteki işçileri ziyarete ve röportaj yapmaya giden gazetemiz İzmir büro çalışanı **Erdinç Özbay** da engellenmek istendi. Çalışanımız işçilerle söyleşi yaptıktan sonra fabrikayı ve fabrikaya asılan Ülkü Ocakları bayrağını görüntülemek isterken polisin müdahalesine maruz kaldı. Çalışanımızın haber yapmasını engellemek isteyen polis, muhabirimizin basın kartına el koydu. Bu sırada muhabirimizi sahiplenilen işçiler **"arkadaş bizimle röportaj yapmaya geldi. Niye engelliyorsunuz?"** diyerek tepki gösterdi. Polis işçilere de tehditkar yaklaştı. Kısa süre sonra basın kartını alan çalışanımız tekrar işçilerin yanına döndü.

TÜMTİS Sendikası İzmir Şube yöneticisi **Cengiz Bildirici** ve direnişteki Standart Kargo işçisi **Özgür Yılmaz**'dan direnişe ilgili görüşlerini aldık.

Cengiz Bildirici: Standart Kargo Varan Koç'un devamıdır. Standart Kargo açıldıktan sonra bütün iş buraya kaydırıldı. Burada 9 arkadaş çalışıyordu. Biz 9 arkadaşla ilişkiye geçip sendikaya üye yaptık. Yaklaşık iki aydır bekleme sürecindeyiz.

Bu arada Ankara'da yetki beklerken patron durumu öğrenip arkadaşları işten attı. İşin kötü koşullarından kaynaklı sabah 8.00 gece 01.00'lere kadar çalışıyorlardı. Akşam yemeği yok, mesai ücreti yok. 350 milyon gibi bir ücrete çalışıyorlardı. Yol parası verilmeyerek burada sömürülüyorlardı. Biz burada yedi kişiyle direnişe çıktığımızda

Sendikaya üye olduğumuzdan dolayı iki ay öncesine kadar bizi işten attılar. Burada MHP'den silahlı şahısları getirdiler. Bir hafta yanımızda çalışan bu şahıslar bizi sendikadan istifaya zorladılar. Aşırı derecede baskılar oldu. Belli vaatlerde bulundular. Biz de kararlı olduğumuzu ve sendikadan ayrılmayacağımızı söyledik. Bugün işe geldiğimizde kapıdaki 8 MHP'li korumasıyla bizi içeriye almadılar.

ilk hafta işveren MHP'de yönetici olduğundan dolayı çeşitli Ülkü Ocaklarından insanlar getirdi. Buradaki arkadaşlara içeriden yaklaşık 35-40 kişinin saldırması sonucu bir arkadaşımız bıçaklandı, bir arkadaşımızı da otomatik tüfekle yaraladılar. Bu kişiler Ülkü Ocaklarından getirilen saldırganlardır. Patron zaten MHP'li yöneticisi. Direnişteki iki MHP'li arkadaş yanımızdaydı. Onları elediler. Buradaki beş arkadaşla halen direniş yerindeyiz. Bizim buradaki amacımız sendikalı olmak, işçilerin sosyal haklarını, mesai ücretlerini almak. Manevi destek bekliyoruz, inançlıyız, mutlaka burada örgütleneceğiz.

Özgür Yılmaz: Biz ilk etapta buraya başlarken iş koşullarının ağır olduğunu biliyorduk. Bu yüzden patronun işçiyi ezip, sırtından kene gibi kan emdiğini biliyorduk. İşe başladığımızda 7-8 kamyonca 8-9 kişi biz bu işi yapıyorduk. **Her gün gece yarılarna kadar çalışıyorduk. Karşılığında hiçbir şey alamıyorduk. Öğle yemeklerinde kendilerinin yemeyeceği yemekler çıkarıyorlardı. Yani köpeğin önüne koysan köpeğin yemeyeceği yemeklerdi.** Akşam saat 21.00 olunca da iş bitmiyordu tabii. Akşam yemeği yemek istiyorduk. Kendi cebimizden, arkadaşlarımızla aramızda para toplayıp yiyorduk. Bunun böyle gitmeyeceğini anladık. 9 arkadaş bir araya geldik. Kararlı bir sendika olduğu için TÜMTİS'i bulduk. Bu zaman içinde de **"sizin sigortanızı şu gün yapacağım, bugün yapacağım"** diyerek bizi salladılar. Sigortamızı yapmadılar. Sendikaya üye olduğumuzdan dolayı iki ay öncesine kadar bizi işten attılar. Burada MHP'den silahlı şahısları getirdiler. Bir hafta yanımızda çalışan bu şahıslar bizi sendikadan istifaya zorladılar. Aşırı derecede baskılar oldu. Belli vaatlerde bulundular. Biz de kararlı olduğumuzu ve sendikadan ayrılmayacağımızı söyledik. Bugün işe geldiğimizde kapıdaki 8 MHP'li korumasıyla bizi içeriye almadılar. Arkada da 30-40 kişi bekletiyormuş. **"Sizin işinize son verdim. Hiçbir hakkınız yok"** dedi. Kimse böyle işten atılamaz. Biz de fabrikanın karşısında direnişe geçtik. Sendikadan arkadaşlar geldiler. Burada beklemeye başladık. Bu bekleme süreci de zor geçti. **Biz inandığımız için zor gelmedi. Direnişe sonuna kadar devam edeceğiz. Biz yılmayız, işçiyiz. Onların bizden yılması lazım. Biz kazandırıyoruz, onlar yiyorlar.** Patron bizden büyük değil, biz patrondan daha büyüğüz. Biz yalnız değiliz. **TÜMTİS gibi sendikalar oldukça patron bizden küçük olduğunu görecektir.** (İzmir)

MAOİST GERİLLALAR NEPAL'DE EYLEM YAPTI

Nepal'de Maoist gerillaların 5 Temmuz günü düzenlediği bir saldırıda 12 polisin öldüğü öğrenildi.

Nepal İçişleri Bakanlığı'nın açıklamasına göre, Katmandu'nun güneyindeki **Bindhibasini** köyünde geçtiğimiz hafta kaçırılan bir işadamını kurtarmak için operasyon düzenleyen polisler gerillaların pususuna düştü. Pusu sonucunda çıkan çatışmada 12 polisin öldüğü kaydedildi.

Söz konusu çatışma Nepal'de 1 aydan beri yaşanan en ciddi çatışma özelliği taşıyor.

PARİS'TE SIVAS ŞEHİTLERİ ANILDI

2 Temmuz 1993'te faşist Türk devletin her türlü imkan ve yardımıyla, gerici ve sivil faşistler tarafından katledilen 33 aydın Paris'te yapılan bir anma etkinliği ile anıldı. Anma etkinliği **Strasbourg Saint Denis Kemerli**'nin önünde başladı. Sivas şehitleri şahsında devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. **ASEP, ACTİT, HÖC, ODAK, BİR-KAR, FDHA** imzalı ortak basın açıklamasının ardından, okunan şiirler ve birçok sanatçı tarafından okunan devrimci türkü ve halaylarla etkinlik saat 20:00'de son buldu.

NATO ZİRVESİ KARŞITI EYLEMLER

NATO Zirvesi'ne karşı Avrupa çapında yapılan etkinlikler kapsamında Avusturya'nın başkenti Viyana'da da çeşitli etkinlikler düzenlendi.

Bu etkinlikler **20 Haziran 2004** tarihinde ATİGF lokalinde ayrıca **24 Haziran 2004** tarihinde Viyana Üniversitesinde **NATO zirvesi ve Büyük Ortadoğu Projesi** konulu iki Panel düzenlendi.

Ayrıca **26 Haziran 2004** tarihinde Viyana'da içinde Federasyonumuz ATİGF ve çeşitli devrimci ve demokratik kurumların katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. NATO ve emperyalizm karşıtı slogan ve konuşmaların yapıldığı yürüyüş saat 12:00'de Viyana Westbahnhof'dan başladı ve ABD Konsoloslugu önünde yapılan mitingin ardından sona erdi. Canlı ve disiplinli bir havada geçen yürüyüşe katılım azdı. Kitle ABD Konsoloslugu önünde yapılan konuşmaların ardından devrim andı içerek dağıldı.

Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Federasyonu

İstanbul İHD'den Kulak Kesenlere Dair Suç Duyurusu

26 Temmuz günü TC devletinin kolluk güçlerinin HPG gerillalarıyla Şırnak'ın **Gabar Dağı**'nda girdiği çatışmada ölü olarak ele geçirdiğini iddia ettiği, vücudunda çeşitli işkence izleri ve yüzünde de tüfek dipçığı ile yapılmış darpların izleri bulunan, kulakları ise kesilmiş olan **Meas Reşit Reşo**'nun aslında sağ ele geçirildiği ve gördüğü işkence ile öldürüldüğü iddiası üzerine **İHD İstanbul Şubesi**, Şırnak Cumhuriyet Savcılığına sunulmak üzere İstanbul Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundu.

10 Temmuz Pazartesi günü **Sultanahmet Adliyesi** önünde bir araya gelen kitle ellerinde Meas Reşit Reşo'nun adli tabipten ailesine verilirken çekilmiş resimlerini taşıyarak basın

açıklaması yaptı. Basın açıklamasında suç duyurusuna katılan **DEHAP, ESP, TUAD, GÖÇ-DER, Özgür Toplum Partisi, SDP ve KESK** adına konuşan İHD Genel Başkan Yardımcısı **Av. Eren Keskin**; Reşo'nun sağ ele geçirilip işkence ile öldürüldüğünü anlatarak **"işkenceye sıfır telorans"** diyenlerin izah bile edemeyeceği bir durum var olduğunu bu konu da ise bu uygulamaların önünü açarlara asıl dava açılması gerektiğini söyledi.

Av. Eren Keskin basın açıklamasından sonra Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusu dilekçesini vererek delil olarak da 7 Temmuz tarihli gazetelerde çıkan insanlık dışı fotoğrafları verdi. Yapılan suç duyurusunun ardından kitle sessizce dağıldı. (İstanbul)

BANKA HESAP NUMARALARI

Emriye Demirkır
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi
Euro Hesabı: 0751 0067 5731 0000 009
TL Hesabı: 0751 0067 5743 0000 009
İş Bankası İstanbul/Aksaray Şub.
Euro Hesabı: 1002 1130549-TL Hesabı: 1002 1180043
Vakıfbank Valide Sultan Şubesi
Euro Hesabı: 00158 048 000 213746

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

**6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000**

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

28-29 HAZİRAN NATO ZİRVESİ VE EMPERYALİST KUTUPLAŞMANIN DERİNLEŞMESİ

Son yıllarda uluslararası alanda kapitalist-emperyalist sistemin içine girdiği süreç hem iç çelişkileri, hem de emperyalistler arası çelişkileri daha derinleştirmiştir. Uluslararası mali sermayenin temsilcileri, çıkarları doğrultusunda girdikleri yeni saflaşmayla süreci daha çatışmalı bir rotaya sokmuşlardır. Yaşanan bu pratik, emperyalistler arası ilişkilerde son tahlilde belirleyici olan unsurun pazar rekabeti ve dünyaya hükmetme mücadelesinin olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Nitekim bu pazar kavgasının başını çeken ABD emperyalizmi tek başına dünyaya sahip olma dürtüsüyle hareket ederken; AB, Çin, Rusya, Japonya vb. emperyalist devletler de daha fazla pazara sahip olma ve uluslararası etkilerini daha da geliştirme emelleriyle hareket etmektedirler. **Emperyalistler arası çelişkiler bundan sonra daha da gelişecektir.** BOP yaftasıyla gücünü ve egemenliğini daha da pekiştirmek isteyen ABD, denetimindeki NATO'nun jeo-politik stratejisini de salt kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda geliştirip, Avrasya'ya tek başına egemen olmak hayalindedir. Ancak ABD'nin bu emelleri diğer emperyalistlerle olan çelişkileri daha da derinleştirmektedir.

ABD'İN TEK KUTUPLU SİSTEM HAYALI VE DERİNLEŞEN ÇELİŞKİLER

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra emperyalistler arası mücadele ve saflaşmada ABD üstünlüğü ele geçirmişti. Savaşta yenilgiye uğrayan rakiplerinin dışında müttefiki durumunda olan emperyalist devletlerin de ağır hasarlara uğraması ve sosyalist blokun güçlenmesi ve gelişmesi, savaş sonrasındaki emperyalizmin konjonktüründe ABD'yi batılı emperyalistlerin lideri haline getirmişti.

Savaş sonrasının tahribatlarının onarıldığı bu süreçte batılı emperyalistlerde '70'li yıllara kadar genelde istikrarlı bir hat izlendi. **Ancak sistemin hattı görelidir. Dolayısıyla sistem içi ekonomik, sosyal, siyasal çelişkilerin gelişmesi ve derinleşmesi esas eğilimdir.** Nitekim RSE'nin de havlu atmasıyla birlikte uzlaşma süreci yerini tekrar emperyalistler arası kutuplaşmanın ve saflaşmanın giderek daha derinleştiği bir süreçte bırakmıştır.

Oysa ABD, emperyalistler arası ilişkilerde tek kutuplu hattın savunuculuğunu yapmaktadır. ABD emperyalizmi dünyaya tek başına egemen olmak istemekte ve rakiplerinin de kendisine tabi bir hatta yer almasını savunmakta olup, bu doğrultuda politik-stratejik bir hat izlemektedir. Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) adı altında ABD tarafından gündeme getirilen bu politika ile bu hat hedeflenmektedir.

ABD emperyalizmi rakiplerine kıyasla hala en güçlü emperyalist devlettir. Hala en fazla sermaye ihraç eden ve en fazla pazarlara sahip olan devlettir. Silah ve askeri bakımdan da en gelişmiş devlettir. Dolayısıyla diğerlerine kıyasla, karşı devrimci güçler üzerinde hala en fazla otoriteye sahip devlet de ABD emperyalizmidir. Lakin ABD'nin diğer emperyalistlere dayattığı "kendisine bağlı tek kutuplu konjonktür" de mümkün olmamıştır. Kâr hırsı ve daha fazla pazara sahip olma dürtüsü emperyalistler arası ilişkilerde esastır. Rekabet ve politik üstünlük mücadelesi emperyalist sistemi girilen her süreçte emperyalistler arası saflaşmalara itmiştir. Bu nedenle ABD emperyalizminin diğer rakiplerine dayattığı kendi he-

gemonyasında tek kutuplu stratejik hat mümkün olmamıştır.

ABD emperyalizmi tüm üstünlüklerine rağmen giderek gerilemekte ve karşı devrim üzerindeki otoritesi de zayıflamaktadır. **Yakın döneme kadar birlikte hareket ettiği emperyalist devletlerin önemli bölümüyle giderek saflaşma sürecine girmektedir.** Ekonomik bakımdan rakiplerine kıyasla hala en üstün devlet olmasına karşın, giderek de gerilemeye başlamıştır. İstikrarlı süreçte lehte en fazla etkilenen ABD, dünya çapındaki krizin tahribatlarından da en fazla etkilenen emperyalist güçtür.

NATO ZİRVESİ VE BOP STRATEJİSİ

Gerileme kaygısı ABD'yi saldırganlaştırmıştır. Ortadoğu, Kafkaslar, Uzakdoğu gibi bölgelerde birçok devlete saldırıp, pazar alanlarını genişletmek, sömürü oranlarını artırmak, dünya çapında stratejik üstünlüğünü güçlendirmek hedefiyle Afganistan ve Irak'a yapılan askeri saldırılar, ciddi direnişlerle karşılaşmıştır.

ABD planladığı emperyalist emellerine ulaşamadığı gibi, girdiği ülkelerde askeri ve siyasi bakımdan tıkanmış kalmış ve hızla dünya çapında teşhir olma sürecine girmiştir. Diğer emperyalist devletlerle olan çelişkileri de giderek derinleşmiştir. Almanya ve Fransa'nın başını çektiği kutupla, Çin ve Rusya'nın başını çektiği diğer emperyalist kutupların ABD ile çelişkileri artmıştır. Her ne kadar ABD ile çelişkileri olan bu emperyalist devletler ekonomik, askeri, siyasi bakımdan henüz soğuk savaş dönemindeki gibi sıkı bir saflaşmaya gitmemişlerse de, **BOP süreci de çelişkilerin giderek daha derinleşeceği bir rotaya sokmaktadır.**

Amerikan emperyalizmi diğer emperyalistlere karşın hükümünü ve egemenliğini dünya çapında geliştirmek istemektedir. BOP adı altında dünyanın en verimli bölgelerini içine alan Avrasya'ya tek başına sahip olmak isteyen ABD, denetimindeki NATO'yu da bu alana taşımak istemektedir. Bu nedenle son NATO Zirvesi'nde bu durum gündeme gelmiştir. **Amacı bu alanlara açılacak NATO üsleriyle petrol, doğal gaz ve diğer enerji kaynakları bakımından hayli zengin olan bu topraklar üzerinde ekonomik üstünlük sağlamaktır.** Ve bu doğrultuda bu bölgenin ABD kökenli çok uluslu tekellerin denetimine geçmesi için gerekli olan koşulları oluşturmaktadır. Böylelikle en verimli alanlarda ABD kökenli şirketlerin tümünden üstünlüğünü sağlamak ve dünya çapındaki askeri ve siyasi hegemonyasını daha da pekiştirmeyi hedeflemektedir.

ABD emperyalizmi son NATO Zirvesi'ni gündeme getirirken, başta işgal ettiği Irak'ta kendi ve yandaşlarının askerlerinin dışında, Almanya, Fransa gibi emperyalist devletlerin de askeri işgalini gündeme getirmek ve işgaldeki askeri gücü artırmayı hedeflemiştir. Böylece diğer emperyalistleri de kendi etkinliğindeki NATO askeri kurumu üzerinden kendi denetiminde seferber etmeyi planlamıştır.

Böylece ABD'nin hedefi, kendi liderliğinde NATO'yu Asya'ya kaydırmak ve Avrupalı rakiplerini de NATO kisvesiyle kendi önderliğindeki askeri harekate seferber etmektir. Böylece hem Irak işgaline yasal bir görünüm vermeyi, hem de Avrupalı rakiplerini kendi denetiminde tutmayı hedeflemiştir.

EMPERYALİSTLER ARASI ÇELİŞKİLER

Bilindiği gibi ABD ve müttefikleri Irak'ın işgalinin NATO imzasıyla savunulmasını gündeme getirmişlerdir. Amaçları işgali meşru göstermek ve diğer emperyalistlerle tek kutupta hareket ederek dünya çapındaki üstünlüklerini sağlamaktır. Ancak Almanya ve Fransa NATO içinde kalmayı savunmakla birlikte, ABD'nin Irak işgali sonrasında getirdiği son NATO misyonunda anlaşamamışlardır. **Sonunda "orta nokta"yı NATO'nun Iraklı askerleri "eğitmesi" kararıyla bulmuşlardır.** Ancak bu karar hafife almak da doğru olmayacak. Zira ABD'li askerlerin Filipinler'de, Nepal'de de sözde eğitim amacıyla bulunduğunu unutmamak gerek.

ABD kendi denetimindeki NATO'nun Avrasya'ya açılma ve yoğunlaşmasının gerekçelerini BOP ile gündeme getirirken, Almanya ve Fransa bu gerekçeye karşı çıkmakta ve kendi denetimlerinde ayrı bir askeri örgütlenmeyi savunmaktadırlar. ABD daha fazla pazara tek başına sahip olmak ve diğer emperyalistler üzerinde de tahakküm kurmak isterken, Almanya ve Fransa gibi Rusya ve Çin gibi emperyalistler ve oluşturdukları ittifaklar da ABD dışında ayrı bloklaşmayı savunmaktadırlar.

ABD'nin dünya çapındaki üstünlüğü ve tüm pazarlara sahip olma stratejisi, süreci ve emperyalistler arası saflaşmayı da hızla rekabetin ve çelişkinin derinleştiği sürece sürüklemektedir. Almanya ve Fransa henüz ABD liderliğindeki NATO'dan kopmamakla birlikte, rolü ve askeri hattında ayrılmakta ve birbirlerine rakip olmaktadır. Bunda NATO içinde 50 yılı aşkın bir süredir bulunmalarının ve ayrı askeri örgütlenmelerinin henüz zayıf olmasının rolü vardır. Çin ve Rusya NATO dışında oldukları gibi Şanghay Zirvesi adı altında bir kutuplaşma da oluşturmuşlardır. Dolayısıyla Almanya ve Fransa ile Çin ve Rusya'nın oluşturduğu kutuplar tümünden bir blok içinde olmakla birlikte, ABD ile olan rekabet bu emperyalist devletleri de ortak bir paydada birleştirmektedir. Emperyalistler arası çelişkinin giderek derinleşmesi ve keskinleşmesi, **ABD'ye karşı diğer emperyalistlerin tek bir zeminde birleşmelerinin koşullarını daha da olgunlaştırır.** ABD emperyalizminin en sağlam müttefiki İngiltere'dir. İtalya hükümetinin kararı tümünden İtalyan tekeli burjuvazisini yanıtsmamaktadır. İspanya'da olduğu gibi yapılacak seçimler sonucu İtalya'da da olası hükümet değişikliği saf değişikliğine neden olabilir. Ortadoğu'da ise en sağlam müttefik İsrail'dir. TC devleti ve egemen sınıflar ağırlıklı olarak ABD'nin uşaklığını yapmakla birlikte, başta tasarlanan fiili askeri desteği de tümünden vermemişlerdir. İleride emperyalistler arası çelişkilerin giderek derinleşmesiyle birlikte aralarında oluşacak olan saflaşmalar da daha bir netleşecek ve belirginleşecektir.

Tek kutuplu dünyayı savunan ABD emperyalizmi rakipsiz bir devlet olarak tek başına dünyaya hükmetmeyi hedeflemektedir. Diğer emperyalistlerin kendi ülke sınırlarının dışına çıkmadan, kendisine tabi hareket etmesini savunmuştur. Emperyalistler arası yeni çelişkilerin ve saflaşmaların ortaya çıkması ve derinleşmesi ABD'nin subjektif hattını daha belirgin bir zeminde göstermiştir.

Bunun üzerine BOP'nin gündeme getirilmesinde Avrupa ve Çin emperyalizminin gide-

rek gelişmesi, yayılması ve ABD karşıtı emperyalist kutuplaşmalar oluşturmalarının büyük payı vardır. Öyle ki BOP ile Kuzey Afrika'dan, Orta Asya ve Uzak Doğu'ya kadar tek başına sahip olma girişimi pazarların yeniden paylaşımının gündeme gelmesidir. Çünkü ABD'nin rakipleri Avrasya'da üstün oldukları alanları terk etme niyetinde olmadıklarını gösterdikleri gibi, ABD'nin etkin olduğu pazarları da ele geçirmeyi hedeflemişlerdir.

Öyle ki, NATO Zirvesi öncesinde Çin ve Rusya önderliğinde Şanghay'daki zirve ile ABD'nin emelleri gündeme alınmış ve karşı emperyalist gündemlerle durumun değerlendirilmesi yapılmıştır. Latin Amerika'da en büyük Pazar olan Brezilya'dan Çin'e politikacıların ve işadamlarının ziyareti yapılmıştır. Brezilya ve Arjantin'in, Çin'le olan ilişkileri geliştirmiştir. Yapılan antlaşmalarla Çin emperyalizminin ihtiyaç duyduğu hammaddeler bu ülkeler tarafından karşılanacak, ihtiyaç duyulan yabancı sermaye de Çin tarafından karşılanacaktır. Ayrıca Avrupa Birliği ülkeleri, Latin Amerika ülkeleriyle 28 Mayıs'ta zirve toplantısı yapmışlardır. ABD dışında diğer emperyalistlere on yıllardır kapalı olan bu bölge böylece diğer emperyalistlere de açılmıştır. Ayrıca Asya Krizi sonrasında Uzak Doğu bölgesindeki ülkelerle ABD'nin ilişkilerinin zayıflaması sonucu, Japonya'yla ve Hindistan'la ilişkileri geliştirme girişimlerine karşın; Çin de Hindistan ve Japonya'yla ilişkileri geliştirme ve yakınlaşma stratejisi uygulamaya başlamıştır. (Cumhuriyet gazetesi Ergin Yıldızoğlu)

Görüldüğü gibi emperyalistler arası çelişkiler giderek daha derinleşmiş ve gelişmiştir. Mevcut emperyalist güçler içerisinde en hızlı gelişen Çin'dir. Amerika, Avrupa, Japonya gibi emperyalist ülkeler uzun bir dönemden beri giderek derinleşen kriz içerisinde. Ekonomideki aşırı üretim ile mali piyasadaki aşırı sermaye birikiminin neden olduğu kriz, yüz yılı aşkın emperyalist ülkelerde artık günümüzde kronik boyut almıştır. Sosyalizmdeki geri dönüş ile kapitalizm sürecini rakiplerine kıyasla yeni yaşayan Çin kapitalizmi henüz istikrarlı süreçte olan tek emperyalist devlettir. Bu nedenle en hızlı gelişen Çin emperyalizminin, orta vadede giderek gerileyen ABD emperyalizmini aşacağı tahminleri yapılmaktadır. Elbetteki, Çin de kapitalist sistemin ürünü olan krizi mutlaka yaşayacaktır. Bugün ABD kadar deşifre olmadığı için onun kadar teşhir olmamıştır. Ama ABD'yle çelişkilerin gelişmesi, kızılaşması ve artan saldırganlığı ile Çin emperyalizmi de dünya çapında kitlelerin nabzında daha da deşifre olacaktır. Tüm bunlar kapitalist emperyalist sistemin çelişkilerinin giderek nasıl geliştiğini göstermektedir. Burjuvazi sürecini uzatmak için elinden gelen tüm çabayı gösterecektir, ama, **sistemin iç çelişkilerinin dayanacağı oluşturulan üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişkileri ve giderek derinleşmesini de engelleyemeyeceklerdir.** Bu da tek tek ülkelerde devrimin objektif koşullarını olduğu gibi, bugün nispeten zayıf olan subjektif koşulları da açıktır ki daha da olgunlaştırılacaktır. İçinde bulunduğumuz süreç, artan işsizlik ile, sosyal hakların gaspı ile, artan yoksulluk ile kitlelerin kapitalist-emperyalist sisteme karşı artan hoşnutsuzluk ve şimdilik kendiliğindenci mücadeleleri gelecekte çelişkilerin ve mücadelelerin gelişeceğinin göstergeleridir.

Sınıfsal Bakış

RÜYA GÖRENLER, GÜYA DİRENENLER VE OKMEYDANI'NDAN FELLUCE'YE BİN SELAM!

Öncesi ve esnası ile; alınan kararları, hatta yapılan basın toplantılarında emperyalizmin temsilcilerince sarf edilen sözleri ile NATO'nun İstanbul zirvesi **şaşırtıcı** hiçbir özellik taşımadan gelişmiş ve sonuçlanmıştır. Aynı **sürprizsizlik**, emperyalistlerin bu toplantısına karşı ülkemizdeki bütün sınıfların çeşitli siyasi temsilcilerinin verdikleri reaksiyonda da kendini göstermiştir. Ancak bütün bunların, kitlelerin geniş kesimleri tarafından açık biçimde algılanmadığını bilmek durumundayız.

NATO zirvesi, ABD emperyalizmi açısından Haziran boyunca gerçekleştirilen **G-8, ABD-AB** toplantıları ve **İKÖ** dışişleri bakanları toplantılarında olgunlaştırılan bir sürece son noktanın konulacağı **final** niteliği taşıyordu. G-8'de Afrika başta olmak üzere bütün dünyada **"barış operasyonları"**nı genişletmek amacıyla yönelik bir eylem planı benimsendi (10.06.04). İKÖ'de açılış konuşmasını yapan **A. Necdet Sezer**, **"Değişim rüzgarlarının güçlü bir biçimde kendini hissettirdiği bir dönemden geçmekteyiz. Hiçbir ülke değişim rüzgarlarından kendini soyutlayamaz."** diyordu (14.06.04). ABD-AB doruğu ortak deklarasyonunda ise **Akdeniz ve Ortadoğu ile AB Stratejik Ortaklığı** projelerine destek vurgulanıyordu (26.07.04).

Yeri ve tarihi çok daha önceden saptanan ama bambaşka **rüyalarla** tasarlanan NATO İstanbul zirvesi¹, **nafile** de olsa ABD açısından **gelen aşamada** istediğini elde ettiği bir toplantı oldu. Onların İstanbul'a gelirken son adlandırmada **GOKAP** (Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi) olarak tarif ettikleri projelerinin NATO belgelerine **açık** bir tarzda yazılması şeklinde planları olamazdı. Yine aynı biçimde, Irak'taki işgal birliklerine NATO üniforması giydirmenin koşulları da önceki toplantılarla ortaya çıktığı üzere henüz **olgunlaşmamıştı**. Oysa Afganistan'da yeni adımlar atmanın (Kabil'in dışına çıkma) şartları/zorunluluğu vardı ve bu yönde ilerlenebilir, Irak'ta **"güvenlik kuvvetlerine eğitim verme"** adı altında NATO için içine **resmen** bulaştırılabilir, GOKAP konusunda da ortak bildirilere **"anlayış ve temel kavramlar yerleştirilerek"**² projenin **esasları** şırınga edilebilirdi. ABD bunu sinsice ve gizlice değil, pazarlıklar ve mevcut güç dengesi içinde yaptı. Yani hem kapışma hem de anlaşma ortamında (**Bosna'daki SFOR'dan EUFOR'a yetki devri** gibi) işler kotarıldı.

ABD açısından, Almanya-Fransa ek-seni ile olan çatlağın giderilmesi gerektiği gibi bir **"sorun"** olduğu da tartışılmalı-

dır. Ve sağlanmış gözükken **"mutabakatın"** sınırları ve kapsamı iyi tartışılmalıdır. Zirvedeki temsilini **Putin**'in bilinçli olarak katılmaması ile Dışişleri Bakanı seviyesine düşüren Rusya'nın **mesafeli** tavrını da, **Şangay İşbirliği Örgütü**'nün (Rusya, Çin, Kırgızistan, Kazakistan, Tacikistan, Özbekistan) 19.06.04 tarihli son toplantısında ABD'nin Asya hesaplarına **karşı yapılacakların** tartışılması çerçevesinde değerlendirmek gerekir. **Yani herkes bir yandan siper kazmakla meşguldür.**

Şu gerçek akıllardan çıkarılmamalıdır: Emperyalistler arası uzlaşmalar **geçicidir**. Bu yüzden bugün **"anti-terörizm"** bayrağı altında dünya halklarına karşı çeşitli platformlarda birlik sergileyip savaş sürdürüyor olsalar da **her fırsatta** birbirlerine düşmekte ya da düşebilme potansiyeli taşımaktadırlar. Zira **temel güdü** ve dürtüleri olan **"daha fazla kâr"** ve **"yeniden paylaşım"** olgusu onları **sürekli** rekabet ve kapışma içinde tutmaktadır.

Bugün, Irak'taki direnişin dünya halklarına verdiği **umutla** beraber, sınıfsal çelişkilerin keskinleştirdiği şartların **"barut fıçısına"** çevirdiği dünya, emperyalistler için giderek daha **"tehlikeli"** bir konuma sürüklense de, ABD emperyalizminin hesaplarındaki bozulmaların doğurduğu ve doğuracağı **fırsatlar**, diğer emperyalist güç ve gruplar tarafından değerlendirilmek istenmektedir. Bu tarih boyunca hep böyle olduğu için, kimse tarafından yadırganacak bir durum da yoktur.

Fazla eskilere gitmeye gerek yok; **Rus sosyal emperyalizminin** çöküş döneminde, **parçalanışına** zaten bir kısmı rol de oynayan diğer emperyalistler seyirci kalmış, doğaldır ki yardımına koşan olmamış, aksine adeta **kapışma** yaşanmış ve bu **yağma** hala da ABD ile AB'nin merkezi ülkeleri arasında sürmektedir. ABD için **en azından** kendi toprakları açısından böyle bir yakın tehlike söz konusu değilse de, Asya, Afrika, Ortadoğu, Latin Amerika ve diğer **nüfuz alanları** açısından belli bir vadede oluşacak kayıpları açısından diğer emperyalistlerin bu hesapları elbetteki vardır.

NATO zirvesi, 11 Eylül sonrasında atağa kalkan ABD emperyalizminin Afganistan'da soluksuz kalması, Irak'ta iflasa sürüklenmesinin ardından NATO'yu devreye sokarak **yeni manevralar** tasarlamak üzere gerçekleştirdiği bir toplantı hüviyetine bürünmüştü. İlk planlama, muhtemelen Ortadoğu'da **daha ileri adımlar** atma hesaplarının yapılacağı, Irak'a ilişkin zafer kutlamaları üzerine kuruluydu. Ancak süreç öyle işlemedi.

Rüya görenler kabus ile uyandılar.

NATO'nun bilinen **genel** ve yeni süreçteki **özel işlevine** ilişkin birinci ağızlarından verilen beyanatlar gerçekliği bütün çıplaklığı ile bir kez daha doğruluyor, bu arada İstanbul seçimi vesilesiyle faşist Türk devletinin **rolü** ile ilgili planların/görevlendirmelerin de resmen altını çiziyordu. Bu sözler zirvenin başında ve sonunda sarf edilirken, bir parantezi oluştururcasına meseleyi özetliyordu:

"NATO'nun dünyanın jandarması olmak gibi bir niyeti yoktur ama dünyada olanlara ne kadar kayıtsız kalabilirsiniz? Bir yerde soykırım oluyorsa, buna kayıtsız mı kalmak gerek? Umarım bunun yanıtı hayır olur. NATO'nun temsil ettiği değerlerin korunması için her gün savaş vermek gerek." Jaap De Hoop Scheffer, NATO Genel Sekreteri, İstanbul, 27.06.04

"İstanbul NATO'nun yeni yönünü simgeliyor. Soğuk savaş NATO'su ile artık Kafkaslar ve Orta Asya'ya uzanan, tehdit ve meydan okumalara daha global yaklaşan, Afganistan'da olan, Irak'ta rol almaya hazırlanan, Akdeniz ve Ortadoğu'da işbirliği ve yeni inisiyatifler başlatan yeni NATO arasında bir köprü İstanbul. İttifak faaliyetlerinin yeni merkez üssü İstanbul." Jamie Shea, NATO Genel Sekreter Yardımcısı vekili, Cumhuriyet, 30.06.04

Bütün yönleriyle tahlil edildiğinde, süreci bizim cephemizden ele alacak olursak, **"şaşırtıcı olmayanlar"** kategorisinin en başında, **militan anti-emperyalist mücadele** geleneğinin yaşatılması ve/veya terk edilmesi gelmektedir. Söz konusu ABD emperyalizmi olunca, eylemin **"sınırı aşan"** bir tarza bürünmesi **"yaşamsal"** bir duruma karşılık geldiği için, daha **"ileri"** gitmemeyi tercih edenler; ya kapılarını kapattılar, ya yasak savar gibi uyduruk koşuşturmalar yaptılar, ya da hadlerini bilip oturdular.

AKP hükümetinin dışında diğer hakim sınıf partilerinin bile tümüyle endekslendiği NATO'ya **yataklık** konusunda (CHP'nin NATO arifesinde-26.07.04- İstanbul'da evsahipliği yaptığı **"Sosyalist Enternasyonal"** isimli burjuva kulüp; Irak'taki işgale **BM makyajlı**, BOP'a **laiklik sosl**, NATO'ya **şeffaflık tavsiyeli** destek bildirisini yayınladı.) **"muhalefet"** sözde dahi büyük ölçüde halk saflarındaki güçlere düşmüş durumdaydı. Müslüman halkların katliamdan, işkenceden geçirildiği bir süreçte islamcı siyasete soyunan çevrelerin **çok sinik** kaldığı; Kürt ulusal hareketinin **zımni** bir tavır sergileyerek kendi gündemiyle oyalandığı; çeşitli renkten reformistler ve revizyonistlerin yukarıda değindiğimiz üzere **"akıllı"** ve **"uslu"** olduğu bir arenada iş **her zaman olduğu gibi** yine komünistlere ve devrimcilere düştü. Bir de onlara kimi zaman katılan bazı reformist, anarşist gruplara...

Burada **sorun**, birkaç bin kişiyle sınırlı kalsa da bu **direnişin/duruşun** gösterilebilmesidir. Bu sayının nicelik ola-

rak düşük olması elbetteki iyi değildir ve tartışılmaya ve değerlendirmeye muhtaçtır. Ancak bunun da **şaşırtıcı olmadığı** herkesçe bilinmektedir. Yani bu tartışma ve değerlendirme **bugüne ait** değildir. Hem hakim sınıfların hem de Kürt ulusal çevrelerinden bilimum reformist kesimlere kadar bir çoklarının **ortaklaşığı husus**; sayısal azlıktan yola çıkarak direnişi küçümsemek, yok saymak, marjinalite tartışmasını öne çıkarmak, böylelikle **kendi tavırlarını** meşru kılmaktır. Buna bazı devrimci gruplar da yaptıkları benzer değerlendirme-yorumlarla binleşince **destek** olmaktadır.

Nicelik **her zaman** yakalanabilir ama nitelik öyle değildir. **Nitelik** bir kere kaybedildi mi onu bir daha edinebilmeniz, kuşanabilmeniz kolay kolay **mümkün değildir. Gelenekler nitelikle yaratılır.** Nitelikle sürdürülür. **Devrim, nitelikli bir öncünün önderliğinde başarılacaktır.** Nicelikleri harekete geçirecek olan niteliktir. Sınıf mücadeleleri tarihi buna her yerde olduğu gibi bu topraklarda da **sayısız kez** tanıklık etmiştir ve etmeye de devam ediyor. Bütün büyük kitlesel hareketler, devrimler, ulusal kurtuluş savaşları **bir avuç "marjinalin"** **"çılgnlığı"** olarak başlamıştır. **Hiç biri de akşamdan sabaha zafere ulaşmamış, nice yenilgilerden geçmiş, yok oluşların eşliğinden dönmüş, uzun yıllar sabır ve ısrarla direnmiş, dövüşmüş ve sonuca ulaşmıştır.** Kaldı ki kimi tekrar yenilgiye uğrasa da yeniden sıfırdan başlamayı bilmiştir veya bilecektir. **Sınıf mücadelesi böylesine zorlu, böylesine çetrefilli bir süreci öngörmektedir.** Bu yüzden herkesin harcı ve tercihi değildir. Bu yüzden hainleri ve dönkleleri çoktur.

¹ **Noam CHOMSKY**, Yeni Harman dergisinden Kerem Şenel'in röportajı, *Leman*, sayı 2004/27, 02.07.04

"NATO Zirvesinin yeri ve zamanı, Washington tarafından titizlikle planlanmıştır. Zirvenin, Irak'taki yönetimin 'el değiştirmesi'nden hemen önce yapılması, bu planın önemli bir parçasıydı. Zirvenin yapılacağı kent, NATO sınırları içerisinde, Bağdat'a mümkün olduğunca yakın olması düşünülmüştü. Böylece ABD başkanı, İstanbul'da zafere deklarasyonu verecek ve buradan Bağdat'a uçup, Iraklıların ona duyduğu 'ölümsüz sevgi' çığlıklarıyla karşılaşacak! Ki bu manzara, daha önce fetbettikleri pek çok ülkede yaşanan manzaralardan pek de farklı olmayacaktı. Bu plan, şu an itibarıyla ABD ordusunun Irak'ta kontrolü tamamen ele geçirmesi öngörüldüğü yapılmıştı. Ancak öyle olmadı."

² **"Yeni Dönemde Güvenliğimiz"** başlıklı 28.06.2004 tarihli NATO İstanbul Zirvesi bildirisinden:

"...coğrafi konuma bakılmayacağını..", "...çok daha geniş bir coğrafya..", "...genişletilmiş Ortadoğu devletleriyle ortak güvenlik kayguları çerçevesinde.."

Castleblair işçileri yalnız değildir!

Esnek çalışma, düşük ücret, ikramiyelerin azaltılması vb. dayatmalara karşı örgütlü bir karşı duruş sergilemeye çalışan Castleblair tekstil işçileri 1 yılı aşkın bir zamandır mücadelesini verdikleri haklarını kazanma yolunda sendikalarının ihanetiyle karşılaştılar, işten atıldılar, tazminatlarını alamadılar. Atılmış olmalarına karşın geride kalan işçilerin insanca bir yaşam sahibi olmaları için direnişlerini sürdüren Castleblair işçileriyle bu süreçte yaşadıklarını ve direnişlerinde geldikleri aşama üzerine kısa bir söyleşi yaptık.

-Bize süreci anlatır mısınız?

Saime Örs: Geçen yılın Temmuz ayında, bizim zam dönemlerimizi, her altı aydan altı aya bir zam veriliyordu. Patron bir taraftan düşük ücret, bir taraftan esnek çalışma dayatıyordu. En son altıncı ay zammında biz bir eylemlilik süreci yaşadık. Bize 20 milyon gibi komik bir zam yapacaklarını söylediler. Biz de bununla geçinemeyeceğimizi, bunu kabul edemeyeceğimizi belirttik. Ama bizi ciddiye almadılar, bir toplantı talep ettik. Bunu da kulak arkası ettiler, **bunun üzerine biz de dedik ki üretimden gelen gücümüzü kullanalım işi yavaşlatalım.** Biz içerde iş yavaşlatarak, dışarıdaki arkadaşlarımız da fabrika önünü terk etmeyerek bir kamuoyu yaratmaya çalıştık. Bu iş yavaşlatma eylemiyle atılan arkadaşlar 25 kişiyi buldu. **2.5 gün süren direnişimizle biz ücretlerimizi de yükseltmeyi başardık, atılan arkadaşlarımızı da tek fire vermeden geri aldık.** Bunun üzerine buradan yakaladığımız birlikteliği bir sendikal örgütlülükle birleştirelim istedik, buradaki haksızlıklara birer bir karşı koymak mümkün değil çünkü. Toplu hareket edelim dedik ve sendikal örgütlülüğü başlattık, üyelik çalışmalarına başladık.

Pınar Korku: Patron bu süreçte sendikal mücadelemizi duymuştu ve kesinlikle tepki göstermeyeceğini söylemişti. O zaman Şube Başkanı olan şu anda **DİSK Genel Sekreteri**

Muharrem Kılıç'tı. Bu süreçte patron yine işçi çıkartmaya devam ediyordu. Tek tek de olsa özellikle öncü işçilere yöneliyordu. Farklı gerekçelerle 6 arkadaşımız işten çıkartıldı. Ne DİSK yönetimi buna karşı bir tepki gösterdi ne de içerideki potansiyel. Sözleşme taslağı 56 maddelik bir taslak. Bu taslaktaki maddelerin çoğu kölelik yasasından ve esnek çalışmadan ibaret. Sadece, yüzde otuzluk bir zam talebimiz vardı, dört ayda bir tam ikramiyemiz vardı, bunun yanında sosyal yardımlar vardı, yani çok yüksek bir şey koymamıştık. Ama buna rağmen Muharrem Kılıç sözleşme taslağına bize sormadan yüzde otuz olarak belirlediğimiz zam oranını yüzde yirmi olarak koydu. Artı taslakta kesinlikle vardiyadan falan bahsedilmiyordu ki, bunu da bize sormadan patronla masaya oturup bir vardiya koydu, yani sözleşme aşamasına geçildiği zaman bir vardiya girdi fabrikaya. Her banttan belli arkadaşlar seçildi, 2-3 bant vardiya dönük çalıştırmaya başladı. Zaten yüzde yirmi olarak belirlenmiş olan zamlar içinde Türkiye koşullarında ancak bunu koparabildiklerini söyledi.

-Sözleşme sürecinde neler yaşandı?

S. Örs: Son olarak da patron yüzde altılık bir zam oranı verdi, altı ayda bir ikiyüz milyon. Yüzde otuzdan yüzde yirmiye inen zam oranı yüzde altı olarak belirlendi. Muharrem Kılıç **'hak verilmez alınırda öte verileni**

alalım' dedi.

-Son gelişmeleri anlatır mısınız?

P. Korku: İşten atılan ve ayrılan arkadaşlarımız için iş yavaşlatma eylemi başlattık, her banttan komiteler oluşturarak kendi aramızda aldık. Sonrasında Muharrem Kılıç fabrikaya gelerek üretimi normale çevirmemizi, yaptığımızın yasal olmadığını, ücretten belki biraz ödün verebileceğimizi ama ikramiyelerden taviz vermeyeceğimizi söyledi. Burada işçilerin çok büyük tepkisiyle karşılaştı, alkışlarla gönderildi. Kılıç bunun üzerine "arkadaşlar siz bizi dinlemiyorsanız eğer, biz de DİSK olarak kesinlikle sizin yanınızda yer almıyoruz" diyerek çekip gitti. Atılan arkadaşlara ise "başımızın çaresine bakın siz sözleşmeyi imzalamıyorsanız bizim DİSK olarak bunu imzalama yetkimiz var" dedi. Burada da Castleblair işçisi satılmış oldu.

-Peki sendikamızın bu tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

S. Örs: Biz zaten sendikamızın geçmişteki ihanetçi kimliğini biliyorduk. Zaten ilk örgüt-

lülüğümüze başlarken kesinlikle sendika üzerinden biraraya gelmek değil de tabanın söz sahibi olduğu bir sendika oluşturma düşüncesindeydik. Ancak sendika tabanın iradesini tanımak yerine patronla işbirliğine girdi.

-Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

P. Korku: Bizim talebimiz şu: Atılan işçiler geri alsın. İşçi atımı durdurulsun. Bunun dışında sendikamızın yaptığı ihanetin hesabını sormak, bir nevi teşhir etmek için buradayız. Bundan yola çıkarak bu direnişimizi devam ettireceğiz. Bu kadar kolay olmamalı, bu sınıfa karşı yapılmış bir ihanet. Sadece Castleblair'e karşı yapılmış bir ihanet değil. Biz istiyoruz ki Castleblair işçileri olarak burada yalnız bırakılmayalım. Çünkü burada Castleblair işçilerinin kazanması demek **Kırac**'taki işçilerin kazanması demek, işçi sınıfının kazanması demek. Biz de bugün burada geri alınmayacağımızı bile duruyorsak bunu vermek istediğimiz içindir. Emekten yana olan tüm kesimleri yanımızda olmaya çağırıyoruz.

Emekçinin Gündemi

AKP HÜKÜMETİ ÖZELLEŞTİRME SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR

AKP hükümetinin **Kamu Yönetimi Temel Kanunu**'na bağlı olarak çıkarmayı düşündüğü yasalar tek tek **Meclis**'te tartışılmaya ve kabul edilmeye başlandı. Bunlardan bir tanesi de **Belediyeler Kanunu**. Bu kanun ile Belediyeler özelleştirilerek hizmetlerin tümü özel şirketlere devredilecek ve bundan da aslan payını yabancı firmalar alacak. **GATS ve Kamu Yönetimi Temel Kanunu** ile yakından ilgili olan ve bunların yürürlüğe girmesinin önemli bir ön ayağı olan bu yasa, belediyeleri adeta özel firmalara para aktaran kurumlar haline getirerek özelleştirmeyi yerleşme adı altında yapıyor. IMF'nin talepleri doğrultusunda çıkartılan bu yasa ile aynı zamanda çalışanların iş güvencesi de ortadan kalkmış oluyor.

Aslında daha önceki yasalarla birlikte alındığında daha anlaşılır hale gelen bu yasa Belediyeleri hem aracı hem de kiracı duruma düşürüyor.

Örneğin Belediyeler artık herhangi bir iş için araç almak yerine bunu kullanacağı süre zarfında özel sektörden kiralamak zorunda kalacak. Maddeler halinde sıralarsak aşağıdaki hizmetler artık belediye hizmeti olmaktan çıkacak ve özel şirketler tarafından daha yüksek fiyatlar ile halka sunulacak

ve sonuç olarak halk bu hizmetlere ulaşamayacak;

- * İçme ve kullanma suyu, atık su tesisleri
- * Kara, hava, deniz ulaşım yolları, her türlü toplu taşıma sistemleri
- * Çöplerin toplanması, geri kazanılması, yok edilmesi ve depolanması
- * Otobüs terminalleri, toptancı ve perakendeci halleri, fuar alanları
- * Büyükşehir statüsündeki illerde mezarlıklar

Tüm bu hizmetlerin artık özel şirketler tarafından verilmesi artık bu hizmetlere ulaşımın daha zor olacağı anlamına geliyor. Bunun örnekleri birçok ülkede yaşanmış durumda. Özellikle su, ulaşım gibi olmazsa olmaz hizmetleri veren yerel hizmetlerin özelleştirilmesi bir yandan söz konusu şirketlere devasa büyük kârlar sağlarken bir yandan da sürekli artan fiyatlar ile bu hizmetleri halkın ulaşamayacağı hizmetler statüsüne sokmaktadır.

Tasarıyla ayrıca personel sözleşmeli çalıştırılmasının ve belediye başkanı tarafından atanmasının da önü açılıyor. Böylelikle hangi partinin başkanı görevdeyse onun yandaşları personel olarak görevlendirilebilecek.

Dört tasarımlık bir yıkım programının altına imza atan AKP hükümeti ayrıca hazırladığı bir başka tasarı olan sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesini daha hızlandırıyor. Sağlık hizmetlerinin paralı hale getirildiği, emeklilerin haklarının tırpanlandığı bu yasa paketi Emeklilik Sigortası Sistemi ve Emeklilik Sigortaları Kurumu Yasa Tasarısı, Genel Sağlık Sigorta Sistemi ve Sağlık Sigortası Kurumu Başkanlığı Yasa Tasarısı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Yasa Tasarısı, Sosyal Hizmetler ve Sosyal Yardım Temel Yasa Tasarısı adlı bölümlerden oluşuyor.

Şu anki yasalar çerçevesinde yaşananlarla yeni yasalar ile gelecek olan duruma baktığımızda saldırının neleri hedeflediğini görmek zor değil. Şu an işçilerin mevcut maaşlarından % 15'lik sosyal güvenlik kesintisi yapılıyor. Yeni düzenleme ile bu oran % 17.5'e çıkıyor. Emekçiler açısından yaşanan bu artış patronlar açısından ise aynı oranda bir düşüşe sahne oluyor. Patronlar brüt maaşın % 21.5'ini sosyal güvenlik ödemesi yaparken artık bu rakam artık % 21'e düştü. Yani işçinin toplam maaşı azalacak ancak bunun yanında işçinin patrona maliyeti de düşecek. Tüm bunların yanında ayrıca emeklilik yaşının yükseltilmesi vb. saldırılar da tasarı ile birlikte gündeme geliyor.

Hizmetlerin özelleşmesi kapsamında ele alınan önemli sektörlerden birisi de sağlık sektöründeki özelleştirme saldırısı. Bakanlığın gündeme getirdiği yeni düzenleme ile daha önce özelleşen temizlik ve yemek hizmetlerinde olduğu gibi sağlık çalışanları

da taşeronlara havale ediliyor. Bu yeni düzenleme ile yasaya "**sağlık hizmeti satın alınacaktır**" ifadesi yerleştirilerek açıkça insan sağlığı alınır satılır bir duruma getirilmiş oldu. Düzenleme ile çalıştırılacak olan sağlık personelinin çok kötü şartlar altında, her an işten atılma korkusu ile yaşaması de vahim bir tablo oluşturmaktadır. Örneğin idare herhangi bir koşula bağlı olmaksızın çalışanın işine tek yanlı olarak son verebilecek. Hastalık veya doğum durumunda ise en fazla izin süresi 20 gün olacak. Bu süreyi uzatmak işten atılmak için **en makul** gerekçeler arasında sayılıyor. Ayrıca yine her altı ayda bir yenilenen sözleşmeler sırasında da patronlar istediği çalışanın işine son verebilecek. Sağlık hizmetleri için talep edilecek ücrette böyle bir durumda özel firmalar tarafından belirlenecek, yani hastalar özel şirketlerin insafına terk edilecek.

NATO zirvesi sonrasında bir yandan alınan kararlar çerçevesinde pratik adımlarını artıran ve emperyalist efendilerine daha çok yaranma telaşı ile hızla saldırılarına devam eden AKP hükümetinin bu saldırılarından bir tanesi de Eğitim-Sen'e açılan kapatma davası. Eğitim emekçilerinin belli ölçülerde tepkilerini alanlarda dile getirdiği bu dava aslında örgütlü mücadele yürüten **tüm emekçilere yönelik bir sendikasızlaştırma saldırısıdır.** Ve bu şekilde yanıtlanmalıdır.

Tüm bu saldırılar karşısında önemli olan örgütlü, birlikte bir duruş sergileyebilmektir.

Mersin'de Tarım-İş Der Örgütleniyor

Türkiye'de tarım ve narenciye üretiminin en çok yapıldığı illerden biri olan Mersin'de tarım işçilerinin sorunlarının tartışılabilmesi, sosyal statülerinin yükseltileceği ve işçilerin haklarını savunacağı Tarım-İş Derneği kuruldu. İşlemleri hazırlanan ve 15-20 gün içerisinde 1. Olağan Kongresi'ni yapacak olan derneğin hazırlıkları devam ediyor. Derneğin kuruluş amacını anlatan Başkan Şemsettin Atız ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

-Kendinizi tanıtır mısınız?

-Anadolu Üniversitesi'nde okuyorum. Tarım-İş Derneğinin başkanlığını yapıyorum.

-Bize derneğin kuruluş amacını anlatabilir misiniz?

-Benim oturduğum semtteki insanların geneli tarım işçisi. Ne kadar kısmı de olsa yazın tatillerde ben de onlarla işe gidiyorum. Onun zorluklarını biliyorum. Çalışan arkadaşlarımız var. Onların sorunlarını dinlerken şu anda yönetimde olan arkadaşlarla geldik ve birçok konuda tarım işçilerinin sorunlarına çözüm bulmayı amaçlıyoruz. Bire-

yin hangi alanda olursa olsun örgütlü olmasından yanayız.

-Tarım işçilerinin yaşadığı zorluklar nelerdir? Sizin bu sorunlar için çözüm önerileriniz nelerdir?

-Tarım işçilerine genel olarak bakarsak, narenciye tarım gibi çok geniş bir alanda çalıştıklarını görürüz. Ama sorunları hemen hemen ortaktır. Bizim bu konuda çektiğimiz sıkıntılar, insanları derneğe üye yapmaktır. Çünkü insanlar korkuyor. İşini kaybetmekten korkuyorlar. İşçilerin patronuyla yaşadığı sorunlar, ücret konusunda yaşadığı sorunlar var. İşçilerin haklarını vermiyorlar, çok az ücret veriyorlar. Ve bu ücretten kesintiler had safhada yapıyor.

-Sizce işçiler neden üye olmaktan çekiniyorlar?

-İşçilerin işlerini kaybetme korkusu var. Ve aslında en önemlisi işçilerin içerisinde örgütsüzlük sorunu var. Sistemin zaten yaratmak istediği de bu. Hak aramayan bireyler yaratmaya çalışıyor. Devlete karşı örgütsüz bireylerle tek tek mücadele vermenin pek bir olanağı yok, dolayısıyla örgütlü bir güç olarak çıkmak gerekiyor. Bizim yapmak istediğimiz bu. Bir de kendi içimizde sorunlarımız var. Nedir bu sorunlar: ücret dengesizliği, aynı iş kolunda farklı farklı yevmiyeler, sosyal yaşama yönelik sorunlar. Ve ayrı olarak kadınların kendi içerisinde yaşadığı sorunlar. Bunlar bize böylesi bir örgütlülüğe ihtiyaç olduğunu gösterdi. Önümüze koyduğumuz bu kısa-orta-uzun vadeli hedefleri elimizden geldiğince yapmaya çalışacağız. Örnek verecek olursak; kadın işçilerin tuvalet ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri bir yer yok tarlalarda. Kadın işçilerin kendi içinde yaşadığı sorunlar var. Bunun dışında çeşitli iş sorunları var. Bunlara çözüm bulmaya çalışacağız. Yevmiyeler için ise Ziraat Odası ile bir görüşmemiz olacak. Yevmiyelerin artırılması

konusunda. Üç-dört sene boyunca yevmiye ücretlerine zam yapılmıyor. Bizim arkadaşlarımızın müdahalesi sonucunda çok az bir artış yapıyordu. Örgütlü bir yapılanma olmadığı ve girişim düzeyinde kaldığı için pek fazla ücret artırımına gidilmedi. Tabii bu dernek Mersin ile sınırlı değil. Türkiye tarım ülkesi, sanayi toplumuna bir geçiş yapıyor ama Türkiye temelinde tarım toplumu. Türkiye'nin nüfusunun önemli bir bölümü tarım alanında çalışıyor. Bunun için derneğin bir tek Mersin'le sınırlı kalmasını düşünmüyoruz. Biz derneği uzun vadeli süreçlerde tüm Türkiye'ye yaymayı istiyoruz. Tarım alanında çalışan kadınlara açmayı da düşünüyoruz. Onun da ötesinde mahallemizde yaygın olarak kullanılan ve bilinçli bir politika olarak ortaya çıkan uyuşturucu ve esrar noktasında duyarlı olacağız. Gençlerin, çocukların esrar, uyuşturucu içtiği bu ortamda bizler örgütlülüğe gidiyoruz.

-Daha önce Mersin'de böyle bir dernek kapatılmıştı. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizi nasıl etkiliyor?

-Tabii böyle bir durumun olması bizi

olumsuz etkiledi. Nasıl olumsuz etkiledi? Geçmiş dönemlerde çalışılmış bir dernek faaliyeti var. Farklı nedenlerle kapatılmış ama şu anda ortaya çıkan sonuç bizi ilgilendiriyor. Nedir bu sonuç? Alanda çalışan işçilerin derneğe karşı ilgisizliğini görüyoruz. Biz şu anda üye yapmakta zorlanıyoruz. Bu güvensizliği aşmak, bizim önümüzde duran en büyük hedeflerden biri. Şunu görüyorum; işçilere samimi yaklaştığın zaman, ciddi yaklaştığın zaman, gerçekten onun sorunlarıyla ilgilendiğin zaman kurumuna en çok sahip çıkan onlar olacaktır. İşimizin bu konuda zor olacağını biliyoruz. Ama ben arkadaşlarıma güveniyorum, başaracağız.

-Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

-Alandaki insanların sonuçta kendi kurumları bu. Kurumlarına sahip çıkmaları ve dört elle sarılmaları gerektiğini söylüyorum. Onlar olmadan bir hiçbir şey. Görünürde 7 tane yönetici var, ama onlar yalnız bir hiçtir. Ama işçiler olduğu zaman çok şeydir. Her yere kafa tutabiliriz. Son olarak kurumlarına sahip çıksınlar diyorum. (Mersin)

Vezirköprü'de hayvansal üretim sorunları

Samsun'un fındık, çeltik, şeker pancarı, soya ve mevsim sebzelerinin yetiştirildiği Bafra ve Terme'yi içine alan Çarşamba Ovası'nın dışında tarım yapmaya uygun olmayıp da kaliteli şark tipi tütün yetiştirilebilen alanlar vardır. Bu ürünlerin yanında Vezirköprü, Ladik, Kavak gibi ilçelerinde de hayvancılık büyük önem taşımaktadır. Hay-

vancılık ve süt üretimiyle Vezirköprü ilçesi önemli bir yere sahiptir. Ancak yöredeki köylüler hayvancılığın gelişmesini engelleyen birçok sorunla da uğraşmaktadır.

Köylüler hayvan yemlerini kendileri üretmesine karşın, ilçede slaş makinesinin bulunmaması, yem fiyatlarının yüksek olması ve desteklemelerin ya-

pılmaması yüzünden bir sürü sorunla boğuşmaktadır. Samsun Yerel Gündem 21 Ziraat Konseyi, Mayıs ayındaki toplantısını Vezirköprü'de gerçekleştirerek hayvancılıkla ilgili sorunlara değinmişti. Toplantıda görüşülen sorunlar slaş makinesinin bulunmaması, keşif yem fiyatlarının yüksek olmasıyla devletin sübvansiyon uygulaması gerektiği, örgütlenmiş birlik ve kooperatiflerin ödemesi gereken vergilerin yüksek olması, Vezirköprü'de hayvan sayısının çok olmasına karşın hayvan pazarının ve mezbahanelerin bulunmaması, tarım arazilerinde sulama sorununun olması, hayvan yetiştiricileri, dernek, kooperatif vb. birlik kurulmasının gerekliliği ve böylece sorunların çözümünde ve hayvancılığın geliştirilmesinde kooperatif ve birliklerde sorunun çözümüne gidileceği, çiftçilerin eğitimi vs. olmuştur. Oluşturulan rapor, ilgili tüm yerlere iletilmek üzere düzenlenerek, Samsun milletvekillerine de iletilmiş, çözüm arayışlarını ortaya koymuştur. Ancak bir gerçeklik var ki ülke tarım politikaları, IMF ve DB programlarına uygun

hareket edilerek hayvancılığın geliştirilmesinin önüne engeller konulmuştur. Başta Et-Balık Kurumu 1983 yılında, Yem sanayi tesisleri ve Samsun'daki tesis de dahil özelleştirme adı altında satılmış, SEK Süt'ün satışı da yapılarak hayvancılıkla geçimini sağlayan köylü yalnızlaştırılarak sermayenin insafına terk edilmiştir. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı kaynaklı projelerle kurulan kooperatif ve birliklerden köylünün sorunlarının çözümü ve hayvancılığın geliştirilmesine olanak verilmiştir. Hayvan ve hayvansal ürünleri üreten köylü ile tüketici arasında bazen 5-6'yı bulan aracı, tüccar sorunu çözülememiştir. Bu noktada köylüden, kasaplık hayvan ve et pazarlaması örneği gerçekçidir. Köy toplayıcıları, hayvan tüccarları, besiciler, komisyoncular, toptancı kasapları, perakendeci kasaplar, ihracatçılar, aracılar, yetiştiricilikte hiç emeği olmayan tefeci tüccarlar köylüden aldıklarını tüketiciye ulaştırınca kadar, araç payının büyük kısmını almaktadır. (Samsun)

FAİZ KURBANİ KÖYLÜLER İSYAN ETTİ; “Devlet tefeciden beter”

Hüseyin Karadeniz

Kars'ta Ziraat Bankası'ndan aldıkları kredi borçları yaşanan kuraklık nedeniyle 2 yıl ertelenen köylüler, 2 yıl sonra borçlarının faiziyle birlikte istenmesi, istenen rakamın 30 milyar gibi rakamlara ulaşması sonucunda zor duruma düştü. Bilgileri dışında birbirlerine kefil olarak gösterilen köylüler, devletin kendilerini kandırdığını söylüyor.

Kars'ta binlerce köylü “Tarım Kredisi” çerçevesinde 1999 yılında Ziraat Bankası'ndan kredi almıştı. Ancak köylülerin para çektiği yıllarda büyük bir kuraklık yaşanınca üretim de gerçekleştirilemedi. Bunun üzerine, Tarım İl Müdürlüğü'nün de araştırmaları ışığında köylülere verilen kredi borcu 2 yıl faizsiz olarak ertelendi. Ancak bu karara rağmen Ziraat Bankası, 2 yıl sonra borçlarını ödemeye gelen köylülerden, borcu 2 yıllık faizi ile birlikte istedi.

“Devlet bizi kazıkladı”

Ziraat Bankası'nın uygulamasına tepki

gösteren Kars Ziraat Odası Başkanı Hüseyin Karadeniz, köylülerin çok zor durumda olduğunu belirterek, “Binlerce mağdur borçlarını ödeyemedi. Üst üste faiz yüklendi. 1999 yılında 2 milyar alan bir kişi şimdi 20 milyar borçlanmış. Bu durumda yaklaşık 2 bin kişi var. Bu insanlar nasıl kalkınacak, kalkınacağına hepten yoksullaştılar. Açıkçası devletimiz bizi kazıkladı diyebiliriz” diye konuştu. Karadeniz, ayrıca Ziraat Bankası'nda kredi çekimi sırasında köylülerin birbirlerinden haberleri olmadan birbirlerine kefil olarak gösterildiğine dikkat çekerek, şunları söyledi:

“O dönemde kredi çekenler birbirlerine kefil olarak gösterilmiş. Birbirlerini tanımayan memurların maaşlarına haciz konulmuş. Ne biçim iştir, haberim olmadan kefil olduğum şahıs borcunu ödeyemediği için benden kesiliyor, bana haciz konuluyor. Böyle giderse insanlar birbirlerini öldürecekler. Bütün yetkili kurumlara başvurduk ancak hiç kimse sorunumuzla ilgilenmedi.”

“Devletin bize yaptığını tefeciler bile yapmıyor”

Kars Merkez Çakmak Köyü'nde oturan üretici Kasım Kadirhan da, 1999 yılında Ziraat Bankası'ndan aldığı 5 milyar lira paranın şimdi 30 milyarı geçtiğini belirterek, “Devletimiz sözde bizi kalkındırmak için bize kredi verdi. Biz de aldık. Aldığımız yıl da kuraklık oldu. Borçlarımız 2 yıl faizsiz şekilde ertelendi. Aradan 2 yıl geçtikten sonra

kandırıldığımızı gördük. 5 yıl içinde aldığımız 5 milyar 30 milyar oldu” dedi. İstenen rakamı ödeyemeyeceklerini kaydeden Kadirhan, “Ödeyemiyoruz, bütün herşeyimize haciz konuldu. Üstüne üstlük hiç haberimiz olmadan bizi birbirimize kefil göstermişler. Hiç tanımadığımız insanlarla karşı karşıya geliyoruz. İnsanlar borç yüzünden birbirlerini öldürecek duruma gelmişler. Kars'ta yapılan yoğun tefecilikte bile bu kadar faiz işlemiyor ama devletin bize yaptığını tefeciler bile yapmıyor. Ne biçim iştir, biz kalkınalım derken yoksullaştık. İlimizde hayvancılıktan başka da hiçbir gelir kaynağı yok. Doğrudan Gelir Desteği adı altında verilen paraya da bu nedenle banka el koyuyor. Biz hiçbir şeyden yararlanamıyoruz. Hükümetin seçimlerden önce verdiği sözü yerine getirmesini istiyoruz” diye konuştu. (H. Merkezi)

Kasım Kadirhan

ADANA'DA KURAKLIK KÖYLÜYÜ VURDU

Adana'da aşırı kuraklık ve soğuklardan dolayı buğday üretiminde % 40 verim kaybı yaşandığını belirten Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı Ayhan Barut, 2004 yılında domates, patates, soğan ve karpuz gibi ürünlerin yanlış tarım politikaları yüzünden tarlada kaldığını söyledi. Barut, yaşanan sorunların çözümü için, köylülerin biraya gelerek kooperatifler aracılığıyla örgütlenmesi gerektiğini ifade etti. Bu yıl mevsimin Adana'da aşırı kurak ve soğuk geçmesi birçok tarım ürününün rekoltesinde düşüşe neden oldu. Geçen hafta TMO tarafından buğday taban fiyatının 365 bin Türk Lirası olarak açıklanması ise Adanalı buğday tarım üreticilerini tatmin etmedi. ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan Barut, “Adanalı buğday üreticileri hasadın ilk başladığı günlerde maliyetinin altına 360 Türk Lirasından buğdayını tüccara satmak zorunda bırakılmıştır. Bölgemizde buğdayın fiyatı 320 bin 330 liraya gerilemiş olup hükümet bu duruma seyirci kalmıştır. Hükümetin buğday taban fiyatını açıklamakta geç kalması üreticiyi perişan ettiği gibi, ürünün yüzde 70'ini zarar ederek satan buğday üreticisi 365 bin Türk Lirası olarak açıklanmış olan taban fiyatına tepkisiz kalmıştır” diye konuştu. Barut ayrıca, 2004 yılında domates, patates, soğan ve karpuzun da yanlış tarım politikaları yüzün-

den tarlada kaldığına dikkat çekti. Yaşanan sorunların çözümü olan üretimin talebe göre planlanması, ürünün kalitesinin iyileştirilmesi, pazara geçerli norm ve standartlara uygun ürün sevk edilmesi ve ürünlerin ulusal ve uluslararası ölçekte pazarlama gücünü artırıcı tedbirler alınması için tarım üreticilerinin biraya gelerek örgütlenmesi gerektiğinin altı-

ny çizen Barut, şunları dile getirdi: “Örneğin güçlü iyi işleyen kooperatifler aracılığıyla bu gerçekleştirilebilir. Tabi kooperatifleşme derken Türkiye'de yaşananların kooperatifçilikle hiçbir ilişkisi olmamıştır. Politikacının, yerel eşrafın, tefecinin eli-gölgesi sürekli kooperatiflerin içinde olmuştur. Dünya kooperatifçiliğinin en te-

mel, en vazgeçilmez ilkeleri olan kooperatiflerin özerkliği, kooperatifin ortakları tarafından yerine getirilmeyerek kooperatifçilik gözden düşürülmüştür. Kooperatiflerde güçlerini birleştiren üreticiler dünya piyasalarından aldıkları sinyallere göre üretimlerine yön verebilir. Ürünlerini kendileri pazarlayarak katma değerdeki asıl payın aracı tefecilerde değil de üreticilerde kalmasını sağlayabilir. Böylece tarım sektöründe yaşayanların refahı artırılabilir. Yeterli gelire sahip üreticiler birikimlerini tekrar tarım sektörüne geri döndürerek tarımsal verimliliği artırabilir, rekabet gücü kazanabilir.”

“Köylüler devlet politikalarına boyun eğmemeli”

Köylülere yönelik de eleştirilerde bulunan Barut, köylünün kaderci yaklaşımı ile devlet politikalarına boyun eğdiğini söyledi. Türkiye'de küreselleşme sürecinin sonucu olarak yaşanan krizlerin ağır baskısı altında ezilen yoksul kesimlerin tepkisinin yanlış adrese yöneldiğini vurgulayan Barut, “Tarım emekçileri için tek çıkar yol, toplumsal ekonomik çıkarlarına hizmet edecek güçlü bir örgütlenmeyi yaratmak, örgütlü mücadeleyi başlatabilmektir. IMF ve Dünya Bankası patentli programın uygulanmasını ve aleyhlerine gelişen süreci ancak bu şekilde etkileyebilirler” şeklinde konuştu. (H. Merkezi)

“Dayıbaşılık sistemi kalsın”

Ziraat Odası'nın gündelikçi işçiler için belirlediği 8 milyon 500 bin liralık günlük taban yevmiye miktarına tepki gösteren İzmir Gündelikçi İşçi Dayanışma Derneği Başkanı Cevher Özdemir, yetişkin bir insanın günlük harcamasının 7-8 milyon lira olduğuna dikkat çekerek, bu parayla günümüz koşullarında insanların açlığa mahkum edildiğini söyledi. 8 milyon liranın tarım işçileri için “vicdansızlık” olduğunu kaydeden Özdemir, “Evinin barkını bırakıp ekmek parası için buralara kadar gelen bu insanların emekleri sömürülüyor. Bu aldığı para ile 6-7 nüfuslu bir aile nasıl geçimini sağlasın? Bu fiyatla bir köle dahi çalışamaz. Ama biliyorlar ki, bölgeden gelen bu insanlar yoksul” dedi. İşçi ile patron arasında anlaşmayı sağlayan dayıbaşılığın da yaşanan bu olumsuzluğa seyirci kaldıklarını kaydeden Özdemir, “Ziraat Odası'nın açıkladığı fiyatlardan sonra biz dayıbaşılıkla bir toplantı aldık ve onlara işverenle konuşup fiyat yükseltmelerini söyledik. Ancak, bu duruma çok sıcak bakmayan dayıbaşılar, gündelikçi tarım işçisini aldıkları yüzde 18'lik komisyona sattılar” dedi. Turgutlu'da işçinin emeğini gasp eden dayıbaşılar hakkında Turgutlu Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvuruda bulduklarını hatırlatan Özdemir, yasal olarak bu haksızlığın giderilmesi için mücadele edeceklerini söyledi. Dayıbaşılık sisteminin kaldırılarak, derneklerinin muhatap alınması için çaba sarf ettiklerini belirten Özdemir, hiçbir sosyal güvencesi olmayan gündelikçi işçiler için bir kooperatifleşmeye gitmek istediklerini ekledi. (H. Merkezi)

Konya'da köylünün isyanı

Konya'da Bahri Dağdaş Uluslararası Tarımsal Araştırma Enstitüsü'nde, “Anadolu Esmeri Geliştirme Projesi” tanıtımı açılış törenlerinde Tarım ve Köyişleri Bakanı Sami Güçlü köylünün tepkiyle karşılaşınca zor anlar yaşadı. 2 Temmuz günü düzenlenen törende açılış konuşması yapan Güçlü'yü protesto eden ve kaçak et girişine herhangi bir önlem alınmamasına ve hasat dönemindeki buğdayın fiyatının açıklanmamasına kızan köylülere alandaki diğer köylüler de katıldı. Güçlü'nün konuşmasında, köylülerin sıkıntılarını çözüm bulmaya çalışacağını söylemesi de köylüleri ikna etmedi. Köylülerin devam eden protestoları ve kendisini dinlememesi üzerine Güçlü konuşmasını yarıda keserek açılış törenini terk etti. (Samsun)

Kürt cephesindeki son gelişmelere kısa bakış

AB uyum paketi olarak tanımlanan bazı yasaların çıkarılması, aralarında Kürtçe'nin de bulunduğu, Türkçe dışındaki bazı dillerde haftada bir kez dakikalara sığdırılmış TV yayının yapılması, hapisanede ki DEP milletvekillerinin serbest bırakılmasıyla birlikte, yeniden "bu memlekette bir şeyler değişiyor" sesleri yükselmeye başladı. Bu gelişmelere ilişkin düşüncelerimizi bazı yönleriyle daha önceki sayılarımızda ortaya koymuştuk. Görünen o ki; hayallerle gerçeklerin iç içe karıştırılmaya çalışıldığı böylesi süreçlerde, gerçeklere daha çok vurgu yapmak, döne döne altını çizmek gerekli ve zorunludur.

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, TC'nin Kürt sorununa ve diğer demokratik hak ve özgürlüklere yaklaşımı ikiyüzlü ve hilelidir. Kimi Kürt siyasetçilerin, Kürt çevrelerin atılan bu adımlara büyük payeler biçmeleri, olaylara reformist bir pencereden bakıp ehveni şer bir mantıkla ele almalarının ürünüdür. Her şeyden önce bu sorun bir kıyaslama mantığıyla ele alınıp değerlendirilemez. Yani, sorular, bu mantık ekseninde sorularak yanıt aranmaz. Sorulması gereken; "Yıllardır yürütülen mücadelenin, verilen bunca emeğin karşılığı, TRT kanalında dakikalara sığdırılmış bir Kürtçe yayını mıdır?" sorusudur. Ya da ana diliyle TC meclisinde yemin

ettiler diye, haksız yere on yıl hapiste yatan DEP milletvekillerine yapılan bu haksızlığı tartışma, bunun hesabını sorma yerine; bir yıl erken bırakılmalarının "demokratikleşmenin" bir ürünü olarak gösterilmesi hangi mantığın ürünüdür? Hiç şüphesiz **kırıntılarla yetinme mantığının** ürünüdür. Ancak bu gibi hileli yaklaşımları gelişme olarak gösteren, yanlış ve yanılgılı tutumlar sürdükçe, kalıcı başarıların elde etmenin zorlaştığı da ortadadır. Oysa bilimsel bir yaklaşım, yalnız sonuçların değil bu sonuçlara yol açan nedenlerin üzerinde durur.

Örneğin TC yıllardır haksız yere hapisanede tuttuğu DEP milletvekillerini bırakmasını bir haksızlığın düzeltilmesi olarak değil, "demokratikleşme" atılan bir adım olarak gösteriyor. Yani milletvekillerini "vatan-millet-Sakarya" edebiyatıyla tutukluyor; "demokratikleşme" demagogisiyle bırakıyor. Kendilerini nasıl tanımlarsa, tanımlasınlar milletvekillerini haksız yere tutuklayan zihniyeti sorgulama, yargılama yerine, bırakılmalarını "demokratikleşme" açısından atılan büyük bir adım olarak gösterenler, **objektif olarak** bu hileli politika-ya hizmet etmiş oluyorlar.

Bu son gelişmeler; TC'nin Kürt sorununda izlediği inkara ve imhaya dönük politikalarının değiştiği anlamına gelmez. Dolayısıyla TC'nin yaptığı her hamle Kürt

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, TC'nin Kürt sorununa ve diğer demokratik hak ve özgürlüklere yaklaşımı ikiyüzlü ve hilelidir. Kimi Kürt siyasetçilerin, Kürt çevrelerin atılan bu adımlara büyük payeler biçmeleri, olaylara reformist bir pencereden bakıp ehveni şer bir mantıkla ele almalarının ürünüdür.

sorununun çözümüne dönük değildir. Tam aksine sorunu sürece yayararak ve Kürtleri beklenti içine sokarak, çürütmeye dönük yürüttüğü bir çabadan ibarettir.

Aslında bu konuda çok derin bir yorum da gerek yok. Kürt topraklarında yoğunlaşan imhaya dönük operasyonlar; TC'nin ezmeye dönük, temel politikasında bir değişimin olmadığı somut kanıtıdır.

KONGRA-GEL KENDİSİNİ KIRINTILARA KİLİTLEMİŞTİR

KONGRA-GEL'in yöneticilerinin "Kürtler devlet değil, kültür özgürlüğü istiyor. Kimliğinin anayasal ve yasal güvenceye kavuşturulmasını istiyor. Resmi dili Türkçe olarak kabul ederken, Kürtçe'nin de temel eğitim okullarında ana dil olarak kullanılmasını istemek, vatani bölmek değildir. Kürtler bu özgürlükler temelinde ortak vatan Türkiye'de birlikte yaşamak istiyor" şeklindeki taleplerle birlikte gündemleştirilen diğer bir talepleri ise; "koşulsuz genel bir af"tır. Görüldüğü gibi Kürt ulusal hareketi, artık sınırları belirlenmiş bir özerklikten de söz etmiyor. Tüm politikalarını sistem içi bir çözüme kilitlemiş durumdadır. Ve TC yukarıda ifade edilen talepler noktasında kısmen adım atarsa ve attığı bu adımlara anayasal bir güvence kazandırır, Kürt ulusal hareketinin silahlı güçlerini silahsızlandırması da kaçınılmaz hale gelir.

Bugün ve bundan sonra geliştirilen tüm silahlı eylemler, yukarıda öngörülen taleplerin yerine getirilmesi için TC üzerinde **basınç kurma** eksenlidir. Bu silahlı eylemlere başka bir misyon yüklemeye kalmak, yanılgılı bir tutum olur. TC de bu gerçeği bilmektedir.

Öncelikle söylenenleri aktaralım: "Es-kiden ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı devlet kurma olarak anlaşılırdı. Kürtler içinde de ağırlıklı zihniyet böyleydi. Kürtlerde de milliyetçilik güçlüydü."

"PKK, milliyetçilik konusunda Kürtlerde köklü bir zihniyet değişikliği getirdi. Halkların kardeşliği fikrini Ortadoğu top-

raklarında geliştirdi. Aynı devlet kurma, bizim de bir devletimiz olsun, düşüncesini de değiştiren Kürt halk önderi oldu."

"Türkiye ve Ortadoğu halkları, halklara zarar getiren milliyetçi ve devletçi anlayışa karşı çıktıkları için sayın Öcalan'ı ve Kürt özgürlük hareketini takdir etmelidirler."

PKK'nin milliyetçilik konusunda Kürtlerde ne kadar köklü bir zihniyet değişikliği yarattığı; sistemle bütünleşmeye çalışmasının halkların kardeşliğine, sınıfsal çıkarlarına ne kadar hizmet ettiği tartışılmaya muhtaçtır. Tartışılmaya muhtaç olmayan tek şey; **Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın ayrı bir devlet kurma hakkından başka bir şey olmadığı gerçeğidir.**

Ama geçmişte, istisnalar hariç tüm Kürt hareketlerinin en büyük yanılması; somut ve özgün koşulları hesaba katmadan toplumsal gelişmeleri, sosyalizm ve proletaryanın sınıf mücadelesinin çıkarlarını dikkate almadan **her koşulda** ayrılmayı savunmalarıydı. Ve esas milliyetçilik de tam bu noktada başlıyordu. Diğer bir ifadeyle "kendi kaderini tayin hakkının, kendi kaderini tayine" indirgenmesiydi. Yani her koşulda ayrılma haline getirilmesi idi. Oysa **bir hakkın kullanılıp kullanılmaması somut koşullardan bağımsız olarak ele alınmaz.**

Lenin yoldaş Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nı boşanma hakkına benzetir. Boşanma hakkı her koşul altında ve kayıtsız, koşulsuz savunulduğu halde, bizzat boşanmanın kendisi bilindiği gibi bazı koşullarda savunulur, bazı koşullarda ise savunulmaz.

Ulusal hareketin gerçek durumu, tablosu bu olmasına rağmen ulusal demokratik talepler noktasında, yani ana dilde eğitim, anadilde yayın vb. tüm talepler **haklı** ve **meşrudur**. Haklı ve meşru olan bu talepleri savunmak; TC'nin bu demokratik talepleri sınırlayan tüm anti demokratik yasaların ortadan kaldırılması için mücadele etmeyi **pratik bir görev olarak** algılamalıyız. Unutmamak gerekir ki genel doğrular güncel gelişmelerle birleştirilerek pratik adım atılırsa bir anlam ifade eder. Aksi durumda hiçbir anlam ifade etmez.

BALIKESİR'DE HALK GÖZETİM ALTINDA

Balıkesir Emniyet Müdürlüğü F Tipi hapisanelerden geride kalmayarak halkı gözetim altına almak için şehrin birçok yerine kamera yerleştirdi. Şehri F Tipi hapisaneye dönüştüren devlet şehre 57 kamera yerleştirirken Balıkesir Emniyet Müdürü **Celal Uzun**kaya yaptığı açıklamayla uygulamayı resmen ilan etti. Açıklamaya göre, trafiğin yoğun olduğu noktalarla giriş-çıkış noktalarına kameralar yerleştirildi. Açıklamada, şehirde yaşanacak trafik sorunlarına ve asayiş olaylarına bu uygulamayla müdahale edileceğini belirten Uzun, kameralı sistem için 800 milyar harcandığını söyledi. (İzmir)

BAZ İSTASYONLARI YAYGINLAŞIYOR

Bütün tepkilere rağmen insan sağlığına zararlı olan baz istasyonları şehir merkezlerine yayılmaya devam ediyor.

Yine insan sağlığını hiçe sayarak Mersin'in 50. yıl Mahallesi'nde **AVEA (Arial ve Aycell)** şirketlerinin yapmak istediği baz istasyonuna mahalle halkından tepkiler büyüyor. Hukuki işlem başlatmak için çevre evlerden imza toplamaya başlayan mahalle sakinleri aynı zamanda çevre korumaya da başvurarak istasyon kurulmak istenen yerlerde inceleme yapılmasını istediler. Bunun üzerine başlatılan inceleme nedeniyle mahalle sakinleri hala beklemekteler.

Mahalle sakinleri yaptıkları açıklamalarda "Biz mahalle sakinleri olarak imza kampanyasını daha yaygınlaştırarak, aynı zamanda baz istasyonlarının zararları ile ilgili semti bilgilendirerek eylemler başlatacağız" dediler. (Mersin)

HPG gerillası işkence ile katledildi

26 Haziran 2004 tarihinde Şırnak'ın Gabar dağında TSK ve HPG (Halk Savunma Güçleri) arasında çıkan çatışmada Suriye uyruklu **Meas Reşit Reşo** adlı gerilla yaşamını yitirdi. Cenazesi 5 Temmuz'da Şırnak Devlet Hastanesinden Mardin'e götürülüp gömülmesi için ailesine teslim edildiğinde Reşo'nun cesedine işkence yapıldığı ortaya çıktı. Nusaybin'e götürülen Meas Reşit Reşo'nun kulaklarının kesildiğini belirten ailesi ve yakınları bunu yapanların insan olamayacağını dile getirdiler.

Nusaybin'de yapılan cenaze töreninde "Şehit Namının" sloganlarıyla gömülen Reşo'nun cenaze töreninde Reşo'nun çatışmada yaralı olarak askerlerin eline geçtiği ve işkenceyle katledildiği gerçeği ortaya çıktı. Meas Reşit Reşo'nun ablası **Midya Reşit Reşo** ve eniştesi Fahrettin Akdeniz yaptığı

açıklamada "Vahşet sadece Reşo'nun kulaklarını kesmekle kalmamış, dudakları kesilmiş ve gözleri de oyulmuştu. Dudaklarının kesilmesi, gözlerinin oyulması gösteriyor ki kardeşim yaralı ele geçirilmiş. Sol gözü oyulmuştu. Kulağı kesilmişti. Vücudunda dipçik izleri vardı. Özellikle alına dipçiklerle vurulmuştu. Bu insan beyninin algılayamadığı bir vahşettir" dediler.

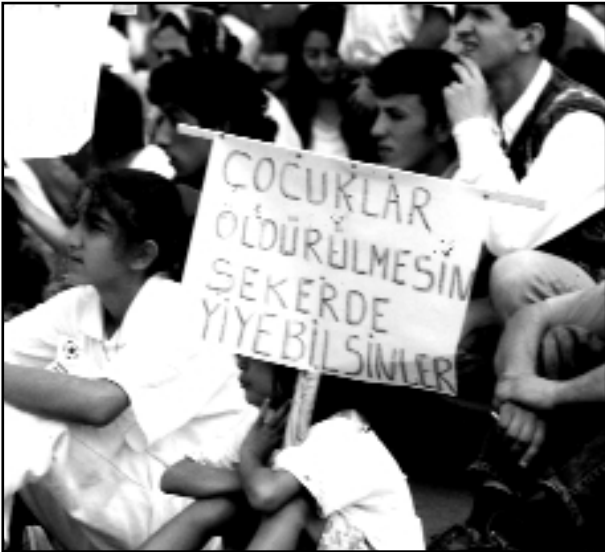
Özellikle 90'lı yıllarda jandarma, kontr-gerilla, JITEM vb. devletin militarist güçleri tarafından yaygınlaşan bu işkence çeşidi, koparılan kulaklar, oyulan gözlerden yapılan tesbihler, işkence anında çekilen hatıra fotoğraflarıyla hafızalarımıza kazınmıştı. Yaralı veya ölü yakalanan gerillalara karşı sınırsız bir kinle saldıranlar kitleler üzerinde korku yoluyla belli bir hakimiyet kurmayı amaçlayarak bunu zamanla sistemleştirmişler-

di. Cesetlere ve ölmek üzere olan bir insana işkence yapılmasını insan beyninin algılayamadığı bir vahşet olarak ifade eden Meas Reşit Reşo'nun ablası ise "Türkiye'de yıllardır Kürtlerin talepleri işkence ve sürgünlerle bastırıldı. Öldürüldük. Ama dünya bu gerçeğe gözlerini kapattı. İşkencelerden geçirildik. Sürgün edildik, gün ortası sokaklarda öldürüldük. Biz bu ağır yaralarımızla savaşa da barışa da hazırız. Ödememiz gereken bedeli ödedik. Artık kaybedecek bir şeyimiz yoktur" diyerek kardeşine ve daha pek çok gerillaya yapılanlara sessiz kalmayacaklarını, peşini bırakmayacaklarını dile getirerek işkence olayının aydınlatılması için savcılığa suç duyurusunda bulunacağını, savcılıktan gereken hukuki yardımı almamaları durumunda AİHM'e başvuracağını belirtti. (H. Merkezi)

İhmalkarlık bir can daha aldı

8 Temmuz 2004 tarihinde İzmir'in Yeşilyurt semtinde babası Hüseyin Şahin'le birlikte karşıdan karşıya geçen 6 yaşındaki Yunus Şahin bir arabanın çarpması sonucu olay yerinde yaşamını yitirdi. Kazanın olduğu yol bozuk ve rampa bir yol olduğu halde

ve daha önce defalarca gündeme gelen bu soruna rağmen belediye sorunla ilgilenmemişti. Birçok kazanın yaşandığı ve rampa olmasından kaynaklı arabaların sürekli kaza yaptığı ve kaldırımın olmadığı yol bu sefer küçük bir çocuğun canını aldı.

Bunun üzerine 9 Temmuz 2004 tarihinde saat 15:00 sularında kazanın olduğu yere gelen Yunus Şahin'in ailesi ve mahalle halkı burada ağıtlar yakmaya başladı. Bunun üzerine halkın yanına gelip sorunu sahiplenen Partizancılar, DEHAP'lılar ve Halkevci-ler halka destek sundular. Kazanın olduğu yere büyük taşlar ve moloz çu-

vallarıyla barikatlar kuruldu. Trafiğe kapatılan caddede oturma eylemi yapan kitle sık sık "Yunuslar Ölmesin", "Sesimize kulak verin", "Yetkililer görev başına" vb. sloganlar atarken, dövizler de açıldı. Sürekli alkışlı eylemin yapıldığı yere polis çok geçmeden gelirken, kitenin çoğalması, tepkinin büyümesi üzerine ve eylemde devrimcilerin de olmasından kaynaklı TMSH polisleri de geldi. "Dağın yoksa çevik kuvvet getiririm" tehdidinde bulunan TMSH polisleri kitleye, devrimcileri kastederek "Bunlara kulak asmayın, siz giderseniz bunlar da burada durmaz, dağılın" gibi çağrıda bulundu. Halk bu tehdit ve çağrılara kulak asmadan eylemlerini sürdürüp Belediye Başkanı'nı olay yerine çağırdılar. Daha sonra sorunun halledileceği sözünün verilmesi üzerine kitle dağıldı. Mahalle halkı sorun çözülmezse tekrar eylem yapacağını, yolu kapayacağını söyleyerek yetkililere süre verdiler.

Devlet burjuva semtlerinde her dönem milyonlarca liralık yatırımlar yapıp sorunları çözerken, emekçilerin yaşadığı semtlerdeki sorunları görmezden geliyor. Bu yüzden umursanmayan emekçi halk ve çocukları yaşamlarından oluyorlar. Yunus Şahin örneğinde de olduğu gibi halk kendi haklarını mücadele ederek kazanacaktır. (İzmir)

Doğubeyazıt'ta Deprem! 18 Ölü

Ağrı Doğubeyazıt'ta 2 Temmuz gecesi saat 01:30'da 5.0 büyüklüğünde deprem yaşandı. Halk kendi yaptığı taş yığma, toprak damlı evlerinin altında kaldı. 75 haneli Yığınçal köyü kelimenin tam anlamıyla haritadan silindi. 13'ü çocuk 18 kişinin öldüğü depremde, 800 kişilik nüfusun 700'ünün depremden hiçbir yara al-

tanı'ndaki feodal üretimden gelen yoksulluktan çok" evlerin yapılarına takılı kaldı. Aynı gün açıklama yapan Bayındırlık ve İskan Bakanı Zeki Ergezen, hasar gören ve yıkılan ev ve ahırlar için projenin ve paranın hazır olduğunu söylese de depremde mağdur olan halk, geçici konut diye önceden çeşitli nedenlerle boşaltılmış ka-

madan kurtulmasının nedeni ise yaşadıkları aynı sefaleti azaltma ve aç kalmama umuduyla yaylada çalışıyor olmaları idi.

Çok sayıda evin yıkıldığı veya hasar gördüğü depremde; çevrede bulunan Sağlıksuyu, Kucak ve Kutlubak köylerinde ise can kaybı olmadı. En çok kaybın yaşandığı Yığınçal köyüne ise devlet "yardım eli"ni ancak halkın "deprem oldu, köy yıkıldı; çok sayı da ölü var" ihbarı ile uzatabildi(!) Depremin ertesi günü burjuva medyada da "pek çok konuya hakim bilim otoriteleri Türkiye Kürdis-

pısı, penceresi ve hiçbir altyapısı olmayan evlere yerleştirildi. Bu konutların "geçiciliği" geçtiğimiz yıllarda yaşanan Marmara ve Bingöl depremlerinde olduğu gibi bellidir. Bu bölgelerde depremden zarar gören halk, üzerinden geçen zamana karşın hala prefabrik evlerde yaşamalarını sürdürmekte.

Efendilerinin rahatı için 2 milyar dolar harcayanların Türkiye'nin söze bir üçra köşesinde onların dayattığı yaşamdan mağdur olanlara yaptığı "yardım" bir kez daha önemsemezliği gözler önüne serdi. (H. Merkezi)

DEVİRİMCİ TUTSAKLARDAN AÇIKLAMA; “Direnme Kararlılığımızı Bir Kez Daha İlan Ediyoruz”

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsaklar basına bir açıklama yaparak devletin saldırıları karşısında sessiz kalmayacaklarını kamuoyuna duyurdular. Açıklamayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Guantanamo, Ebu Garib görüntüleri nasıl ki Afganistan ve Irak'taki emperyalist işgalin çarpıcı ifadesi ise; F tiplerinde yaşananlar da işbirlikçi egemenlerin ve “demokratik hukuk devletinin” gerçek yüzüdür. Hepsi direnme hakkını zorla bastırma çabasının ürünüdür.

Tecrit koşullarında zorbalık ailelerimizi de hedefler düzeye tırmandırılmış, ziyaretçilerimizin coplanması, çeşitli bahanelerle gözaltına alınması biçiminde açığa çıkmıştır.

Tecritin tutsaklara yönelen yaşamsal tehdit olduğunu, her anının fiziki psikolojik işkence ile keyfi yaptırımlarla, mevcut en gerici genelgelerde yer alan tutsak haklarının dahi ihlaliyle onursuzlaştırılmaya yönelik saldırganlıkla doldurulduğunu defalarca dile getirdik.

Birebir karşılaştığımız keyfilikle-re-saldırlara ilişkin somut kanıtlar sunarak sorumlular hakkında şikayetlerde bulduk. Tamamının takipsizlik ya da görevsizlik kararları ile sonuçlanması bir kez daha gösterdi ki hapishaneler söz konusu oldu-

ğunda mevcut yasalar dahi tanınmamaktadır. Bağımsızlık(!) iddiasındaki kurumlar politik kararlar vermekte (Cemil Çiçek'in Adli Tıp Kurumu-ATK hakkında bunu açıkça dile getirdiği basında yer almıştır) doğrudan merkezi yönetimin iradesine tabi olmayanların işleyişi tıkanmaktadır. (Çapa ve Cerrahpaşa'da Adli Tıp Ana Bilim Başkanlarının görevden alınması bunun örneklerindedir.)

Devrimci tutsakları teslim almayı, imhayı amaçlayan tecrit saldırısının tüm yönleriyle anlaşılıp, anlaşılabilmesi için sürdürdüğümüz direniş dördüncü yılında. Direniş sürecinde yüzü aşkın insanımız ölümlerin en zorunu yiğitçe göğüsledi. Yüzlercesi iyileşemez hastalıklara yakalandı. Hala onlarca arkadaşımız “tedavi” adına işkence görüyor, ölüme sürükleniyor.

Tecritin uygulayıcıları hapishanelerde yaşananlardan çok azının dahi basına yansımalarından rahatsız. Bakanlık, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü; çeşitli kurum ve kişileri yanıltmayı, baskılayarak susturmayı amaçlayan yalan yanlış açıklamalar

yaparak, suç işleyerek bundan medet umuyor.

Onlarca örnekten birisi olan kanser hastası **Erol Zavar**'ın durumuna ilişkin Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nce yapılan; Cumhuriyet ve Birgün gazeteleri ardından da 12 Haziran 2004 tarihli Sabah'ta yayınlanan açıklamada aynı amaca hizmet etmektedir.

Yapılan açıklamada “herhangi bir ihmalin söz konusu olmadığı” belirtilmektedir. Oysa;

1- Erol Zavar'ın olağan kontrolleri iki yıl boyunca yapılmamıştır. Ceza erteleme talebi ise kanser ameliyatı arasında böylesi bir hastalıkla hayati öneme sahip iki yıl geçmiştir.

2- ATK ve Hastane Sağlık Kurulu raporları gerekli tetkikler yapılmadan düzenlenmiş, hastalığın yenilemeyeceği varsayımına dayandırılmıştır.

3- Sevklelerin ve raporların geciktirilmesi nedeniyle ameliyat sonrası altı ay kontrol altında tutulması gerektiğini belirten raporlara rağmen bu sürenin, ilk dört ayı fiilen hapishanede geçmiştir.

Sonuçta arkadaşımızın hapishanedeki hareketi tekerlekli sandalye ile hücre içi hareketi de sırtımızda, kucığımızda sağlanabilmiştir. Bu süreçte en acil durumlarda dahi tek müdahale biçimi ağrı kesici iğne yapmak olmuştur.

4- Kasıta varan bu tutumlar nedeniyle **9 Haziran 2004** tarihinde üçüncü kez ameliyat yapılması zorunluluk haline gelmiş üç adet ur alınmış; derhal yapılması gereken safra kesesi ameliyatı vücudun kaldırmayacağı gerekçesiyle ertelenmiştir.

Kanserin yenilenmesi ile, tüm raporların öngörüsü boşa çıkmıştır.

İlgili açıklamanın değil doğruyu ortaya koyması, doğruyu yakın bir yanı dahi yoktur. Daha kısa süre önce **Ali Şahin** isimli arkadaşımız tecrit koşullarında tedavisi yapılmadığı için yaşamını yitirmiş iken bu tür

açıklamalar inandırıcı değildir. Yeni tutsakların katledilmesine davetiye çıkartmaktadır.

Bakanlığı, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nü açıklamaya sevk eden, tek tek örneklerinin basına yansması ile tecritin sorgulanmasından duyulan rahatsızlıktır.

Guantanamo, Ebu Garib gibi işkence merkezlerinde görüntüler basına yansırken F tiplerinde görüntü alınması, demokratik kurumların ve basın buraları görmesi engelleniyor. Çünkü tecritin tutsakların yaşamına kastetmek olduğu gerçeği gizlenmek isteniyor.

Çünkü hapishaneler arası sevklerde, hastane ve mahkeme gidiş dönüşlerinde tutsaklara saldırılar sürüyor.

Çünkü hala avukatlarımızla görüşme imkanlarının çok sınırlı, savunma hakkımız gasp ediliyor.

Çünkü ring araçlarına kamera yerleştirilerek tecrit her anımıza yayılmak isteniyor.

Çünkü adına arama denen taciz ve talan devam ediyor.

İnsanlarımız psikolojik-fiziki rahatsızlıklar yaşıyor, tedavileri yapılmayarak ölümleri bekleniyor. Hala en temel ihtiyaçlarımızın ailelerimizce karşılanması engelleniyor.

Çünkü hala mektuplarımız keyfi olarak gönderilmiyor, tarafımıza verilmiyor. Kitap dergi vb. yayınlarda sınırlamalar sürüyor. “Disiplin” keyfiyeti ile tecrit katmerlendirilirken, tutsaklar ikinci kez cezalandırılıyor.

Bu uygulamalar her geçen gün derinleşiyor. Çünkü tecrit sürüyor.

Hem bugünün tecrit düzenine hem gelmekte olan Tek Tip Elbise ve zorla çalıştırma saldırılarına karşı direnme kararlılığımızı bir kez daha ilan ediyoruz.

Tekirdağ'daki tutsaklar adına **Bayram Kama, Ömer Kaya, Murat Karayel, Hasan Polat, Hasan Rüzgar, İmam Akmul, Resul Kocatürk**

Yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısı'na Karşı Çıkan Aileler Haykırıyor: “Evlatlarımız Sahipsiz Değildir”

Basını ziyaret eden **TUYAB** (Tutuklu Yakınları Birliği) **Ceza İnfaz Yasa Tasarısı**'nın yasalardan, gerçek yüzünü teşhir etmek ve yasanın amaçları hakkında kamuoyu yaratmak amacıyla görüşmeler yaptılar.

Aileler, bugün bile tanınan pek çok hakkın gerçekte uygulanmadığını, Yeni Ceza İnfaz Ya-

sa Tasarısı'na yasalarsa, çocuklarını çok daha büyük hak gasplarının beklediğini, buna izin vermeyeceklerini ve bunun için kamuoyu yaratmaya çalıştıklarını belirttiler.

Kandıra F tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan **Haydar Ceylan**'ın babası **Halil Ceylan**, varolan durumun da kötü olmadığını, tecritin tutsaklara fiziki ve psikolojik anlamda pek çok zarar verdiğini belirterek “çalışma alanları olacak, çalışacaklar denildi, henüz çalışmıyorlar ama hücrelerin elektrik, su parasını ödüyorlar, yani biz ödüyoruz. Spor yapacaklar denildi, top sahalarda gardiyanlar top oynuyor. Yeni tasarıya göre de günde bir saat havalandırmaya izin var, o da hava koşulları iyi olursa” dedi.

“Tek tip elbise tekrar gündemde”

1996 Ölüm Orucu Direnişçilerinden **Semiray Yılmaz** ise, “Bu yasa ile 12 Eylül sürecinde hayata geçirilen, uzun süren direnişlerin ardından 1988 yılında sonlandırılan tek tip elbise uygulamasına geri dönmek isteniyor” dedi.

Edirne F Tipi Hapishanesi'nde bulunan **Zeki Şahin**'in annesi **Güzel Şahin** ise, “Herhangi bir şeyi protesto amacıyla idareye karşı toplu olarak sessiz direnişte bulunmak yasak, gereksiz olarak marş söylemek yasak. Konuşmalar suç, sussalar suç oluyor” dedi.

Aileler, çocuklarının tecrite ve diğer hak gasplarına karşı mücadele ettiklerini, baskıların onları yıldırılmayacağını ve kendilerinin de çocuklarına destek olmak için her şeyi yapacaklarını belirttiler. (H. Merkezi)

✓ İTİRAFÇI İFADELERİ İLE TUTUKLAMA

Dersim'in **Ovacık**, **Pertek** ve **Hozat** ilçelerinde gözaltına alınan 10 kişi tutuklama talebiyle sevk edildikleri Tunceli Sulh Ceza Mahkemesi tarafından “yasadışı örgüte yardım ve yataklık” suçlamasıyla tutuklandı. Bir süre önce teslim olan itirafçı **Ali Çabuk**'un ifadeleri doğrultusunda 5 Temmuz'da gözaltına alınan **Seydali Karayemez**, **Erdal Kotan**, **İsmail Atay**, **Hasan Arslan**, **Deniz Şahin**, **İsmail Yeşil**, **Baki Karabulut**, **Veli Bağrıyanık**, **Hüseyin Şahin** ve **Yusuf Eroğlu** tamamlanan sorgularının ardından tutuklandılar.

(H. Merkezi)

TECRİT, PSİKOLOJİK SORUNLARIN BAŞ SORUMLUSUDUR

6 Temmuz 2004 Salı günü Bakırköy Ruh Ve Sinir Hastalıkları Hastanesi önünde toplanan İHD üyeleri tecrite ve tecritin yarattığı sorunlara dikkat çekmek, şu an tecritten kaynaklı psikolojik problemler yaşayan tutsaklar Hasan Tahsin Akgün ve Mesut Deniz'in durumlarını kamuoyuna duyurmak amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

İHD Cezaevi Komisyonu adına söz alan Ümit Efe, tecritin ülkemizde 114 kişinin ölümü ve birçok tutsağın sakat kalmasıyla süreci devam ettirdiğini, bu koşullarda da birçok tutsağın ruhsal ve fiziksel rahatsızlıklara yakalandığını söyledi. Bu tutsaklardan ikisinin durumunun acil olduğunu belirten Efe, "bugün bunları kamuoyuna taşıyarak tecrit uygulamalarının görünmeyen bir yüzünü daha duyurmak istiyoruz" dedi.

Hasan Tahsin Akgün'ün Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde bulunan bir tutsak olduğunu söyleyen Efe, tutuklandıktan bir süre sonra rahatsızlandığını belirterek şunları aktardı: "Tutuklanışının ilk yedi ayında tek başına bir hücrede tutulmuş ve altıncı ayda tamamen 10 yaşında bir çocuk gibi davranmaya başlamıştır. Ailesinden hiç kimseyi tanımamaktadır. Olmayan sesler duymakta, olmayan kişilerle konuşmakta, bu kişilerle sürekli kavga etmekte, bu kişilerin kendisini öldüreceğini düşün-

mektedir. Bu nedenle bir keresinde eşofmanının paçalarını tutuşturarak kendisini yakmak istemiş ve paçalarından yanarken ifadesiz gözlerle etrafına bakarak kendi kendine konuşmuştur."

Hasan Tahsin Akgün'ün geçen ay geçirdiği kriz sonrası Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne kaldırıldığını belirten Efe, tedaviyi kabul etmeyerek tedaviyi ret ettiği için Bayrampaşa Özel Tıp Hapishanesi'nin hastanesine gönderildiğini, üç hafta burada tutulduğunu, annesinin burada kendisini biraz daha iyi bulduğunu ve ilk kez kendisini tanıdığını belirttiğini söyledi. Ancak 7 Haziran tarihinde Hasan Tahsin Akgün'ün Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne sevk edildiği, sevk esnasında çıplak soyularak üstü aranmak istendiği, bunu kabul etmediği için de çok kötü bir şekilde dövüldüğü belirtilen açıklamada, çıplak soyulunca tekrar elbiselerini giymediği ve bu şekilde sevk aracına bindirilerek sevk edildiği ve aynı şekilde hapishane girişinde de kötü bir şekilde dövüldüğü belirtildi. Vücudunda morluklar ve tırnak izleri bulunan tutsağın ailesi tarafından suç duyurusunda bulunduğu açıklandı.

Ankara 1 No'lu F Tipi'nde tutsak bulunan Mesut Deniz'in durumuna da kısaca değinen Ümit Efe, ayrıntılı bilgi vermesi için sözü Deniz'in avukatı Gül Altay'a bıraktı. Mesut Deniz'in 19 Aralık "Hayata Dönüş" operasyonu ile Nev-

şehir E Tipi Hapishanesi'nden Ankara'ya nakledildiğini ve Ölüm Orucu eylemine katıldığını belirten Altay, şu anda ruh sağlığını yitirmiş olmasına rağmen hiçbir tedavi görmediğini belirtti. Şu anki durumunu ise şu şekilde dile getirdi: "Kendini dış dünyaya tamamen kapatmış durumda. Hiç kimseyle konuşmuyor, sadece el ve kol hareketleriyle iletişim kuruyor. Annesiyle dahi konuşmuyor. Günün büyük bir kısmını yatağın içerisinde geçiriyor, çevresinde olup biten hiçbir şeye tepki vermemekte sanki orada değilmiş gibi davranmakta, yatağından ancak güçlükle ikna edilerek tuvalet ve yemek için çıkarılmaktadır. Hücre arkadaşlarının zorlamasıyla ancak ayda bir banyo yapmaktadır. Ailesi Kırklareli'nde oturmakta ve maddi imkansızlıklardan dolayı sıkça ziyarete gidememektedir. Ziyarete dahi zorla ikna edilerek çıkarılmakta ve 10-15 dakika ziyaret kabininde kalmadan koşuşuna dönmektedir. Kendisini geçen hafta ziyarete gittiğimde, hücresinde kalan başka bir arkadaşı geldi ve gelmek istemediğini söyledi" dedi.

Ailesinin sağlık sorunları nedeniyle iki defa Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvurarak Adli Tıp Kurumuna sevkini istediğini belirten Altay, çıkacak rapora göre CMUK 399. maddesi gereği cezasının ertelenmesini, dışarıda tedavi edilmesini talep ettiklerini, bu talebin her defasında ret edildiğini, ailesinin

Cumhurbaşkanlığına başvurduğunu ancak Adli Tıp Kurumu'na sevkini sağlanmadığını belirterek, hapishane idaresinin de durumun farkında olduğunu altını çizdi.

Bu iki örnekten de anlaşıldığı gibi tecrit, tutsakları yaşamdan, kimliklerinden kopararak onları hem fiziki hem de psikolojik olarak yıkıma sürüklemek istemektedir. Devrimci tutsaklara gerek aileleri gerek duyarlı, demokrat, devrimci, ilerici kitle tarafından daha fazla destek çıkılması, bunun için tüm araçların zorlanması ve içerdekilerin asla yalnız olmadığının dosta düşmana gösterilmesi gerekmektedir.

İHD Yeniden Yapılandırma Kurultayı Yapıldı

İHD Genel Merkezi 3-4 Temmuz 2004 tarihlerinde Ankara-Sokullu'da bulunan Hacı Bektaş-ı Veli Anadolu Kültür Vakfı'nda daha önce koyduğu yeniden yapılanma kurultayını gerçekleştirdi.

İki günden oluşan kurultayın birinci gününde açılış konuşmasını İHD Genel Başkanı Hüsni Öndül ve İHD Genel Sekreteri Emir Ali Türkmen yaptı. Sırasıyla THİV başkanı Yavuz Önen, Uluslararası Af Örgütü Türkiye Başkanı ve Hacettepe Üniversitesi Öğretim Görevlisi Levent Korku ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden Doç. Dr. Mithat Sancar birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalarda genel olarak Türkiye ve dünyada insan hakları savunuculuğu, 11 Eylül saldırıları sonrası Türkiye ve dünyada insan haklarında geriye gidişten ve Büyük Ortadoğu Projesi'ne değindiler. Ayrıca uluslararası insan hakları örgütleriyle de ortak çalışma vurgusu yapıldı.

İkinci bölüm sadece delege, üye ve yöneticilerin katıldığı ve basına kapalı bir şekilde gerçekleştirildi. İHD'nin içine girdiği süreçle ilgili tebliğler sunuldu.

İkinci günün birinci oturumunda 4 ayrı çalışma masası oluşturuldu. Masalarda üyelik kriterleri, organların işlevi, insan hakları eğitimi ve kurumsallaşma ve resmi kurumlar ve DKÖ'lerle ilişkiler tartışılıp, öneriler yapıldı. Ayrıca işkenceye karşı hazırlanan projenin de açıklaması yapıldı. Hüsni Öndül'ün kapanış konuşmasıyla kurultay sonuçlandırıldı. (İzmir)

İHD ADANA ŞUBESİ İHLAL RAPORUNU AÇIKLADI

İHD Adana Şubesi, Adana'da hak ihlallerinde artış yaşanması üzerine Mayıs ve Haziran aylarında yaşanan hak ihlallerini raporlaştırarak 12 Temmuz günü kamuoyuna açıkladı. Rapora göre, iki ay içerisinde 1 kişi polislerce öldürüldü, 54 kişi gözaltına alındı ve 12 kişi tutuklandı.

Raporu kamuoyuna sunmak amacıyla dernek binasında basın toplantısı düzenleyen İHD Şube Sekreteri Ethem Açıkalin, "Gözaltına alınanlara elektrik verildiği, Filistin askısına alındıkları, tazyikli su sıkıldığı ve uyutulmadığı yönündeki iddialar devam ediyor. Demokratik eylemlere keyfi bir şekilde müdahale ediliyor. Sokak ortasında insanlar dövülüyor, öldürülüyor" dedi.

1 infaz, 54 gözaltı ve 12 tutuklanma

Rapora göre, Mayıs ve Haziran aylarında toplam 54 kişi gözaltına alındı. Bunlardan 12 kişi örgüt üyesi olduğu gerekçesiyle tutuklandı. 30 kişi hakkında ise 2911 sayılı Toplan-

tı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na muhalefet ettikleri gerekçesiyle tutuksuz yargılanmak üzere dava açıldı. Sokak ortasında bir kişi infaz edildi. Adana Emniyet Müdürlüğü'nde bir kişiye sistematik işkence yapıldığı iddia edildi. Sendikaya üye oldukları gerekçesiyle 20 işçi işten atıldı. Açıkalin, raporu açıklamasının ardından, Gabar Dağı'nda 26 Haziran'da çıkan çatışmada yaşamını yitiren Meas Reşit Reşo adlı HPG gerillasının kulak ve diğer uzuvları-

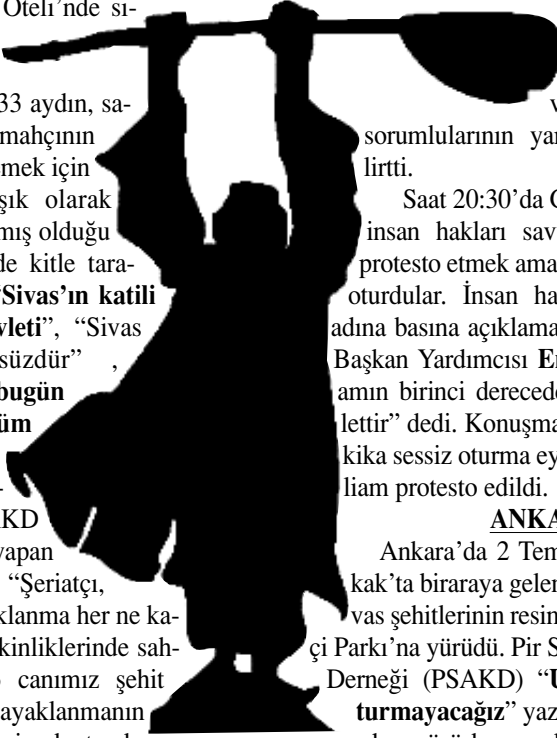
nın kesilerek işkence yapılmasını kınadı. Daha önce de bu tür dehşet verici olaylarla karşılaştığını hatırlatan Açıkalin, şunları söyledi:

"Daha önce de özellikle kafa kesmeler, kulak kesmeler görüldü. Askerler tarafından kadın gerilla cesetlerine tecavüzler daha önce de basında işlendi. Meas Reşit Reşo'nun kulaklarının, dudaklarının kesilmesini İHD Adana Şubesi olarak bir insanlık ayıbı olduğunu belirterek kınıyoruz." (Mersin)

Sivas'ta katledilenler eylemlerle anıldı

İSTANBUL

2 Temmuz günü Kadıköy İskele Meydanı'nda toplanan kitle, bundan 11 yıl önce Sivas Madımak Otelinde sivil faşistler ve devletin iş birliği ile katledilen 33 aydın, sanatçı, ozan ve semahçının katillerini lanetlemek için toplandı. Yaklaşık olarak 600 kişinin katılmış olduğu anma etkinliğinde kitle tarafından sık sık "Sivas'ın katili patron ağa devleti", "Sivas şehitleri ölümsüzdür", "Dün Sivas'ta bugün Maraş'ta, çözüm faşizme karşı savaşta" sloganları atıldı. PSAKD adına açıklama yapan **Erdal Yıldırım**; "Şeriatçı, gerici, faşist ayaklanma her ne kadar Pir Sultan etkinliklerinde sahnelenmiş ve 33 canımız şehit edilmiş ise de, ayaklanmanın amacı demokrasiyi yok etmek, insan hakları ve emeği yok ederek, antidemokratik yönetimlerin ülkemizde egemenliğini pekiştirmektir" dedi. Açıklamanın ardından yapılan semah gösterisinden sonra kitle otobüslerle, Karaca Ahmet Cemevi önüne gitti. Burada oluşturulan kortejler ile Karaca Ahmet Mezarlığı'na yürüdü. **Nesimi Çimen**'in mezarı başında toplanan kitle Sivas şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşundan sonra, Grup **Munzur** ve **Grup Vardiya** söylemiş oldukları türkülerle anmaya katıldılar. Nesimi Çimen'in mezarı başında yapılan anmadan sonra kitle bu sefer de **Zincirli Kuyu Mezarlığı**'nda mezarları bulunan **Asım Bezirci** ve **Ruhi Su**'nun mezarlarını ziyaret ettikten sonra sloganlar eşliğinde otobüslerle semtlerine döndüler. Anma etkinliğine **Partizan** kitlesi de açmış olduğu "Sivas'ın Katili Patron Ağa Devleti" pankartıyla katıldı.

***
İHD İstanbul Şubesi 2 Temmuz Cuma günü Taksim Gezi Park'ta basın açıklaması yaparak Sivas katliamının asıl sorumlularının yargılanmadığını belirtti.

Saat 20:30'da Gezi Parkı'na gelen insan hakları savunucuları katliamı protesto etmek amacıyla mum yakarak oturdular. İnsan hakları savunucuları adına basına açıklama yapan İHD Genel Başkan Yardımcısı **Eren Keskin** "katliamın birinci dereceden sorumlusu devlettir" dedi. Konuşmanın ardından 5 dakika sessiz oturma eylemi yapılarak katliamı protesto edildi.

ANKARA

Ankara'da 2 Temmuz'da Toros Sokak'ta bir araya gelen kitle, ellerinde Sivas şehitlerinin resimleriyle, Abdi İpekçi Parkı'na yürüdü. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) "Unutmadık Unutmamayaacağız" yazılı pankartla en önde yürürken arkasından **KESK**, **DİSK**, **TMMOB**, **ÇHD**, **İHD** ve çeşitli derneklerin yanısıra **Yeni Demokrat Gençlik**, **HÖC**, **ESP**, Kurtuluş ve Halkevleri yerlerini aldılar. Yürüyüş boyunca ve alanda kitle sık sık "Çorum, Sivas, Maraş çözüm faşizme karşı savaş", "Faşizme karşı omuz omuza", "Sivas'ın hesabı sorulacak" sloganlarını attı. Yeni Demokrat Gençlik; "Sivas'ın katili patron-ağa devleti", "Katillerden hesap sorduk, soracağız" sloganları ile dikkat çekti. Abdi İpekçi Parkı'na gelen kitle devrim şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Bu sırada Sivas'ta katledilenler için teker teker isim okunarak kitleden cevabı alındı.

Mitingde şehit aileleri adına konuşan **Serdar Doğan** aradan geçen 11 yıla rağmen ne acıların dindiğini, ne öfkelerin azaldığını ne de Madımak yangınının söndüğünü belirterek katillerin Toplum Kazandırma Yasası ile serbest bırakılmak istendiğini söyledi.

Yapılan diğer konuşmlarda da Sivasların, Maraşların, Çorumların unutulmadığı, unutulmayacağı vurgulandı.

Konuşmaların ardından sahne alan Ali Asker ise insanların, ağaçların yanabileceğini, ama türkülerin asla yanmayacağını belirterek Sivas şehitlerini anı.

İZMİR

İzmir'de 2 Temmuz günü bir araya gelen kitle Cumhuriyet Meydanı'nda toplandı. Mitingi **Alevi-Bektaşlı Federasyonu** organize ederken mitinge **Bektaşlı Platformu**, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Şubesi, **Hacı Bektaşlı Veli Derneği**, Eğitim-Sen 1 No'lu şube, **SES**, Siyasi Partiler ve devrimci çevrelerin yanısıra **İHD İzmir Şubesi** de pankartlarıyla katıldı. Buradan Gündoğdu Meydanı'na kadar yürünürken sık sık "Sivas'ın hesabı sorulacak", "Katil devlet hesap verecek", "Sivas'ı unutmadık, unutmayaacağız" sloganları atıldı. Mitingde, NATO'ya karşı verilen mücadele ön plana çıkarılarak "Yaşasın Okmeydanı Direnişimiz", "Faşizme karşı omuz omuza" vb. sloganlar atıldı. Gündoğdu Meydanı'nda katliama ilişkin konuşmalar yapıldı, müzik dinletisiyle halaylar çekildi ve semah gösterisi yapıldı. Mitinge yaklaşık 500 kişi katıldı.

BURSA

2 Temmuz günü Setbaşı Mafel Kafe önünde toplanan kitle "Sivas'ı unutmadık

unutturmayacağız", "Sivas şehitleri ölümsüzdür" **Kardeş Dernekleri Platformu** imzalı pankart açtı. Kortejler oluşturan ve katledilenlerin resimlerini taşıyan kitle sık sık "Sivas'ın katili faşist diktatörlüktür" vb. sloganlar attı ve alkışlarla Heykel Meydanı'na kadar yürüdü. Kurumlar adına basın metnini Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Bursa Şube Başkanı **Ali Geçgin** okudu. Geçgin "Sivas'ta gerici, şeriatçı ve faşist bir ayaklanmanın provası yapıldı. Yazılmış olan senaryo sekiz saat boyunca devletin ve güvenlik güçlerinin seyirci olduğu bir tiyatrodan sahnelendi" dedi. Geçgin Irak, Filistin ve Afganistan'da yaşanan işgale seyirci kalmamak gerektiğine de vurgu yaptı.

SAMSUN

Sivas katliamının 11. yılında Samsun Pir Sultan Abdal Derneği 5 Temmuz Pazartesi günü akşam dernekte anma etkinliği düzenledi. Dernek Başkanı **Yılmaz Birdal**'in konuşmasının ardından Sivas'ta Madımak Otelinde gericilerin ateşiyle yanan aydın, şair, sanatçı ve semah ekibinden gençlerin isimleri tek tek okunarak fotoğrafları aydınlığı temsilen ampullerle aydınlatılan panoya asıldı. Devamında derneğin gençler semah ekibi semaha durdu. Yaşları 6-10 arası olan çocuk semah grubuyla devam eden anma etkinliği Grup **Mayısa Haykırış**'ın müzik dinletisiyle sona erdi.

Seyyar satıcılardan oturma eylemi

Uzun zamandır çalışmalarına engel olunan; tezgahları ellerinden alınan Eminönü işportacıları **10 Temmuz 2004** tarihinde saat **12:00'de Eminönü Yeni Camii** önünde bir araya geldi. Kendilerinin tezgahlarına ve mallarına belediye zabıtalınca el konulduğunu anlatan işportacılar **Belediye Başkanı Nevzat Er**'in tezgahları 'hoş bir görüntü vermemesinden' yakılarak kaldırtırken, şimdi o çevrede yalnız kendi yandaşlarından olan bir gruba göz yumduğunu söylediler.

Her cumartesi günü aynı yerde bir araya gelen işportacılar adına açıklama yapan **İkbal Işık** her seçimden önce belediye başkanı adaylarının oy telaşıyla kendi yandaşlarına tezgah sözü verme gibi bir hastalığın mevcut olduğunu söyleyerek

"Şimdiki başkan Nevzat Er de seçimden önce verdiği sözü yerine getirmek için

bizzat **Beyazıt**'ta, **Gülhane**'de ve **Eminönü**'nün birçok bölgesinde kendi yandaşlarının çalışmasına göz yummaktadır. Emi-

nönü Belediyesinin amacı sorunu çözmek değildir" dedi.

Kitle, sorunlarına vakıf olunmadığı ve çözüm getirilmediği takdirde gerekirse açlık grevi yapacaklarını söyleyerek, sonrasında belediye binasının önüne yürümek istedi. Bu sırada polis engeline takılan işportacılar olay çıkmaması için "**Baskılar bizi Yıldırılmaz**" sloganlarını atarak dağıldı. Daha sonra belediye binasına gelen bir grup yürütmeye itiraz ederek yaptıkları bilgilendirmede belediyenin zaten hukuk dışı davrandığını, kendilerinin de vergi ödeyerek yasal olarak çalışabileceklerini, ancak bunun için karşılına sürekli engel çıkarıldığını vurgulayarak eylemlerinin devam edeceğini ve çalışma haklarını geri alacaklarını

söyledi.

11 Temmuz 2004 tarihinde de Eminönü Yeni Camii önünde toplanan seyyar satıcılar ve işportacılar tezgahlarına el konulmasını ve işsiz bırakılmalarını protesto ettiler. "**Biz yoksullar güneşte bile üşüyoruz**" diyen ve seyyar satıcıların sözcülüğünü yapan **İkbal Işık**, tek isteklerinin belediyenin kendilerine bir yer vermesi ve çocuklarını okutabilmek olduğunu dile getirdi.

Yırtık ayakkabısını gösteren, tedavisi zor olan bir hastalığa yakalandığı halde tedavi ettiremeyen, ödenmemiş elektrik ve su faturalarını göstererek "Biz çocuklarımızın çeteci, hırsız olmasının istemiyoruz ancak bizi buna kendileri itiyorlar" diyen seyyar satıcılar alkışlarla oturma eylemi gerçekleştirdi. Eylemin ardından "**Biz sabun köpüğü değiliz, biz halkız**" diyerek ara sokaklara doğru yürüyerek eylem bitirildi. (İstanbul)

Eğitim-Sen kapatılamaz

mücadele, zafer” sloganlarını atarken ellerinde taşıdıkları ve destek veren diğer demokratik kitle örgütlerinin imzasını taşıyan **“Hepimiz Eğitim-Sen’liyiz”, “Eğitim-Sen kapatılamaz”, “Eşit, parasız, anadilde eğitim”** yazılı dövizler de dikkat çekiciydi.

Basın açıklaması Eğitim-Sen’in 11 Temmuz’da yapılacak Ankara eylemine çağrıyla sona erdi. (H. Merkezi)

EĞİTİM-SEN KAPATILAMAZ

Eğitim-Sen hakkında açılan kapatma davası üzerine tepkiler devam ediyor.

EĞİTİM EMEKÇİLERİNİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

Eğitim-Sen hakkında açılan kapatma davasını protesto etmek amacıyla Türkiye’nin dört bir yanından Ankara’ya gelen eğitim emekçileri Kızılay Meydanında oturma eylemi yaptı. Eylemlerine Güven Park’ta devam etmek isteyen sendika üyeleri polislerin kurduğu bariyerle karşılaştı.

11 Temmuz pazar günü ülkenin pek çok ilinden gelen eğitim emekçileri sabah saatlerinde Ziya Gökalp Caddesindeki Eğitim-Sen 1 No’lu Şubesinin bulunduğu binanın önünde toplandı. Buradan Güven Park’a yürümek isteyen eğitim emekçileri polis panzerleri ve çevik kuvvet ekipleriyle karşılaştı. “Eğitim-sen kapatılamaz” pankartı açan Eğitim-Sen’liler ara sokaklardan geçerek YKM ile Güven Park arasındaki kesimde toplandı. Burada, **“Yaşasın demokrasi mücadelemiz”, “Eğitimciyiz çete değil”, “AKP halka hesap verecek”** vb sloganlarını attılar. Polislerin Güven parka alınması üzerine Eğitim emekçileri Milli Müdafaa Caddesinde ve Gazi Mustafa Kemal Bulvarında oturma eylemi yaptı. Eğitim-Sen Genel Başkanı **Alaattin Dinçer** yaptığı açıklamada 13 Temmuz’daki duruşmaya kadar eylemlerinin devam edeceğini bildirdi. Dinçer, kapatma davasının hukuki siyasi olduğunu belirtti.

Eğitim emekçileri geceyi ve 12 Temmuz Pazartesi gününü Yüksel Caddesinde oturma eylemlerine devam ederek geçirdiler. Oturma eylemi sırasında sık sık **“Eğitim-Sen kapatılamaz”** sloganını atan Eğitim-Sen’liler kendilerine gönderilen mesajları okuyup hep birlikte halaya durdular (Ankara)

Anadil üzerine yapılan onca sözde demokratikleşmeye rağmen Eğitim-Sen, tüzüğünde yaptığı değişiklik bahane edilerek kapatma davasıyla karşı karşıya kaldı. 1995’te kurulan Eğitim-Sen’e 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasası’nın ardından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından 3 Temmuz 2002’de değiştirilen tüzüğü onaylanmadan geri gönderildi.

Tüzükte itiraz edilen **“Toplumun bütün bireylerinin, temel insan hakları ve özgürlükleri doğrultusunda demokratik, laik, bilimsel ve parasız eğitim görmesini, bireylerin anadilde öğrenim görmesini ve kendi kültürlerinin geliştirilmesini savunur”** içerikli maddesinden dolayı Ankara Valiliği’nin başvurusu ile kapatma davası açılmış, ancak savcılık takip-sizlik kararı vermişti. Ancak dava daha sonra tekrar açılmıştır.

Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri 9 Tem-

muz günü saat 12:30’da Galataray Postanesi önünde basın açıklaması yaptı. Eğitim-Sen üyelerinin yanında basın açıklamasına Eğitim-Sen’e demokratik mücadelesinde destek vermek isteyen **Belediye-İş, Tuzla Deri-İş, Tez Koop İş, Limter-İş, EMEP, TKP, ESP** ve Kadıköy Pir Sultan Abdal Derneği de katıldı.

“Eğitim-Sen Kapatılamaz” yazılı pankart açan kitle **“Eğitim-Sen kapatılamaz”, “Yaşasın demokrasi mücadelemiz”** sloganlarını sık sık attı. Kitle adına basın metnini okuyan Eğitim-Sen İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı **Hasan Toprak** önceki dava süreçlerinde de kısaca bahsedip kapatma davası ile ilgili bilgilendirme yaptı. Kitle **“Zafer direnen emekçinin olacaktır”, “Yaşasın sınıf dayanışması”, “Birlik,**

9 Temmuz günü saat 12:00’de Eğitim-Sen’in kapatılması ile ilgili olarak bir basın açıklaması yapıldı. Eğitim-Sen Genel Başkanı **Alaattin Dinçer**, KESK Genel Başkanı **Sami Evren**’in de katılımıyla gerçekleşen toplantıya sendikalar, dernekler de destek verdi. Basın açıklamasında konuşan Alaattin Dinçer; Eğitim-Sen’in demokrasi güçlerinin umudu olduğunu ifade ederek bazı çevrelerin bundan rahatsız olduğunu aktardı. Açıklamaya İHD, SES, Haber-Sen, Pir Sultan Abdal vb. pek çok kurum destek sundu.

Esnaf işyerini terketmeyecek

Dükkanları Büyükşehir Belediyesi tarafından mühürlenene İskitler esnafı sorunlarının çözülmesini istiyor.

2 Temmuz günü sabah saatlerinde İskitler’in ana caddesinde toplanan bir grup esnaf dükkanlarının mühürlenmesini protesto etti. Dükkanların kapatılarak **İvedik Sanayi Bölgesi**’ne taşınmasını isteyen Belediye’ye karşı esnaf kiralardan 600-700 milyonu bulduğunu söyleyerek tepki gösterdiler. Çevik Kuvvet polislerinin yoğun yığınak yaptığı İskitler’de kendiliğinden gelişen esnaf eylemi, diğer esnafında dikkatini çekti. **“Esnafa uzanan eller kırılсын”** sloganı atan esnafa, polis tarafından sorunlarının çözüleceği söylenerek dağıtılmak istendi. Ancak esnaf buradan başlayarak Sanayii gezdi ve Kızılay-Ulus yolunu kesti. Yürüyüş boyunca sloganlar, ıslıklarla çalışan esnafı da eyleme çağıran eylemci esnafın sayısı yola ulaşıldığında 2000’i buldu. Yolu trafiğe kapatan esnaf **“Esnaf burada Gökçek**

nerede” sloganları attı. Uzun süre burada bekleyen esnaf polislerin yönlendirmesiyle yolun bir tarafından Esnaf Odası’na yürüdü. Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek’le görüşmek üzere heyetin gönderilmesi ile eylem sona erdi.

Ertesi gün Balgat’ta bulunan AKP binası önünde toplanan yaklaşık 3000 esnaf öfkelerini haykırdı. **“Gökçek şaşırma, sabrımızı taşıma”, “Vur vur inlesin Melih Gökçek dinlesin”** sloganları atan esnaf başbakanla görüşen heyeti bekledi. Heyet ise **“sorunların çözüleceğini”** söyleyerek esnafın tepkisini dizginlemeye çalıştı. Gökçek ise yaptığı açıklamada geri adım atmayacağını söyledi. Esnafın tepkisi Erdoğan’ın, Gökçekle görüşerek, ortak yol bulacağı açıklamasıyla sürdürüldü. Kendiliğinden gelişen esnaf eylemi siyasal bir önderliğin olmaması yüzünden ege-menler tarafından kontrol altına alınabiliyor. Esnafın yaşadığı sıkıntıları

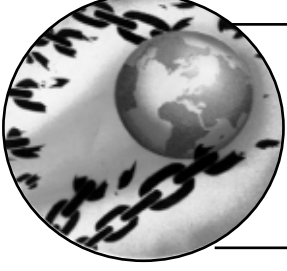
kendi dillerinden öğrenmek amacıyla bir röportaj gerçekleştirdik;

Kemal Usta: Burada işlerimiz iyi. Benim dükkanım oto kaporta, müşteriyi toplamak için 30 sene geçti. Yeni bir yere taşındığımız da müşterimizi zor topluyoruz. Masraflarımız çok, 4 çocuk okuyor. Buradan 5 kişi eklemek yiyiyor. 31 yıldır bu işi yapıyorum. 15 senedir buradayım. Bu bölge zenginlere peşkeş çekiliyor, servisler kaldırılmıyor. Şehir merkezinde sanayi yasaklanmış, iş merkezi yapmak istiyorlar. Esnaf Odası’nın bize bir faydası yok, 33 tane dükkanı var, tabii buranın kalkmasını istiyor. Çünkü büyük geliri var. Bize 1 ay süre verdiler sonra dükkanlarımızı mühürlenecekler. Zenginlere 4 ay veriyorlar, gariban esnafa 1 ay. Sanayide kiralardan 600-700 milyon civarında. Ayrıca 3000-4000 dolar depozito istiyorlar. Esnafın çoğu perişan olacak. Çözüm olarak yaptığımız eylemi tekrar yapabiliriz. Esnaf Odası, konuşmalarımıza, direnişlerimi-

ze gelmiyor. Gariban esnafa yardımcı olsunlar, bize dükkan versinler.

Hüseyin Yalçın: Kaporta-boya yapıyorum. 79 yıldır beri buradayım. Gün geçtikçe işler kötüye gidiyor. Teknoloji ilerlediği için işler servise gidiyor, tabii esnaf iş yapamıyor. Burada 100 milyon kira veremeyen esnaf, orada 600-700 milyonu nasıl verecek? 3000-4000 esnaf var. Bunlardan ancak 1000’i gidebilir. Diğerleri gidemez. Herhangi bir çözüm söylenmiyor, “siz taşınım nakliyeciyi biz vereceğiz” diyorlar. Her esnaf eşyasını kendisi taşıyabilir. Çözüm bu değil. Yeniden bir sanayi sitesi kurulsa da herkes kendi dükkanını kurarsa daha farklı olur. Seçimlerden önce gelip söylemişlerdi. Seçim yaklaşınca vazgeçtiler. Sonra tekrar başladı. Bu kadar büyük yeri ne yapacak? Belediye özel şirketlere vermiş. Burada herkesin tapulu arazisi var. Kirayla geçinen insanlar var, onlarda aç kalacak. Esnaf Odası da esnafın hakkını korumuyor. Başkan, belediye başkanının yanında avukata gidip, yaşananları anlatmamız gerekiyor. Yukarıdaki “hale” bir şey yapamıyor, gücü bize yetiyor.

Yeni Halk Ordusu sözcüsü “Ka Roger” ile bir karşılaşma-2

Yayımcı Dante A. Ang
Manila Times,
9 Haziran 2004

Filipinler Komünist Partisi-Yeni Halk Ordusu'nun sözcüsü Gregoria Rosal (Ka Roger) ile yapılan bu röportaj, Manila Times'da 9 Haziran 2004'te üç bölüm halinde yayınlandı. Röportajda yer alan özel görüşler yazara aittir. Önceki sayımızda ilk bölümünü yayınladığımız bu röportajın son bölümünü kısaltarak sunuyoruz.

Ka Roger Komünizmin zamanının geldiğine ve “zaferin” ellerinde olduğuna inanıyor. Filipinlilerin özgür olacağı; yabancı güçlerin ve özel çıkar gruplarının emirlerinden özgür; kendi kaderini çizmekte özgür; zenginler, güçlüler ve çürüme tarafından üzerlerindeki adaletsiz yığından; ve açlıktan özgür olacağı günün hayalini kuruyor.

KA ROGER'İN AMAÇLARI

Sadece 1.55 boyundaki Ka Roger, akranlarının sayısına hakim bir durumda. O konuşurken, dinleyememezlik yapamazsınız. Derinliğe sahip. Sonuçta kendisi Parti sözcüsü.

Saat 4.00'ü biraz geçiyordu. Hava hala aydınlıkken röportaj için televizyon kamerasını kurmaya başladık. On saatlik bir röportaj için kaset getirmiştik. Röportajın ilk kısmını bitirdiğimizde saat 6.00'yı geçiyordu. Karanlık çökerken, akşam yemeği için kulübeye gittik. Yemek masasını iki gaz lambası aydınlatıyordu. Ka Roger, bizi getiren James ve iki Yeni Halk Ordusu-YHO savaşçısı, bir başka silahlı YHO savaşçısı ve kadınlarla birlikte akşam yemeğini yedik.

...
(Sabah uyandıgımda) Ka Roger, kulübeden birkaç metre ileride, bir mango ağacının altında cep telefonuyla bir sabah spikeriyle konuşmakla meşguldü. Güvenlik müfrezesi sabah işlerini yapıyordu. Bunlardan biri kahvaltı için mısır kaynatıyordu. Mısırı yedim ve adeta şok oldum. Öylesine

sertti ki, çiğnemek için büyük çaba gerektiriyordu. Yine de gerillalar, hiçbir hoşnutsuzluk, tereddüt göstermiyorlardı... Benim, mısıra dokunmadığımı fark etmiş olmaları. YHO ile birlikte geçirdiğim iki gün bir gece öncesine kadar yoksulluğu bildiğimi düşünüyordum. Mısıra bitiremediğim için çok utandım. Ama beni anladıklarını tahmin ettim.

Ka Roger ile röportaj hazırlıklarının mümkün olduğunca erken bir saatte tamamlamaya karar verdik. Kampta bir gece daha uykusuz ve “hoş geldin komitesinden” sivrisineklerle geçirmeye dayanabileceğimi sanmıyordum.

Çok sert, taze bir *salabat*'tan (zencefil çayı) sonra Ka Roger ile röportaja kaldığımız yerden devam ettik. *Salabat*'ı fazla sert ve çok tatlı sevdiğini söyledi. Böylesine hoş ve düzenli bir insan için çok uygun bir seçimdi doğrusu.

Ka Roger, YHO'nu “**mevcut hükümetin seçim yöntemiyle**” ayrı tutmaya dikkat ediyordu ve tutarlıydı. Kendilerini ayrı bağımsız bir hükümet olarak kabul ediyorlar. Hükümetle sürdürdükleri görüşmeler sayesinde ülkede çoğunlukla da kırsal bölgelerde sağlam bölgelerin kontrolü için savaşçı bir konum elde etmişlerdi.

Bir “Devrimci” olarak seçimlerin ülgede bir değişiklik getirebileceğine inanmıyorlar. Onlara göre, meydana gelecek tek değişim hükümeti sürdüren kişi veya liderlerin değişimi olacaktır.

Ka Roger, Birleşik Devletler tarafından atandıktan sonra kimin Başkan olacağını önemli olmadığını; bunun sonuçta Amerikalıların kumandasında olacağını, çünkü hala ekonomik olarak bağımlı olduğumuzu söyledi.

“SELF-SERVİS DEMEÇLER”

Ekonomik gücü kullanan, politik gücü

de kullanır. İşte bu yüzden Ka Roger'e göre Amerikalılar tarafından bize politik bağımsızlık verilse de, ülke ekonomik olarak onlar tarafından kontrol edilecektir.

YHO, seçimlerin anlamlı bir değişiklik getirebileceğine inanmıyor. Ayrıca seçimler sırasında öylesine çok para harcandı ki, Ka Roger bu harcamaların ekonomiye daha da dibe batıracağından korkuyor. Daha da kötüsü, kazanan politikacıların kampanya harcamalarını seçimlerin hemen ardından halktan çıkaracağını söyledi.

Ka Roger, “halk yanlısı işlerin sesi” olarak tanımladığı Başkan Yardımcısı **Teofisto Guingona Jr.** için hayranlık dolu sözler sarf etti. Ka Roger, politik sistemin onu, ulusalcı bakışını yaşama geçirmesini engellediğini, çünkü hükümettekilerin çoğunluğunun halk karşıtı olduğunu söyledi... Ka Roger'a göre “acınacak haldeki” işadamlarının çoğunluğu Fernando Poe Jr.'ı destekliyor. Bunu kamuoyuna açıklayamıyorlar ancak, onların Poe'nun arkasında oldukları gün gibi açık.

YHO, her ne kadar Poe'nun kendi inançları olduğunu düşünse de, onun patronlarının emirlerini cesaretle karşılayıp karşılayamayacağını, kendi bakışını onlara zorla kabul ettirip ettiremeyeceğini ve Guingona'nın tavsiyelerinin önemsenip önemsenmeyeceğini görmek ilginç olacak.

Ka Roger, başbakanı, ülke için karar alırken vicdanının sesini dinlememekle suçluyor. Kendisini iktidara getiren çiftçilere, öğrencilere ve çeşitli örgütlerine verdiği sözleri yerine getirmede başarısız olduğunu söyledi. Herhalde, Başkan Estrada'nın tahtını bırakmaya zorlandığı zaman verdiği EDSA 2 sözünü ima ediyordu.

Ka Roger, örgüte girdiğinde koyu bir Katolik'ti. Fakat daha Batangas'ta öğrenirken dahi, bazı sorulara yanıt arıyordu. İsa Mesih, Mao Zedung ve komünistlerin öğretileri arasındaki farkı öğrenmek istiyordu. Her iki öğretilerde de komşu sevgisi ve ülkenin çıkarlarına hizmet etmede bir fark olmadığını söylüyordu.

Ka Roger, komünistlerin tanrısının halk olduğunu kabul ediyor. Harekete geçmeye bir kez karar veren halkı hiçbir şey durduramaz, diyen Ka Roger, Çin, Vietnam ve Filipinler (EDSA 1 ve 2) örneklerine işaret etti.

Onları terörist, insan kaçakçısı, zorba ya da başka bir şey olarak adlandırabilirsiniz. Fakat onlar kesinlikle kadın peşinde koşan zamparalar değiller. Aslında onlar çok disiplinliler. YHO'nun kuralları altında bir adamın yalnız bir tane eşi olabilir. Bekarların birden fazla kız arkadaşı olamaz.

Flört ederken de YHO'na mensup erkekler, belli kuralları yerine getirmekte. İlk olarak örgüt, kadının geçmişini soruşturuyor: ailesini, eğitim durumunu, politik eğilimini, dinsel inançlarını ve YHO'nun diğer ilgilendiği konularla ilgili bilgileri.

Parti müstakbel kız arkadaşın ya da eşin politik inançlarını paylaştığından emin oluyor en azından. Bir yoldaşla evlendiğinde bir problem yaratmayacağını gözetiyor. Her şey bir kez netleştirildikten sonra, Parti yoldaşına ilişkin sürmesi için yardımcı oluyor. Kendi başlarına yoldaşlar o kadımla konuşabilir, kalbini kazanmak için her şeyi yapabilir.

Muhtemelen bu nedenle, kadınların çoğunluğu evlendikten sonra örgütün üyesi olmakta. Hepsisi olmasa da kadınların bazıları evlendikten sonra dağlarda ya da “savş bölgesinde” eşlerine katılmakta. Ayrı olan eşlerin yılda en az bir kez ya da yıllık tatillerde görüşmelerine izin veriliyor. Koşullara bağlı olarak, erkek eşini ziyaret edebilir ve çoğunlukla da kadın ve çocukların, eşin bulunduğu kampta kalmasına izin verilir. Ka Roger, işte bu yüzden, kadının müstakbel eşinin inançlarını paylaşmasının önemli olduğunu açıklıyor. Aksi takdirde ilişkilerin bozulması ve kadının kocasını ele verme riski yüksek bir ihtimal olmaktadır. Parti, üyelerinin güvenliğiyle ilgilenmektedir ve aşkı uğruna kendi üyelerinin yaşamlarının tehlikeye girmesini istemez.

Dahası, bazı noktalarda, çocukları dahi açığa çıkmaktan ya da yetiştirmeden kaynaklı FKP'ye katılmakta.

“KURAL KURALDIR”

Örneğin, Ka Roger'in 23 yaşındaki en büyük kızı da YHO'nun bir üyesi. O da anne babası gibi aktif bir örgütçü. Fakat babası, o ne zaman bir seferberliğe katılsa endişeleniyor.

Eğer Parti liderleri bir kadının bir yoldaş için eş ya da kız arkadaş olarak uygun bulmazsa ne olur? Ka Roger bu soruyu şöyle yanıtlıyor: “Kural kuraldır. Herkes riayet eder. Parti üyeleri Parti tarafından uygun görülen kadınlarla beraber olabilir.”

Örneğin James hala bekar. Eski kız arkadaşı başka bir adam için onu terk etmiş. Bundan sonra dahi pişmanlık duymuyor. Parti'nin iznini kazanan bir başka kadımla karşılaşmaya kadar bekliyor. O, Parti liderlerinin sonsuz aklına inanıyor. Onun davaya bağlılığı ve sadakati mutlak görünüyor. James, Parti ne derse onu yapıyor. **Kişisel çıkarlarından önce Partinin çıkarları. Eğer'ler, Ama'lar yok.** Orta yol yok.

Ka Roger, Partinin kendisine baktığını söyledi. Üyelerin aylık maaşı yok. Parti onların beslenmeden, sağlığa, çocuklarının okul taksitine kadar kişisel ihtiyaçlarıyla ilgileniyor. Neye ihtiyaçları varsa, Parti karşıyor. Onlar lüks içinde yaşamıyorlar ancak yeterinden fazlasına da sahipler. Bu yüzden şikayetçi de değiller. Ayrıca basit zevkleri var.

Ka Roger, sıkı ekonomik koşullar nedeniyle, üyelerin çocukları için eğitim desteği geçici olarak her aileden bir çocukla sınırlandırıldığını söyledi.

PARTİ'NİN GÜNDEMİ

Ka Roger'e göre, Parti ekonomik ve politik değişimleri yaşama geçirecek, somut bir hükümet programı sunmuştur. Öncelikle sosyo-ekonomik reform ve ardından politik ve anayasal reform.

Filipinler Ulusal Demokratik Cephe çok şeffaftı ve hükümet görüşme grubuna kendi pozisyonunu sundu. Demokratik Cephe, problemlerin kökeni hedef alındığı müddetçe uzlaşmaya açık durmakta.

Gündemin sabit konularından biri, AFP ve PNP karşısında FUDC'nin silahlı bölümü ve YHO'na ilişkin. Ka Roger ayrıntıya girmede. Ancak zannediyorum ki, O FUDC ile hükümet arasında barış gerçekleştirilirse YHO'nun geleceğine ilişkin endişeli. Silahların bırakılması, yerel komünistler açısından tartışılmaz bir konu. Bununla birlikte AFP ve PNP'ye **entegrasyon** çok uzak bir ihtimal.

Uluslararası yasalara göre Karşılıklı İnsan Haklarına Saygı Anlaşması Başkan Estrada'nın döneminde sonuca ulaştırılmıştı. Ka Roger bu anlaşmanın hükümet ve FUDC tarafından onaylanmasına rağmen hükümetin reddetmesini kınıyor.

ORTAK İZLEME BÜROSU

Hükümet tüm insan hak ihlallerini izleyecek bir ortak izleme komitesi kurdu. Birçok ihlale karşın hükümet harekete geçmedi. (Hükümet ve FUDC geçtiğimiz hafta FUDC'nin kıdemli üyesi Fidel Agcaoili'nin refakatinde ortak bir izleme bürosunu oluşturdu.) FUDC, hala ortadan kaldırılmaya ya da değiştirilmeye ihtiyacı olan Markos yasalarının gözden geçirilmesini bekliyor.

Ka Roger ayrıca, hükümetin sayıları 200 civarından olduğunu söylediği politik tutsakların serbest bırakılmasını reddetmesini de kınıyor ve hükümetin 2001'de onları serbest bırakacağına dair verdiği sözü hatırlatıyor.

Bunun bir parçası olarak YHO da kolaylıkla serbest bırakabileceği iki politik tutsağı elinde tutuyor. Hükümetin tek yapacağı, FUDC görüşme grubuna konuyu görüşeceğine dair bilgilendirmek.

Ka Roger, YHO'nun iki askeri serbest bırakmak için hükümetten **karşılık olarak bir şey istemediğini** söyledi. Hükümetin onların serbest bırakılmasını istediğini FUDC'ye bildirmesiyle tutsakların bırakılacağını tekrarladı.

Bu iki tutsak hakkında hala karara bağlanmamış bir dava bulursa da, FUDC görüşme grubu onların özgürlüklerini talep ederse YHO yargılamayı iptal edecek ve onları serbest bırakacak.

DEVİRİMCİ "VERGİLER"

Kampanya İzin Ücreti, Mayıs seçimlerinde sıcak bir konu haline gelmişti. Yerel konumlara aday birçok kişinin YHO'nun etkisi ya da kontrolü altındaki bölgelerde kampanya yapmalarının engellendiği ifade ediliyordu.

Bazı adaylar ücret ödemeyi reddettiği için pusuya düşürüldü.

Ka Roger ücret talebini haklı çıkarmaya çalışıyor. Gerçekçi olarak şu anda iki hükümet olduğunu söylüyor. Birisi **gerici, kukla hükümet**; diğeri Komünist Parti'nin liderlik ettiği, 30 yıllık silahlı mücadeleyle doğan **devrimci hükümet**.

Bir hükümetin çalışması için paraya ihtiyaç olduğunu söylüyor. YHO'nun işa-

damlarından ve politikacılardan topladığı "vergiler" hükümetin bürokratik işlerini sürdürüyor, kesinlikle hükümete karşı gerilla kampanyası yürütmenin giderlerini değil.

Ka Roger, Komünist Parti'nin ayrı bir hükümet olduğunu söylüyor ve bu yüzden kontrolü veya etkisi bulunduğu bölgelerde halkı ve işadamlarını vergilendirmeye hakkı vardır diyor.

YHO'nun eşkiyadan başka bir şey olmadığını suçlamalarını gülerek geçiştiriyor. **Fakat, eğer onlar eşkiyaysa da halk için kurumlar oluşturanlarından diyor. Onlar "seçmenlerine" ücretsiz eğitim ve tıbbi hizmet veriyorlar.**

YENİ HALK ORDUSU OKULLARI

Onların da okulları var. Fakat onlarınki öğrencilerin 6 yıllık ilkokul, 4 yıllık lise ve 4 yıllık üniversiteye devam ettikleri düzenli okullardan oldukça farklı. Onların okulları haftalar sürüyor. **Okullar kısaltılmış ve ardışık değil.** Öğrettikleri konular daha pratik ve daha çok da politik sorunların anlaşılması ve halkın haklarıyla ilgili. Öğrenciler mezun olup diploma da alıyorlar. Ka Roger, YHO'nun "tıp okulundan" oldukça gurur duyuyor. Tıp öğrencilerine cerrahi operasyonlar, bulaşıcı hastalıkların ve diğer rahatsızlıkların tedavisi gibi temel konuların öğretildiğini söylüyor. Ayrıca halka sosyal yardımlarının bir parçası olarak çeşitli *barangay*'larda (yerleşim yeri) tıp ve diş hekimliği görevlerini de yürütüyorlar.

Üyelerine tıpla ilgili temel bilgilerin öğretilmesi şaşırtıcı değil. YHO hükümetle savaş içinde ve hastalıkları ve yaralanmaları tedavi etmek için tıp personeline de ihtiyaç duyuyorlar. Bunun yanında eğer gerillalar tıbbi bilgilerini kendi yollarına çekmek için kullansalardı da şaşırımdım. Bu, **halkla paylaşımı sağlıyor onlara.** Bu gerçeğe de YHO propaganda araçlarının önemli bir parçası.

Ka Roger, devrimci vergiyi ödemeyi reddedenlerin disiplin eylemleriyle karşı karşıya olduğunu söyledi. Ancak YHO'nun para ödemeyi reddedenlerin yaşamlarını tehdit etmediğini söyledi. Başka yöntemler olduğunu söyledi ancak ayrıntıya girmede.

ALTERNATİF HÜKÜMET

Parti, kırsal kesimde 128 gerilla cephesinde kendi alternatif hükümetini kurmuş

durumda. Ka Roger "bunlar küçük yerler olabilir ancak devrimci bir hükümet olarak kırsal kesimdeki etkileri, bir bütün olarak ele alındığında etkili oluyor" diyerek övünüyor. YHO tarafından kontrol edilen ya da etkisi altında bulunan bölgelerde paralel bir hükümetin olduğundan söz ediyor. YHO, hükümetini *barangay* konseylerini ve eyalet hükümetini dikkate almayarak yürütüyor. Ka Roger'a göre gençlik, *barangay* ya da eyalet hükümetinden çok devrimci komiteyi tanıyor.

128 devrimci cephenin bazılarında demokratik hükümetler kurulmuş veya en azından demokratik bir hükümetin tohumları ekilmiş durumda.

Ka Roger'a altyapı olmaksızın bir hükümetin olamayacağından bahsettim. YHO'nun davasında altyapıyı görmediğimi söyledim. Benimle aynı fikirde değildi. **Yapıyı kuranın halkın kendisi olduğunu söyledi. Onlar barangaylar içinde birimler oluşturuyorlar; silahlı birimler ve hükümet birimleri. En düşüğü, barangay konseyine benzeyen; herkesin (çiftçi, gençlik, kadın ve orta güçlerden temsilcilerin) temsil edildiği barrio devrimci komiteleri. Bu komiteye, bilgi düzeyine göre seçilmiş bir başkan liderlik yapıyor.**

Ka Roger, **halk olduğu müddetçe yapının da olacağını** söylüyor. Fakat kontrol altındaki *barangay*larda ordu ya da polis ne zaman saldırı başlatsa YHO'nun gizlendiğini kabul etti. Asker ya da polis bölgeyi terk ettiğinde "demokratik" faaliyetlerine devam ediyorlar.

Ka Roger hükümetin bu "saldırılarından" etkilenmiyor. Çoğunlukla bu saldırıların ya da "takip" operasyonlarının, komutanların kendilerine çok büyük bütçe alabilmek için başlatıldığını ifade ediyor. Ka Roger ayrıca maaşları bedenlerini ve ruhlarını bir arada tutmaya yeten bazı dost askerlerden YHO'nun silah temin ettiğini iddia etti.

Komite üyeleri seçimle işbaşına geliyorlar. Ancak başlangıçta eski gelenekler ortadan kalkıncaya kadar komite yetkilileri atanacak.

DEMOKRATİK HÜKÜMET

Fakat atanmış yetkililerin görevden alınmasının da yolu var. YHO demokratik bir hükümetin kurulmasında bir dizi kurula sahip. Komite yetkilileri sadece ilerici ola-

rak kabul edilen bölgelerde gizli oylamayla seçiliyorlar. Daha az ilerici bölgelerde, yetkililer el kaldırma yöntemiyle seçiliyorlar.

Ka Roger, YHO'nun uzak yerlere dağılmış ve hükümetin varlığının zor hissedildiği *barangay*larda örgütlenmeye başladığını söyledi. Onun örgütlü çabaları artık yoksul *barangay*larla sınırlı değil. YHO şimdi şehirlerde, fabrikalarda, okullarda ve hatta kiliselerde örgütlenebiliyorlar.

Ka Roger başarılarının, hükümetin ihmaline dayalı olduğuna inanıyor. Gerilla cephelelerindeki *barangay*larda oturanlar örgütlenmiş durumda ve onlara hakları öğretilmiş. Propaganda ya da değil; Ka Roger **Komünizmin zamanının geldiğine ve "zaferin" ellerinde olduğuna inanıyor. Filipinlilerin özgür olacağı; yabancı güçlerin ve özel çıkar gruplarının emirlerinden özgür; kendi kaderini çizmekte özgür; zenginler, güçlüler ve çürüme tarafından üzerlerindeki adaletsiz yığından; ve aklıktan özgür olacağı** günün hayalini kuruyor.

Onunla aynı fikirde olmayabilirsiniz; politik görüşlerini ifade ederken ve ideolojisini bize kabul ettirirkenki devrimci (bazılarına göre terörist) taktikleri için ondan nefret edebilirsiniz; fakat onun hayalleri ve amaçları işsiz, eğitimsiz, tıbbi yardımdan yoksun hasta ve adaletsizliğin kurbanlarının yüreğinde yankılanmakta.

Ona terörist, insan avcısı, zorba, devlet düşmanı diyebilirsiniz; fakat bir çoğumuz gibi Ka Roger da barışı arzuluyor, onurlu bir barışı.

Onunla aynı fikirde olmayabilirsiniz; politik görüşlerini ifade ederken ve ideolojisini bize kabul ettirirkenki devrimci (bazılarına göre terörist) taktikleri için ondan nefret edebilirsiniz; fakat onun hayalleri ve amaçları işsiz, eğitimsiz, tıbbi yardımdan yoksun hasta ve adaletsizliğin kurbanlarının yüreğinde yankılanmakta.

NATO karşıtı süreç... NATO ve Bush Karşıtı Birlik üzerine “Uyku yok. Öç Alana Kadar Uyuyamayız”

Amerikalı gazeteci Mark Danner Irak'ta direnişin sembolü olan Felluce'ye girerek direnişçilerden birine burada direnen asıl güçlerin kimlerden olduğu sorusunu sorar. Sorduğu soruya aldığı yanıt şu olur; “Kapılarının yabancılar tarafından kırılması Felluceliler için utançtır. Sokakta kadınlarının üstlerinin yabancılar tarafından aranması utançtır. Yabancıların bir erkeğin kafasına çuval geçirmesi, onu yere yatırıp üstüne basması utançtır. Anlıyor musunuz; bunlar tüm kabile için çok büyük utançlardır. O adamın, o kabilenin görevi, bu askerden öç almaktır; onu öldürmektir. Görevleri, bu askerlere saldırıp utançtan arınmaktır. Utanç kirli bir lekedir, yıkanması gerekir. Uyku yok. Öç alana kadar uyuyamayız. Askerler öldürülmelidir.”

Kritik gelişmelerin yaşandığı Irak topraklarında ABD işgaline karşı Felluce başta olmak üzere ülkenin her köşesinde süren onurlu direniş, devam ediyor. Ebu Garib Hapishanesi'nde yaşanan vahşetin fotoğrafları dünya kamuoyunun gündemine girdiğinde herkes bu vahşetin anlamını ve nedenini sordu, kendince yorumlar yaptı. İşgalin sınırlarını tanımayan hukuksuzluğunun yanı sıra bu işkencelerin nedeni, yukarıda Felluceli direnişinin verdiği yanıtta asıl anlamını bulmaktadır.

ABD'nin Irak'a ilk saldırısının ardından bugüne dek yaşanan gelişmeler, gerek dünya gerekse de ülkemiz coğrafyası için üzerinde durulması gereken ve en önemlisi de sonuçlar çıkarılması gereken konular arasındadır. Çünkü emperyalizmin saldırgan politikasına karşı, Iraklı direnişçilere yanıt ve ses verilmesi anlamında ülkemizden de bir ses çıkarmak görevi ile yüzyüzeyiz.

IRAK'A SALDIRI ÖNCESİ BAŞLAYAN SÜREÇ

Biraz geriye dönüp değerlendirecek; ABD saldırısının gündeme geldiği dönemde ülkemizde de bir sürecin başlatılması anlamında “Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu” olarak adlandırılan ve geniş bir yelpazeyi kapsayan bir eylem birliği kuruldu. Koordinasyon bu sıcak dönemlerde önemli eylemler gerçekleştirdi. Yapılan miting ve gösteriler bu dönemde tarihe düşülen anlamlı ve onurlu notlardı.

Ancak bu hareketlilik bir döneme kadar devam etti. Bu dönem de Saddam'ın devrildiği ve fiili işgalin başladığı dönemdi. Uzun erimli bir mücadelenin de sinyallerini içeren bu dönem bir anlamda yol ayrımını da kapsıyordu. İşgalin uzun süreceği, bu anlamda verilecek mücadelenin uzun ve çetin olacağı gerçeği saflaşmanın zeminini oluşturan temellerden biri idi. Bu aşamadan sonra başta ÖDP olmak üzere Sosyal Forumcu, sivil toplumcu anlayışa sahip birçok kesim bu saflaşmada yerini belirleyerek Koordinasyon'dan çekildi ya da çekilmeye dahi gerek duymaksızın pratikte ortadan “kayboldular”. Dünya çapında yaşanan bu kaçınılmaz saf-

laşmanın ülkemiz topraklarına yansıması kendini bu biçimde bir kez daha somutladı. Koordinasyon ise merkezindeki diri dinamiklerle “Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu” olarak yoluna devam etti. İşgale yönelik yapılan eylem ve etkinlikler NATO Zirvesi'nin gündeme oturmasıyla yerini 28-29 Haziran tarihlerinde yapılacak NATO Zirvesine yönelik eylemlere kaydırıldı. Koordinasyon “daralan” bileşeniyle bu sürecin göğüslenmesinde önemli bir rol oynayacağı gerçeğini aslında ortaya koydu. Çekirdek ve ana gücünü devrimcilerin oluşturduğu bu birlik-telik sürece yön verecek kararların alınmasında ve tartışmaların yürütülmesinde bugünkü görece güçlerinin zayıflığına rağmen önemli rol oynamıştır.

Koordinasyonun devam ettiği dönemde NATO sürecini daha kitlesel ve güçlü karşılama anlayışından hareketle NATO ve Bush Karşıtı Birlik kuruldu. Küreselleşme karşıtlarından, Anarşistlere, sendikacılardan, reformistlere ve devrimcilere kadar uzanan bu geniş birliktelik bu dönem boyunca olumlu adımlar atarak NATO sürecine karşı tepkinin örgütlenmesinde çaba sarf etmiştir. Bir dizi yanıyla tartışmaya ve değerlendirmeye muhtaç olan bu birlikteliğin ilk tartışmaları ve sorunlu olan yanı ismi idi. Bush ile sınırlandırılmış bir tepkinin örgütlenmesi ve tepkinin bu tarzda ifade edilmesi doğru olarak tanımlanacak bir duruş değildi. **Ancak bunu bir ilke sorunu haline getirerek bu geniş birlikten çekilme ya da ayrı bir saf oluşturma tutumunun biz komünistlerin tutumu olmayacağı gerçeğinden hareketle konuya ilişkin düşünceler ifade edilmiş ve süreç, bu tartışmalarla birlikte başlamış oldu.**

HERKES KENDİ ZEMİNİ ÜZERİNDEN “BİRLİK'TE” OLDU

Birlikte hareket noktasında “muzdarip”lik eleştirisine yanıt ve devrimci dayanışmanın ve sürecin itici gücünün ancak devrimcilerin ortak hareketiyle sağlanacağına en güzel örneği 1 Nisan tarihi ertesinde ortaya konulan pratikle gösterildi. Çeşitli demokratik kurumların faşizmin yasalarıyla basıldığı, gözaltı ve tutuklanmanın yaşandığı bu tarihlerde, devrimci yapılar bir araya gelerek İstiklal Caddesi ve daha bir dizi yerde Ekmek ve Adalet dergisi dağıtımını yapmış, kurumlar nöbetleşe açılmış, çeşitli teknik olanaklar sunulmuştur. **Bu, yine o dönem açısından tarihe düşülen anlamlı bir nottur.** Reformistlerin temsili düzeyde yani bir anlamda kerhen katıldıkları bu süreçte kendini Birlik içinde ifade eden kimi çevreler bu pratik sürecin içinde yer almazken, bir kısmı da korkularını ifade ederek yine kerhen bir katılım gerçekleştirdi. Devlet bu operasyonla herkese bir mesaj verdi. **Bu mesaja herkes sisteme karşı durduğu zemin üzerinden yanıt verdi. Tüm bu pratik süreçler aslında Birlik'in zeminini de gös-**

Sarıyer
ABD Konsolosluğu

teren önemli pratiklerdi.

NATO karşıtı sürecin örgütlenmesinde ilk olarak kitlelerin gündemine bu süreci sokmak hedeflendi. Bu amaçla yapılan eylemler NATO Zirvesi'ne hazırlık mahiyetinde ele alındı. Sürecin, tansiyonun adım adım yükseltilmesi gerektiği anlayışından hareket edilerek işletilmesi genel kabul gören bir yaklaşım oldu. **Birlik'in bu dönem boyunca gerçekleştirdiği eylemlerin önerilmesinde, şekillenmesinde ve gerçekleştirilmesinde ağırlıklı emeği veren yine Birlik içindeki devrimci güçlerdi.**

NATO ve Bush Karşıtı Birlik olarak 18 Mayıs 2004 günü ABD Konsolosluğu önünde yapılan eylem buna örnektir. Ebu Garib Hapishanesi'nde yaşanan işkenceleri protesto etmek ve bunların ülkemiz somutunda da yaşandığını komünist önder İbrahim Kaypakkaya şahsında vurgulamak amaçlı yapılan eyleme reformist ve sivil toplumcu anlayışlar temsili düzeyde dahi olsa bir katılım göstermemişlerdir. **Bu pratikleri basit ya da kaba anlamda bir eyleme katılıp katılmama sorununa indirgemeyerek düşünmek durumunda-**

yız. Sonuçtan hareketle yapılan kimi değerlendirmelerde Birlik'in kazanım ve başarılarından söz edilirken emek hareketleriyle olan “ilişkisini” esas alma anlayışı, aslında devrimcileri tecrit eden ve devrimcilerin gücünü yadsıyan yaklaşımların ürünüdür.

KESK ve İstanbul Sendikalar Birliği'nin Birlik içinde kendisini ifade etmesi bir olumlulukken bu örgütlenmelerin süreç içindeki tavırları çoğu kez yorum gerektirmeyecek kadar açıktır. Özellikle KESK ve DİSK bu süreçte attığı adımlar ve duruşuyla süreci bölme konusunda azımsanmayacak bir pay sahibidir. Yapılan eylemlere kattığı “güç”, bunun yanı sıra kendi hareket planı bugün bu sendikaların gerçekliğini kavramak açısından bir aynadır. **Bu anlamda Birlik'in bu süreç boyunca elde ettiği başarılarla “emek hareketleriyle olan ilişkisi” değil, Birlik'in içinde yer alan devrimci dinamiklerin payı merkeze konulmalıdır.**

Bu süreçte Birlik içinde kendini ifade eden Kürt hareketi ise yabancı olmadığı bir tutum geliştirdi ve “öncelikli gündemler”i etrafında hareket etti.

Bir dizi eylem ve etkinliğin finali anlamında 27-28-29 Haziran tarihleri örgütlendi. 27'sinde yapılacak mitingün yeri konusunda yapılan tartışmaları ayrıntılarıyla açmak bugün için yersiz bir tartışma olacaktır. Ancak şunu da vurgulamak gerekir ki “bizden başka komünist tavır tutunan yoktu” diyerek devrimcileri “suyun öteki yakasına” sürülmekle itham etmek; Birlik içerisinde yer almayıp, Okmeydanı için hiçbir hazırlığa karışmayıp ardından Okmeydanı barikatlarında önderlik ettiklerini iddia ve hatta “orada bulunmalarının devrimci yapı-

ları rahatlattığını" ifade etmek bu sürecin kaldıramayacağı kaba yaklaşımlardır. Zirve'nin Avrupa yakasında yapılmasına rağmen, Zirve öncesi mitingin Anadolu yakasında yapılması hiç kimsenin doğru gördüğü bir tutum olamazdı, olmadı da. Ancak 28-29 Haziran günlerinin anlamına uygun geçebilmesi için birlikteliğin korunması, 27 Haziran'ın en kitlesel biçimde gerçekleştirilmesi için devrimci çevrelerin tümü "şerhini koyarak" mitingi gerçekleştirdi. Ayrıntıların bu değerlendirme ve tartışmalara yansıtılması ile siyasal mücadelede başvurulmaması gereken bir yöntem olması gerekliliğinden hareketle, yapılacak tartışmalarda bu olgunluğun işletilmesi doğru olacaktır.

ÖNCESİ BİR YANA ZİRVE GÜNLERİ TURNUSOL İŞLEVİ GÖRDÜ

28-29 Haziran günlerinde yaşananlar ise Birlik'in içeriğini anlamak açısından son noktadır. Sürecin göğüslenmesinde emek veren ve anti-empyralist mücadeleyi bu topraklarda ancak kimlerin yürüteceği sorusuna da belli boyutlarıyla yanıt olan **Okmeydanı barikatları** anlamlı ve önemlidir. Fatma Girik Parkı'nda bir araya gelen, esasını devrimcilerin meydana getirdiği çevreler (tüm devrimci yapılardan söz etmediğimiz altını çizmek gerekiyor. Zira Mecidiyeköy'deki durum önceden rahatlıkla görülebilirken bazı devrimci çevreler çeşitli kaygılarını açıkça ifade ederek Okmeydanı'nda bulunmayı reddetmişlerdi) kendilerini neyin beklediğini bilerek hareket ettiriler ve öyle hazırlandılar. **Bazılarının bu noktada karar değiştirerek buradaki iradeden çekilmeleri ise yine sürecin çıplak saflaşmalarından biridir.** Okmeydanı'nda saldıran devlete karşı kurulan barikatlar, omuz omuza atılan sloganlar NATO Zirvesi'ne karşı yürütülen mücadelede önemli bir çatışma ve karşı koyuş alanı olmuştur. **2004 NATO karşıtı mücadeleden söz edileceği zaman şu bir gerçek ki tarihe düşülen notlarda Okmeydanı'nda kurulu olan barikalardan söz edilecektir.**

Okmeydanı'nda konaklama ve sabah çıkarken hedef, Mecidiyeköy'e ulaşmak, NATO barikatlarını zorlamak ve Zirve'nin yapıldığı Lütfü Kırdar'a ulaşmaktı. Ancak devlet NATO barikatlarını Perpa'da kurunca çatışma da kaçınılmaz olarak burada başladı. Saldırının ardından Okmeyda-

nı'nda kurulan barikatlarla çatışma sürdürüldü. Devrimciler kendilerini neyin beklediğini iyi bildiklerinden hazırlıklar da buna göre yapılmıştı. Tarihe barikatlarla düşülen bu notta unutulmaması gereken diğer bir önemli nokta da Okmeydanı halkının iki gün boyunca gösterdikleri tutumdur. Konaklama yerini sürekli ziyaret ederek hazırlanan etkinlikleri izlediler. Evlerine misafir etme ısrarları, ihtiyaçları giderme çabaları unutulmayacaktır. 28 Haziran sabahı yola çıkışta uğurlayanlardan yürüyüşe katılanlar da vardı. Çatışmanın başladığı andan itibaren barikat kurulması için evdeki masasını dışarı çıkararak, inşaat malzemelerini sokaklara dökenler, yüzü açık eylemcilere kamufler için tülben atanlar, yaralıları evlerine alıp müdahale edenler yani Okmeydanı emekçi halkı, bu direnişin önemli bir parçası oldu. Barikat arkasına gazdan etkilenen eylemcilere limonlarla koşan küçük çocuğu göndermeye çalışırken "yanınızda kalıp o da öğretilsin" diyenler çok şey öğrettiler. **Tüm yetersizlikler ve yetmezliklere rağmen halk devrimcileri sahipleniyor ve sahip çıkıyordu.**

Zirve'nin yaklaştığı günlerde yapılan 28-29 Haziran günlerinde Mecidiyeköy'deyiz çağrısı yine reformistler ve içlerinde epey bir devrimci yapının da bulunduğu çeşitli anlayışların korkularının sonucu olarak yerine getirilemedi. Bu konudaki anlayış ve tutumumuz devletin saldırısına rağmen Mecidiyeköy'de olmak ve bu kararlılığı göstermek olması yönündeydi. Ancak bu konudaki ısrar ve çabamız "etkili olamamış" ve 29'unda Taksim'de olunacağı kararı çıkmıştır. Basın açıklamasıyla günü geçiştirme mantığına sahip olanlar maalessif yanıldılar. Ve devlet burada da saldırdı. Saldırının ardından ortaklaşılabilen güçlerle Okmeydanı'na dönmüş ve barikatlar yeniden kurularak Zirve'ye karşı tepki ortaya konulmuştur.

Okmeydanı'nda devletin yoğun saldırısına rağmen kurulu barikatlarla saatlerce direnen de bir iradeydi, Mecidiyeköy'de saldırının yaşanmasıyla birlikte sanyeleri bulan dağılma pratiğini sergileyen de bir iradeydi. **Bu iki irade aynı zamanda tarihin sayfalarına kimlerin not düşeceğinin de göstergesi ve kanıtı idi.**

Birlik içinde yer alan reformistler ise renklerini ve devrimcilere karşı tutumlarını bu sürecin sonunda bir kez daha gösterdiler. Mecidiyeköy'de sergilenen "direniş"

reformizmin saf rengiydi. **Anti-empyralistlikten dem vuranların demi idi Mecidiyeköy saflaşması.** Bahsettiğimiz "dem", kendini en somut olarak 24 Haziran 2004 tarihinde bir otobüste kaza sonucu patlayan bombanın ve şehit düşen **Semiran Polat**'ın arkasından yazılanlarda ortaya koymuştur ve devrimcilere yapılan fütursuz saldırının bir örneği olarak unutulmayacaktır. **Bu topraklarda haklılığını ve meşruluğunu yüzlerce örnekle kanıtlamış olan silahlı mücadelenin "bireysel terör" olarak adlandırılması basit bir eylem değerlendirmesi değil, ideolojik bir yaklaşımdır. "Bu tarz örgütlerle birlikte yürümenin zemin güçleşmiştir" iradesini belirleyen onlar değil devrimciler olmuştur ve olacaktır da.**

Eylem birlikleri bizler için önemlidir. Ki bugüne kadar izlenen pratikle ve ortaya koyduklarımızla (tüm bu süreç boyunca) bu kanıtlanmıştır. **Ancak bu yürüyüşü her şey pahasına yürütmek ve bu tarz saldırılar karşısında sessiz kalarak ya da boyun eğerek olmayacağı da bir o kadar açık olan bir gerçektir.** Bugün güç anlamında yaşanan görece zayıflık bizim bu tarz anlayış ve yaklaşımlara prim vermemiz anlamına gelmemelidir/gelmektedir. **Bundan sonraki dönemde kimlerle nasıl yürüyeceğimizi bu dönemin pratikleri ile gördük ve yaşadık. Bundan çıkarılan sonuçlarla önümüzdeki döneme yön verme anlayışı ile hareket etmek doğru olan tutumdur.**

KAYGAN ZEMİNİNE KARŞIN "BİRLİK" SÜRECİ ÖRGÜTLEMİŞTİR

Bu süreçte önemli üç saflaşma ortaya çıkmıştır. Bunlardan Biri "NATO ve Bush Karşıtı Birlik", diğeri **Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (ÖDP)** ve **İşgale Karşı Komiteler (TKP)** olmuştur. Sivil Toplumcu anlayıştan beslenen Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu isimli bu oluşum Haziran 2003'de Tarkan Ali'den Zapatistalara kadar her renkten insanın ve örgütün imzaladığı "Barış ve Adaleti Savunuyorum" adlı metin etrafında bir araya gelen örgüt ve bireylerden oluşmuştur. Bu anlayışa ilişkin söyleyecek şeyler esasında sivil toplumcu anlayışa ilişkin söylediklerimizle birebir örtüşmektedir. Bu nedenle bu anlayışa ilişkin ideolojik mücadelenin yürütülmesi belirleyici önemdedir. **Süreci medyatik bazı**

eylemlerle geçiştirme ve kitleleri oyalamaya pratikleri ile bu süreçte rol oynadılar.

Bu saflaşma içerisinde bir de "İşgale Karşı Komiteler" adlı örgütlenme de vardı. Kendisini **Türkiye "Komünist" Partisi** olarak adlandıran Parti'nin bu örgütlenmesine yön veren anlayış "Komünist"likle adından başka hiçbir ilişkisi olmayan yasal ve revizyonist bir anlayışı temsil etmektedir. Hiç kuşkusuz ki bu örgütlenmeye yön veren anlayışa yani revizyonizme karşı mücadele bizler açısından sadece bugünün sorunu değildir. Komünizmle hiçbir ilgisi olmayan; "komünist"liği polis barikatıyla karşılaşınca içlerinden temsilci seçip Taksim'e çıkarak, "Yanki Go Home" sloganı atıp, çelenk koymakla sınırlı olan; Komünizm gibi bilimsel bir ideolojiyi halk kitlelerinin bilincinde yasal ve revizyonist emellerine alet ederek, bulandırmaya çalışan bu revizyonist anlayışa karşı mücadele doğal olarak "İşgale Karşı Komiteler" olarak isimlendirilen örgütlenmeye karşı mücadele ile birlikte ele alınmalıdır. NATO Zirvesi'nin yapıldığı günlerde parti binalarını önünde yaptıkları basın açıklamaları ile içeri girerek "İstanbul'da NATO'ya kapılarını 'içerden' kapatan" bu anlayış **Kemerburgaz** piknik alanında NATO Zirvesi için kurulu "barikalara yüklenerek" rollerini oynadı!

"NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in tüm bu değerlendirmelerle birlikte elde ettiği kazanımları nedir?" gibi bir soru sordumuzda yanıtı bizler açısından açıktır.

Asıl olarak empyralistlere "Her yer Felluce, hiçbir yerden çıkış yok" sloganları ile verilen "bugün için kararlar alabilirsiniz, ancak bunları yaşama geçirmeniz sandığımız kadar kolay ve rahat olmayacaktır" mesajı tarihte ve mücadelede hak ettiği yeri alacaktır.

28-29 Haziran'da yapılan NATO toplantısı bitti. Ancak sonuçları ve dünya halklarına yönelik yapılan kapsamlı saldırı planları ve ülkemize biçilen misyonla birlikte zor ve çetin bir süreç bizi bekliyor. Bu çetin süreçte eylemde birlik ajitasyon ve propagandada serbestlik ilke ve anlayışımızla hareket etmek durumundayız. Felluce'de onuru için direnenler "zafere kadar uyku yok" diyorlar. Bizim de kaybedecek, boşa geçirecek tek bir anımız yok. Dünya halklarının ortak direniş çığlığı için, ülkemizden bir çığlık da biz olalım.

NATO karşıtlarına saldıranlar hakkında suç duyurusu

İki gün boyunca 44 kişinin gözaltına alındığı yüzlerce kişinin de yaralandığı eylemlerde polis yoğun olarak biber gazı, göz yaşartıcı bomba, cop ve plastik mermi kullanmıştı ve ağır yaralanan 63 kişiden 11'inde yaralanma, 1 kişide tendon kesigi, 8 kişide burun, el ve ayak kemiği kırığı, üç kişide ateşli silah yaralanması, 1 kişide gaz nedeniyle astım krizi, bir kişide omuz çıkığı, bir kişide beyin sarsıntısı oluşmuştu. Saldırdan sadece eylemciler değil esnaf ve halk da zarar görmüştü.

SALDIRININ SORUMLULARINA SUÇ DUYURUSU

28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da gerçekleşen NATO Zirvesi'ni protesto eden ve Okmeydanı, Mecidiyeköy, Taksim ve Galatasaray Lisesi önünde polisin saldırısı sonucu yaralananlar 6 Temmuz 2004 tarihinde Sultanahmet Adliyesi'nde suç duyurusunda bulundu.

Saat 13:00'de Adliye önünde NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in çağrısıyla bir araya gelen NATO karşıtları saldırıların sorumluları olan Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Başbakan R. Tayyip Erdoğan, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, İstanbul Valisi Muammer Güler ve İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah hakkında suç duyurusunda bulunarak yargılanmalarını istediler.

Birlik adına açıklamayı yapan Oya Ersoy; İstanbul'da Zirve süresince yaşanan olayların, girdiği her her ülkeye açlık, yoksulluk, işkence ve ölüm götürülen NATO'nun bir savaş örgütü olduğunu açıkça gösterdiğini ifade ederek "Bir kez daha ilan ediyoruz ki ülkemizi emperyalizmin insanlığa karşı işlediği suçlara ortak ettirmeyeceğiz. Emperyalizme karşı Irak, Filistin ve Afganistan halklarının yanında olacağız" dedi. Birlik temsilcileri Adliye'ye dilekçeyi verdikten sonra açıklama bitirildi.

İki gün boyunca 44 kişinin gözaltına alındığı yüzlerce kişinin de yaralandığı eylemlerde polis yoğun olarak biber gazı, göz yaşartıcı bomba, cop ve plastik mermi kullanmıştı ve ağır yaralanan 63 kişiden 11'inde yaralanma, 1 kişide tendon kesigi, 8 kişide burun, el ve ayak kemiği kırığı, üç kişide ateşli silah yaralanması, 1 kişide gaz nedeniyle astım krizi, bir kişide omuz çıkığı, bir kişide beyin sarsıntısı oluşmuştu. Saldırdan sadece eylemciler değil esnaf ve halk da zarar görmüştü.

* 1 Temmuz 2004 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde basın açıklaması yapan Mücadele Birliği dergisi çalışanları ve okurları 29 Haziran'da Flash TV'de yaptıkları basın açıklaması sonrası polisin saldırısını protesto ettiler.

Açıklama öncesinde TV yetkililerinden izin alan dergi okurları bina çıkışında polisin kendilerini durdurarak saldırdığını ve coplarla öldüresiye dövdüğünü belirttiler. TV önünde saldırıya uğrayanlardan Berna Barmanbek aldığı darbelerden yere yığıldığını belirterek "Polis amirini Flash TV çalı-

şanları durdurdu. Basın mensupları ambulans çağırılmışlar ancak polisler beni karga tulumba bir ekip arabasına bindirdiler. Arabada da tehdit ettiler" dedi.

Hastanede kafasına 15 dikiş atılan ve doktorların hayati risk taşıdığını be-

lirttiği Barmanbek, polislerin bu sorumluluğu almak istemediğinden dolayı kendisini bırakıp kaçtıklarını belirtti.

Basın metnini okuyan Vefa Serdar ise uygulamanın vahşice olduğunu dile getirerek "Biz bu saldırıları yaşayanlar olarak bütün bu saldırılar karşısında Denizlerin yoldaşı olma kararlılığımızla bir kez daha haykırıyoruz" dedi.

* Mücadele Birliği'nin açıklamasının ardından yine İHD'de Alınteri, Devrimci Demokrasi, Kaldıraç ve Kızıl Bayrak dergilerinin yaptığı ortak açıklamada polisin sıradan demokratik eylemlere ve özellikle şiddete karşı direnen ve cevap hakkını kullanan kitle eylemlerine yönelik saldırganlığının bilinmeyen birşey olmadığı dile getirildi.

Açıklamayı yapan Sakine

Kılıç "NATO karşıtlarına uygulanan şiddet, NATO'nun baş aktörü ABD'nin Irak'ta uyguladığı emperyalist terörden farklı değildir, onun esinleyiciliğini taşımaktadır ve aynı amaca hizmet etmektedir. Zirve'de biçilen rollerle de ortaya çıktığı şekliyle polis, NATO'nun polisidir" dedi. Açıklama destek verenlerin de görüşlerini belirtmeleriyle sona erdi.

"NATO TERÖRÜNÜN BİR PARÇASIYIM"

Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube, NATO karşıtı eylemde polis tarafından dakikalarca yüzüne biber gazı sıkılarak kötü muamele ve küfre maruz kalan Eğitim-Sen üyesi Ali Güneş'in yaşadıklarını "insanlık dışı" uygulamalar olarak değerlendirdi ve 1 Temmuz 2004

nı'nda kendilerine yönelik yapılan saldırılarda polisin hiçbir şekilde ikazda bulunmadığını ifade eden Işık, yaşanları insanlık dışı olarak niteledi.

Basın açıklamasına katılan ve müdahale sırasında polisler tarafından yüzüne ve ağzına dakikalarca biber gazı sıkılan Ali Güneş ise, tek sevinçlerinin, Irak'ta esir alınan işçilerin, yapmış oldukları eylemler sayesinde bırakılmış olmaları olduğunu söyledi.

"30 METRE BOYUNCA YÜZÜME VE AĞZIMA SIKTILAR"

Saldırı sırasında defalarca öğretmen olduğunu ve NATO karşıtı eylem yapmanın demokratik bir hak olduğunu polisler hatırlattığını kaydeden Güneş, "Ben bunları söylerken onlar da küfürlerle karşılık verdiler. Benim için en önemli olan onurumdur. Birden bire her tarafım yanmaya başladı ve yaklaşık 30 metre boyunca yüzüme ve ağzıma biber gazı siktılar. Ben sadece başına yansıyan biriyim. Sokak aralarında suratlarına tekmelerle vurulan ve saçlarından yerlerde sürüklenen insanlardan sadece biriyim. NATO terörünün yansıyan bir parçasıyım" dedi.

Eğitim-Sen üyeleri ayrıca 7 Temmuz günü de bir araya gelerek NATO Zirvesi karşıtı protesto gösterileri sırasında, eylemlere coplu ve gaz bombalı müdahalede bulunan polisler hakkında, Şişli Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Şişli Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunan grup, daha sonra Adliye önünde basın açıklaması yaptı. Grup adına konuşan Eğitim-Sen 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Toprak, yıllardan beri demokrasi mücadelesi yürüttüklerini ve bu tür uygulamalarla daha önce de karşılaştıklarını belirtti. Toprak, NATO Zirvesi'ni protesto ettikleri sırada, polisin haksız uygulamasına maruz kalan üyeleri Ali Güneş'e yapılanların kabul edilemez olduğunu söyledi. Toprak'ın ardından konuşan Ali Güneş, gaz bombasının insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerini dile getirerek, gazın bir işkence uygulaması olarak sokaklarda kullanıldığını belirtti.

13 Temmuz'da Eğitim-Sen'in kapatılmasına yönelik davanın görüleceğini ve o süreçte de mücadelelerini sürdüreceğini kaydeden Güneş, "Mücadelemiz sırasında bize uygulanacak cop ve gaz viz gelir" dedi.

NATO PROTOSTOSUNDA POLİSLER KADINLARI TACİZ ETTİ

Emekçi Hareket Partili kadınlar, NATO Zirvesi sürecinde yapılan eylemlere polisin müdahalesi esnasında, bir kadın arkadaşlarının polis tarafından taciz edildiğini belirterek İstanbul Adliyesi önünde 1 Temmuz günü bir basın açıklaması yaptı. Grup adına basın açıklamasını okuyan EHP Genel Başkan Yardımcısı **Sevgi Göröl**, 29 Haziran günü İstiklal Caddesi Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması düzenleyen NATO karşıtı gruba polisin saldırdığını belirterek, "Polisin bu saldırısı sırasında çevik kuvvette görevli bir polis, EHP üyesi bir kadın arkadaşımızı apartmana sokarak elle ve sözle cinsel tacizde bulunmuştur. NATO Zirvesi boyunca polis protesto eylemlerine vahşice saldırmıştır. Erkek egemen şiddetin bir yüzü de devletin kadınlara yönelik uyguladığı şiddettir. Devlet kaynaklı cinsel şiddet, bu topraklarda örgütlü siyasal mücadelenin içinde olan kadınlara sistematik olarak uygulanıyor" dedi.

EHP'li kadınlar olarak bu şiddete "Artık yeter" dediklerini vurgulayan Göröl, arkadaşlarına cinsel tacizde bulunan çevik kuvvet polisinin hemen bulunarak cezalandırılmasını istedi. Göröl, adını açıklamak istemeyen tacize uğrayan arkadaşlarının arkadaşlarının polisin cinsel tacizi ile ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunduğunu da bildirdi.

Basın açıklaması esnasında kitle, "Tecavüzcü polis hesap verecek", "Tecavüzcü NATO Ortadoğu'dan defol" şeklinde sloganlar atıldı.

ATILIM ÇALIŞANININ BURNU POLİS SALDIRISINDA KIRILDI

28-29 Haziran tarihleri arasında İstanbul'da düzenlenen NATO Zirvesi dolayısıyla Şişhane'de yapılan protesto gösterisini izlerken çevik kuvvet polisleri tarafından dövülen **Atılım Gazetesi İzmir muhabiri Barış Yavuz**, aldığı darbeler nedeniyle burnunun kırıldığını söyledi ve 2 Temmuz 2004 tarihinde İzmir İHD'de bir basın toplantısı düzenleyerek yaşadıklarını anlattı. Yavuz açıklamada, şunları dile getirdi: "Ben Şişhane'de yapılacak eylemi izlemek için gazeteci sıfatı ile alana gittim. Bu arada çevrede büyük bir karmaşa vardı. Yaşanan arbede sırasında bir grup çevik kuvvet ekibi beni bir duvar kenarına çekip dövmeye başladılar. Daha sonra Şişhane Parkı'na götürülerek, burada başka bir ekibe teslim edildim. Yeni ekip de bir süre beni dövdü. Cop kullanmıyorlardı ama ellerindeki kasklarla kafama vuruyorlardı. Bir ara suratıma bir şeyle vurdular. Burun kemiğim kırıldı."

Polislerce feci şekilde dövüldükten sonra Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüğünü belirten Yavuz, yediği

dayaktan dolayı bir süre sonra bayıldığını söyledi. İki polisin kendisini bir arabaya bindirdikten sonra Kasımpaşa'da yol kenarında bir yere attıklarını ifade eden Yavuz, çevreden birilerinin yardımı ile Haydarpaşa Numune Hastanesi'ne gittiğini, burada yapılan tetkiklerde vücudunun birçok yerinde ezilmeler ve burnunda da kırık oluştuğunun tespit edildiğini söyledi. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na polisler hakkında suç duyurusunda bulunduğunu söyleyen Yavuz, "AKP hükümetinin demokrasi adına yaptığı yeni düzenlemeler göz boyamadan başka bir şey değil. NATO karşıtı bir gazeteci olarak, işkencenin bizleri yıldıramayacağını buradan bir kez daha açıklıyoruz" dedi.

TİHV: "NATO ZİRVESİNDE GÖSTERİCİLERE GAZ SIKANLAR YARGI ÖNÜNE ÇIKARILMALI"

TİHV, NATO ve Bush'a karşı en temel haklarını kullanan kişilere saldıran polislerin derhal yargı önüne çıkarılmasını istedi.

TİHV tarafından yapılan yazılı açıklamada, 28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul-Okmeydanı, Taksim, Mecidiyeköy ve Galatasaray'da NATO Zirvesi'ni protesto etmek için toplananlara polisin uyguladığı şiddet ve yoğun gaz uygulaması nedeniyle 100'den fazla ki-

şinin TİHV İstanbul Temsilciliği'nden tedavi destek talebinde bulunduğu dikkat çekti. Yine açıklamada durumu önemli görülen 63 kişiye yoğun tıbbi destek sunulduğu belirtildi. Açıklamada, tıbbi destek sunulan 63 kişiden 8'inin el, burun ve ayak kemiklerinde kırıklar, bir kişide omuz çıkığı, 3 kişide ateşli silahla yaralanma, bir kişide beyin sarsıntısı, bir kişinin elinde tendon kesiği ve 11 kişide de maddi yara saptandığına dikkat çekildi.

"BU GAZLAR YÜZÜNDEN ÖLÜM OLAYLARI OLABİLİR"

63 kişinin tedavisine ilişkin olarak yapılan değerlendirmede şunlara dikkat çekildi: "63 kişinin tamamı gazlardan etkilenmiş ve tamamının vücudunda çeşitli düzeylerde kas, eklem ve yumuşak doku yaralanmaları mevcuttu. Polis tarafından kullanılan bu gazları üreten fabrikalar, gaz bombalarının üzerine kesinlikle kapalı mekanlarda kullanılmaması gerektiğini yazmaktadır. Oysa birçok başvuru polisten kaçıp sığındıkları kapalı mekanlara gaz bombası atıldığını vurguladılar. Güvenlik güçlerinin kullandığı CN ve CS gazları kesinlikle öldürücüdür. Cilt, solunum sistemi, kalp, göz, sinir sistemi ve sindirim sistemi üzerine yoğun etkileri bilinmektedir. Dünyanın çeşitli ülkelerinde

bu gazlar yüzünden ölüm olayları bildirilmiştir. **Bilindiği gibi Adli Tıp Kurumu raporlarına göre 19 Aralık 2000 hapisane operasyonları sırasında en az 2 kişi bu gazlar nedeni ile ölmüştür.** Bu gazlara maruz kalan kişilerin, daha önce hiçbir şikayet ve belirtileri olmasa da gazlar tarafından başlatılan astım hastalığına yakalanabileceği bilinmektedir."

SALDIRI VE GÖZALTILAR PROTESTO EDİLDİ

Bursa NATO ve Bush Karşıtı Birlik İstanbul'da 28-29 Haziran tarihlerinde NATO karşıtı gösterilere katılan kitleye yönelik saldırıları protesto etti.

1 Temmuz günü saat 15:30'da Adliye Sarayı önünde toplanan Birlik üyeleri adına basın metnini okuyan **Safiye Ok**, "yaralı arkadaşlarımızın faillerinin bir an önce yargılanmasını, gözaltına alınanları derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Çünkü onlar emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı insanlık onurunun koruyucuları, halkımızın ve emekçilerin özgürlük mücadelesinin savunucusudurlar. Çünkü haklı olan da meşru olan da bizleriz" dedi. Kitle "Kahrolsun halkların katili NATO", "Kahrolsun emperyalizm ve işbirlikçileri", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Baskılar bizi yıldırılmaz" vb. sloganlar attılar.

Görevlerimizi layıkı ile yerine getirelim!

Proletarya Partisi ile yürümeye karar vermek, örgütlü ve kolektif iradenin bir parçası olmak demektir. Kolektif iradenin parçası olmak, örgütlülüğün amaç ve hedeflerini benimseyip ortaya bu yönlü bir irade koymaktır. Yani devrimin vazgeçilmez aracı olan **Komünist Partisi'nin görüşlerini benimsemek, disiplinini tanımak, tüm enerjisini ve gücünü O'nun direktifleri doğrultusunda, sınıf savaşımı uğrunda seferber etmektir.**

Bu bir irade beyanıdır. **Ortaya konulan bu beyanın anlam kazanması tamamen sınıf savaşımı karşısındaki duruşumuzla, yani görev ve haklarımızı doğru bir tarzda algılama ve ona uygun davranmayla ilgilidir.** Diğer bir ifadeyle karar vermek, pratik bir çaba için, düşünsel planda ifade edilen bir irade beyanıdır. Asıl önemli olan bu beyanı, bu istemi gerçekleştirmektir. Bu pratik adımı somut bir olguya dönüştürmektir.

Görev ve haklar bir bütündür. Ve mücadelenin ve Proletarya Partisi'nin gelişiminde temel faktörlerdir. **Diğer bir anlatımla haklar, görevlerle birlikte vardır. Görevlerine sırtını dönen, onu layıkıyla yerine getirmeyen bir militanın, sürekli hak-hukuktan söz etmesi, eğer bir kavrayışsızlık ürünü değilse, ortada bilinçli dejenerasyon, gerçekleri ters yüz etme çabası vardır.** Nedenine gelince; bir militanın görev ve hakları zaten belirlenmiştir. Dolayısıyla buna uygun **davranmamak** demek, sahip olduğu kimliğe uygun bir duruş ve çaba içinde **olmamak** demektir. Bu, objektif olarak verilen kimliğin terkidir. Çünkü bu kimlik görevlerle anlam kazanmıştır. Görev yoksa, kimliğin terki kaçınılmazdır. **Görev yoksa hakları kullanma iddiası ve çabası gereksiz ve anlamsızdır.** Proleter disiplin ve proleter ahlaka uygun bir davranış değildir.

Konunun daha iyi anlaşılması için örnekler vererek devam edelim; **Demokratik merkezîyetçiliğin özü neydi?** Demokratik merkezîyetçiliğin özü, Parti hukukuna uygun olarak içte demokrasinin uygulanması, yani tartışma, fikir üretme ortamının yaratılması ve bu tartışma neticesinde alınan kararların tek merkezde pratiğe uygulanmasıdır. Diğer bir ifadeyle, oybirliği ile alınmayan kararlarda azınlığın çoğunluğa uyması, kararları uygulamada irade ve eylem birliğinin korunması, karara yönelik eleştirilerin, kararların uygulanması önünde engel olmaması. Bilakis kararların yaratıcı bir tarzda uygulanması için sonsuz bir enerjinin sarf edilmesi; örgütlü olmanın gereği budur.

Proletarya Partisi sorunlarını, bütün militanlarının belirlenen hukuka uygun olarak tartışmasına elbetteki bir sınırlandırma koymaz.

Tam tersine bu tartışma ortamının daha da verimli hale getirilmesi için gereken azami çaba sarfedilmelidir. Bu tartışmalar somut bir karara dönüşükten sonra yapılacak tek şey kararın uygulanmasıdır. Örneğin hiç kimse parti kongresinin-konferansının-Merkez Komitesi'nin kararlarını "**ben böyle düşünmüyorum**" diyerek uygulamama hakkına sahip değildir. Bunu söylemek; örgütlü faaliyet, örgütlü yaşam için ortaya koyduğu iradeyi geri çekmektir.

Çünkü komünist partilerinde demokratik-merkezîyetçilik ilkesinin ruhuna uygun hareket etmeyenler siyasal iktidar mücadelesinde kolektif iradenin bir parçası olmak için ortaya koydukları irade beyanında samimi değildir. **Demokrasi ve merkezîyetçilik birbirinin karşıtı değil, birbirini tamamlayan olgulardır.** Hep demokrasi deyip sürekli tartışarak ortaya uygulanabilecek bir politikanın, bir iradenin çıkarılmaması, sınıf mücadelesi açısından hiçbir anlam ifade etmez. **Dahası bu demokrasiden çok, olsa olsa anarşizm olur.** Sosyal pratikten kopuk, bol gürültülü bir tartışma kulübü olur. Ters durumda yani, merkezîyetçilikten hareketle, fikir üretme, tartışma kanallarını tıkayan, yaratıcılığı körelten, farklı fikirlerle karşı bürokratik tedbirlere başvuran yaklaşımlar da gelişme dinamiğine en büyük darbeyi vururlar.

İşte tüm bunların yaşanmaması örgüt içi görev ve hakların doğru bir tarzda kavranmasıyla ancak mümkün olabilir. Yani, iradenin belirlediği her politika-aldığı her karar militanlar tarafından uygulanması gereken bir görevdir. Bu görev yerine getirildiği oranda militan kimliğinden söz edebiliriz. Eğer bu görevler yerine getirilmiyorsa militan kimliğine yaraşır düşünüş ve yaşam tarzımızda ciddi problemler var demektir. **Bu problemlerin aşılması tabii ki görevlerimizi kavrama ve yerine getirmeyle direkt bağlantılı bir durumdur.**

Diğer yanda yine bu demokrasi gereği her militanın belirlenen hukuk çerçevesinde, örgüt içinde tartışma süreçlerine aktif olarak katılma, görüşlerini ifade etme, eleştiri ve önerilerini dile getirme hakkı vardır. **Açıkça görüldüğü gibi, görevler ve haklar bir bütünün parçalarıdır. Sürekli haklardan söz edip görevlerini unutanlar, demokrasiden söz edip merkezîyetçiliğe alerjisi olanlar, örgüt çalışmasını kavramada, görev ve sorumluluk bilincini algılamada yetersiz ve problemlidirler.**

Planlı ve kolektif çalışma

Görev ve haklarımızı kavrama konusunda ortaya koyacağımız hassasiyetin benzerini, kolektif ve planlı çalışmada da ortaya koymak zorundayız. Örgütlü yaşamda, örgütlü mücadelede ko-

lektif üretim ve planlı çalışma bir istemden çok, yerine getirilmesi ve uyulması gereken bir **zorunluluktur.** Bu sorunu içinden geçtiğimiz süreçte sahip olunan kadro ve militan tipiyle birlikte ele aldığımızda plan ve kolektivizmin zorunluluğu ve aciliyetinin daha bir önem kazandığını rahatlıkla görebiliriz. **Diğer bir anlatımla, kadro ve militan tipinde gelişimin sağlanması ve sorunların aşılmasında bu çalışma metotlarının uygulanmasının önemi asla küçümsemeyiz.**

Kadro ve militanlarımızın her konuda asgari bir birikime sahip olmaları, yani çok yönlü ve kapsamlı bir düzeyde olmaları bir istemden çok olması gerektir. Meselenin bir yanı buyken diğer yanı ise; her kadro ve militanın mutlaka güçlü yanlarının yanısıra zayıf yanlarının olmasıdır. Hiç kimse her konuda tam ve yetkin değildir. İyi bir ajitatörün örgüt yanı zayıf olabilir. İlegal parti çalışmasında güçlü olan biri açık alan faaliyetinde zayıf olabilir. İşte ayrı ayrı yeteneklere sahip olan kadroları kolektif bir ruhla harekete geçirmek, ortaya kolektif bir enerji çıkarmak, yalnız doğabilecek zayıflık ve boşlukların önüne geçmekle kalmaz; aynı zamanda ortaya kolektif bir heyecan, kolektif bir hare-

ket ve birbirinden öğrenme gerçeğini de çıkarır. Tek tek kadroların, militanların altından kalkamayacağı sorunlar "**kolektif aklın**" neticesinde bir çözüme kavuşabilir. Ya da çözüm yolu açılır. Demek ki farklı yetenekleri bir araya getirmek, bunların hareket birliğini yaratmak, çalışmalarımızda verimliliği kaçınılmaz hale getirir.

Tüm bunları ifade ederken, parti içinde uzmanlaşma fikrine karşı çıktığımız anlaşılmalıdır. Dahası uzmanlaşmayı ifade etmek, kolektif çalışmayı yadsımak anlamına gelmez. Bilakis uzmanlaşma çabamızı da kolektif bir bilinç ve sorumlulukla ele almalıyız. Şu açık ki herkes her alanda aynı başarıyı gösteremez, doğru bir görevlendirme ile ve tüm işlerin parti işleri olduğu sorumluluk bilinciyle hareket edilirse, başarmamak için hiçbir neden yoktur. **Her kadro, her militan avına hazırlanan kartal gibi; faaliyet bölgesinde doğacak her boşluğu doldurmaya hazır olmalı ve bütüne karşı sorumlu olduğunu asla unutmamalıdır.** "Benim bölgem", "benim alanım" mantığından hareketle bütüne karşı sorumluluk duymamak, bu yönlü herhangi bir çaba içine girmemek olumsuz bir tutumdur.

PUSULA ZOR VE KARMAŞIK SÜREÇLERDE SINIF BİLİNCİ

Devrimci mücadelenin zorluklarla dolu olduğu, sorunların karmaşık olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Devrimci mücadelenin zorluğu ülkemizin ekonomik-politik-sosyal dokusundan, mutlu bir azınlık olan komprador burjuva-feodallerin şiddete dayalı örgütlenmesinden, her türlü gerici kurumlara ve yapılanmalara, iktidarın erkine ve bütün yönetsel ve baskı mekanizmalarına, maddi olanaklara sahip olmasından kaynaklanmaktadır.

İşçi sınıfının, köylülerin, emekçilerin ve ezilenlerin yeterli ekonomik-demokratik-siyasal ve sosyal temelde örgütlenmelere sahip olmamaları, var olanların da zayıf ve cılız oluşu, güçlü bir mücadele geleneğine ve demokrasi bilincine sahip olmamaları, devrimci mücadelenin zorluklarını artırmakta, sınıf bilinçli proleterlerin görev ve sorumluluklarını daha fazla çoğaltmaktadır. Güçler dengesinin eşit olmadığı, koşulların dezavantajlı olduğu bir süreçte mücadele yürütülmektedir. **Mutlu azınlık her yönüyle örgütlü iken mutsuz çoğunluk yeterince örgütlü değildir.** Böylesi bir gerçeklik içinde mücadele örgütlenmeye çalışılmaktadır.

Toplumsal hareketlenmeleri ve gelişmeleri çok yönlü ve bütünlüklü gözlemek, gelişmelerin ileride alacağı boyutu bilinçli ve objektif olarak tahlil etmek esas olmalıdır. Durağanlıktan, edilgenlikten, hareketsizlikten ağır ağır sıyrılan, geriliklerden kopmaya çalışan devrimci mücadele, toplumsal hareketlenmeler ve gelişmeler **henüz proleter devrimci bilincin müdahale ve yönlendirmesinden uzaktır.**

Sınıf bilincinin etkileme, yönlendirme, harekete geçirme ve örgütlenme gücü henüz zayıftır. **Çünkü sınıf bilinci zayıf, sınıf bilinçli proleterler yeterince örgütlü değildir.** Sürecin gelişimi karşısında hızlı ve çok yönlü, birden fazla olguyu bir anda düşünebilmeyi, hızlı ve bütünlüklü hareket etmeyi öğrenmeli-

yiz.

Sınıf bilinçli proleterler, bilinçli, bütünlüklü ve ortak hareket etmeye, yetersiz ve zayıf olan sınıf ve parti bilincini güçlendirmeye önem vermeli ve deneyimlerini artırmalıdır.

Parti bilincindeki derinleşme burjuvaziye ve her türden gericiliğe karşı mücadeleyi güçlendirir. **Parti bilinci, savaşmanın ve kazanmanın bilincidir.** Sınıf bilinçli proleterlerin örgütlediği ve kendi dışında örgütlenen kitle eylemlerini, **iktidar perspektifiyle** etkilemek, yönlendirmek ve örgütlemektir.

Parti bilinci teorimize, stratejimize uygun bir tarzda, kitle eylemlerini, silahlı mücadeleyi ve devrimi örgütlemektir. Atılacak her adımı, örgütlenecek her eylemi **politik iktidar perspektifine** yöneltilmektedir. Örgütlenen her kitle eylemi aynı zamanda Proletarya Partisi'nin örgütlenmesine hizmet etmelidir.

Parti bilinci, bir yandan kitlelerin öfke ve nefretini, uğradığı zulmü, yaşadığı sefaleti örgütlemek iken diğer yandan Proletarya Partisi'nin ilke ve kurallarına uygun davranmak, çalışma tarzını öğrenmek ve örgütlemektir. Parti bilinci eleştiri-özeleştiri, demokratik merkezileştirme ve kolektivizm silahını doğru, yaratıcı ve geliştirici bir tarzda kullanmaktır. Kitle çizgisini, parti çizgisini derinleştirmek ve geliştirmektir.

Proletarya Partisi'nin gelişimi demek kendi iç yasalarına uygun hareket etmek, ilke ve kurallarına dikkatlice uymak demektir. Sınıf savaşımının kendi iç yasalarıyla Proletarya Partisi'nin gelişiminin iç yasaları birbirinden kopuk ve farklı değildir. **Birbiriyle bütünlük içindedir.** Proletarya Partisi'nin gelişim yasaları, kitleleri örgütlemenin, eğitiminin ve savaşımının yasalarıyla doğru orantılıdır. İki dinamik olgunun gelişimleri iç içedir. Gelişmek, ilerlemek, sıçramalar yapılmak isteniyorsa Proletarya Partisi'nin, sınıf savaşımının ve toplumun gelişim yasalarına uygun hareket

Tabi ki bütüne karşı sorumluluk duymak, olur olmaz yerde her şeye karışmak anlamına gelmez. Herkes örgütsel sınırlarını-yetkilerini bilmek zorundadır. Aslında burada da sorun, görev ve hakları örgütsel işleyiş çerçevesinde kullanma noktasında düğümleniyor.

Parti çalışmasında kolektif iradenin belirlediği görevleri belli bir plan dahilinde adım adım uygulamaya çalışmak zorunlu bir görevdir. Plansız, düzensiz bir çalışma ortaya başarıyı değil başarısızlığı ve verimsizliği çıkarır. Oysa her bir militan kendisine kısa ve uzun vadeli planlar yapmak zorundadır. Bu planlar tabi ki kolektif iradenin belirlediği çalışma ve hedeflere uygun olmalıdır. Bunun dışında yapılacak planlar, yani kolektif çalışmaya, sürecin sorunlarının çözümüne yanıt olmayan her çaba boşa harcanmış emektir. Yine uzun vadeli plan yapmak, günü hiç hesaba katmamak demek değildir, tam aksine, uzun hedefli planları gerçekleştirmek için,

edilmelidir.

Dogmatik, yüzeysel öznel niyetlerle olgulara yaklaşarak, gelişim sağlanamaz. **Değiştirirken değişmek, gelişirken geliştirmek, öğretirken öğrenmek** ilkesine uygun davranılmadığı sürece kitlelerin gerçek, yakıcı yaşamsal sorunları etrafında örgütlenmesi başarısızdır. Sınıf bilinçli proleterler kendi pratik deneyimlerinden öğrenmeye daha fazla önem vermek zorundadır. Çünkü gerçek ve somuttan öğrenme kalıcı ve güçlüdür. Somuttan ve gerçekten öğrenme aynı zamanda değişimi ve dönüşümü de sağlar. Pratik sürece katılmadan önceki bilgi ve tecrübemiz zayıf ve yetersiz iken, pratiğe katıldıktan sonra elde edilen bilgi ve deneyim ışığında değişim ve buna uygun dönüşüm güçlü olur. Gelişim bu hatta yürümezse, böyle hareket etmez ise dogmatizmin betonuna çivilenilir. Gelişim donar. İlerleme sağlanamaz.

Kitleleri tanıma, sorunlarını kavrama amaçlı gösterilen yaklaşım gibi bir düşüncenin, politikanın onlara taşınması amaçlı ve bu politika doğrultusunda eğitilip, örgütlenmesi amaçlı propaganda çalışmasında izlenmesi gereken yöntemde **akıl ve sevgi** bağının birlikte kurulması gerekir.

Bilinç ve sevginin akılla gönül bağının bütünleştiği yerde ilerleme sağlanır. Böylece bilinç taşıyıcılar, kitlelerin doğal bir parçası olur. Kitleler, sınıf bilinçli proleterlerde, bilinç taşıyıcı müfrezelerde içtenliği, sıcaklığı ve sevgiyi görür. Sadece politikayı, propagandayı taşıyan olarak kalırsa sadece aklın temsilcileri olarak onların karşısına çıkılırsa bütünleşme sağlanamaz.

Kitlelere bilinç taşınırken, politika taşınırken, ışık taşınırken içtenlik, sıcaklık ve sevgi de taşınmalıdır. Yol gösterirken öğretirken öğrenen; deklare ederken deneyim kazandıran olunmalıdır. **Güçlü bağ yaratılmadan bütünleşme sağlanamaz.** Köylere gidip devrimci çalışma yapan ancak onların gerçekliğinden, yaşamından, sevgisinden uzak bir tarzda sadece "bilenler", "yol göstericiler" olarak kalınarak, bütünleşme sağlanmaz. Politika ve devrimci kararlar maddi güce dönüşmez.

Soyutlanmanın, yabancılaşmanın olduğu yerde gelişme ve ilerleme gerçekleşemez. Kitlelerle bütünleşme doğ-

yakın ve günlük görevlerimizi aksatmamalıyız. Diğer bir anlatımla **yarına iyi hazırlanmak için, bugün yapılması gerekeni yapmalıyız. Yarının zeminini bugünden örme- liyiz.** Tüm bunları yapmak önceliklerimizi doğru saptamakla, ısrarlı çalışmakla ancak mümkün olabilir.

Evet her parti militanı planlı çalışmada ısrar etmelidir ve bu plan da kolektif iradenin almış olduğu kararlar ve belirlemiş olduğu yönelime uygun olmalıdır. Yani, bireyin planı kolektif iradenin planına uygun değilse, ortaya konulan emeğin-çıkarılan ürünlerin sınıf mücadelesine, partinin sürecine pek bir katkısı olmaz. Ve bu çalışma da partinin çalışması değil, olsa olsa bireyin çalışması olur. Dolayısıyla yapacağımız her plan, atacağımız her adım kolektif iradenin yönelimine ve kararlarına uygun olmak zorundadır. Kişisel yaratıcılığımızı-enerjimizi bu temelde kullanmalıyız.

ru ve devrimci bir bakış açısı kadar doğru bir yaklaşım ve onları benimseme, onlarla bütünleşme sorunudur.

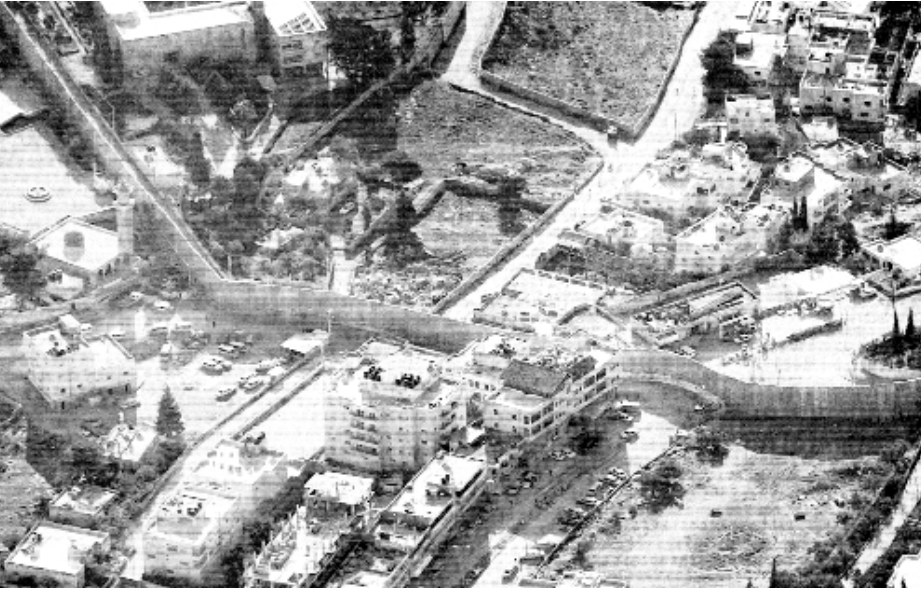
Kitlelere gidiş, onlardan öğrenme tarzımızla, bilimi ve gerçekleri öğrenme tarzımız bütünlük içindedir. Tepeden inme, hotzotçu, her şeyin en doğrusunu en iyisini bilen, karşısındakini bilgisiz, öğrenmeye muhtaç zavallı gören anlayış, yaklaşım ve tutumlar burjuva tutumlardır. Kitlelerle her düşünce ve öneri, her politik karar paylaşılmalıdır. Düşünce ve politik kararların onların düşünce ve kararları haline getirilmesi için onlarla tartışılmalı ve onlara benimsetilmelidir. Diyaloğun, paylaşmanın olmadığı yerde benimsetme ve kavratma olmaz.

Kendi gerçekliğimizle uyuşmayan yaklaşım, düşünce ve önerilerin halkın dünyasında yankı bulmasını bekleyemeyiz. **Halk, yaşadığı gerçek sorunlara denk düşen kararları benimser.** Bu doğrultuda kolektif çabasını kararların uygulanmasına katarsa, çözüme varmak kolaylaşır. Halkın bireysel düşüncesinin, önerisinin karar mekanizmasına her katılımı kararın çözümünde güçlü bir etki yaratır.

Halkla bütünleşmenin gerçekleştiği yöntemleri zenginleştirmek temel bir görev olmalıdır. Her alanda yaşanan başarı ve başarısızlıklar üzerinde ciddi düşünmeli, nedenleri bulunup ortaya çıkarılmalı, eksiklikler giderilmeli, başarılar büyütülmelidir. Bilinç ve sevginin, paylaşım ve bütünleşmenin her başarısında "kitlelerden kitlelere" ilkesinin yaratıcı ve bilimsel tarzda derinleştirici, zenginleştirici çaba ve adımlarını görmek mümkündür. Kitle çalışmasında, alan örgütlenmesinde, illegal parti örgütlenmesinde, savaşı devrimle bütünleştirme adımlarında ön birikimlerin çoğaltılmasına, bilinci dönüştüren deney ve tecrübelerin çoğaltılmasına yaşamsal ihtiyaç vardır.

Kitlelerin yarın daha ileri talepler doğrultusunda somut eylemlere taşınması isteniyorsa izlenmesi gereken yol ve yöntemlere dikkat edilmelidir. Proletarya Partisi'nin yürüyüşüne hız katmak isteniyorsa bunun yolu kitlelerle bağlarının güçlendirilmesinden, sağlamaştırılmasından, ilke ve kuralların zenginleştirici ve geliştirici tarzda pratiğe uygulanmasından geçer.

Filistinlilere kendi topraklarında tecrit

İsrail Siyonistlerinin Filistin halkına yaşattığı zulüm, artık iyiden iyiye yükselen ve Filistinlilerin yaşamları üzerinde kara bulut gibi çöken ırkçı-ayırıcı duvarla katmerleşiyor. Bugün muhalefette olan "İşçi Partisi"nden **Haim Ramon**'un fikri olarak ilk kez ortaya atıldığı milliyetçi sağ, duvar fikrine, İsrail ile Filistin arasında gelecekte oluşacak yeni bir sınırın taslağı olarak görenek, karşı çıkıyorlardı. Ancak Siyonist İsrail devletinin bugünkü temsilcisi Şaron ve ekibinin bu sorunu da "aşarak" duvar'ın hattını isteklerine göre yeniden şekillendirdiği ayırıcı duvar bittiğinde 720 kilometre uzunluğunda olacak. Yani Berlin Duvarının dört katı uzunlukta ve pek çok kısmı da iki kat yüksekliğinde olacak.

Dikenli tellerin, bir çukurun ve 8 metre yüksekliğinde, elektronik alarm sistemiyle donanmış duvarın, toprak bir yolun ve yine dikenli tel örgülerin art arda gelmesiyle ayırıcı bölmenin genişliği birçok yerde 60-70 metreye yükseliyor. Özellikle beton bariyerler, gözlem kuleleri, her iki tarafta derin hendekler, askeri devriye için oluşturulan yollar, ayak izlerini kaybedecek bir sistem, dikenli teller, elektronik uyarı sistemi düşünüldüğünde Filistinlilerin **askeri bir hapis hane duvarı** içine hapsedilmek istendiği tam bir netlik kazanıyor.

Ancak Güney Afrika'daki ırk ayrımına benzetilerek **Apartheid Duvarı** olarak adlandırılan bu duvarın tek sonucu tecrit olmayacak. Zira İsrail Siyonistleri, Filistin'i ekonomik olarak kapana kısıracak, ekonomik kaynaklarını ellerinden alacak biçimde bir projeyi de uyguluyor, duvar inşaatıyla. Bölgeye sözde barış getirmek için çizilen "Yol Haritasındaki" **2005 yılında Filistin devleti kurulması aldatmacası** açıktan bir yalana dönüşüyor. Bir devlet kurulmasındaki en temel ihtiyaçlardan ekonomik ve doğal kaynaklar Filistinlilerin ellerinden alınıyor. Örneğin "Kalkiliya"nın 40 kilometre kuzeyindeki bir bölgede, ırkçılık duvarının uzunluğunun yüzde 12'sine yakın büyüklükte bir toprak, yani yaklaşık 90 bin dönüm (90 kilometre kare) bu duvar yüzünden kaybedilecektir. İlk safhanın tamamında, İsrail tarafından 160 bin ila 180 bin dönüm arasında toprağa el konulması öngörülmektedir. En az 15 köyün yerleşim alanı ırkçılık duvarının doğusunda kalırken, bu köylere ait toprakların önemli bir bölümü ya duvarın arasında ya da öte tarafında kalacaktır." **(Fuat Yasin)** Duvar Filistinlilerin seralarına ve tarım ürünlerine zarar veriyor, bölgenin turizm, su ve mineral kaynaklarının denetimi ile verimli tarlaların büyük bölümü İsrail'e kalıyor.

Bu duvarla birlikte Filistin halkının

tüm hareketleri İsrail devletinin "insafına" terk edilecek; **Filistinliler hastaneye gitmek için dahi kontrol noktalarından geçmek zorunda kalacak.** Ayrıca Filistinlilerin her zaman üzerinde önemle durdukları sürgün edilen, zorla göç ettirilen Filistinlilerin ülkeye geri dönüşü imkansızlaştırılıyor bu duvarla. Sözde "Yol Haritasında" bu konuda da az da olsa aralık bırakılan kapının önüne de çekiliyor bu duvar.

Bugün Filistinler için daha fazla tecrit, daha fazla ekonomik yok oluş... demek olan duvarın, aslında İsrail halkı için de aynı anlama geldiğini görmek gerekiyor. **% 20'sini** Arapların oluşturduğu **6,5 milyon** nüfuslu İsrail için de kendini tecrit etmek olan bu duvarın rengini İsrail halkı da görmelidir. **"Başka bir ulusu baskı altında tutan bir ulus özgür olamaz"** gerçeğinden hareketle Duvar, yalnızca Filistin topraklarını işgal etmenin bir aracı olmakla kalmıyor, İsrail halkını da kuşatıyor.

Duvarın amacını "terörist saldırılardan korunmak" olarak açıklayan İsrail'in, tüm bu sonuçlarıyla birlikte değerlendirildiğinde amacının hiç de böyle olmadığı açıkça görülüyor. Zaten Duvar inşaatında epey yol kat edilmişken, ülkelerini işgalden kurtarmak için savaşılan

Filistinli direnişçilerin saldırılarını durduramadığı/durduramayacağı da bir gerçekliktir. Ancak katil Şaron bu saldırıları da bahane ederek Duvarın "gerekliliğini" anlatmaya çalışıyor ve Birleşmiş Milletler'e bağlı Lahey'deki **Uluslararası Adalet Divanında** alınan "**duvarın yasadışı olduğu ve yıkılması gerektiği**" kararının Filistinlileri cesaretlendirdiğini iddia ediyor. Uluslararası Adalet Divanının aldığı kararın her ne kadar bir yaptırım gücü olmasa da uluslararası kamuoyunun dikkatlerini konuya çekmesi açısından önem arz ediyor.

Nitekim **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)**'nin de aralarında bulunduğu birçok anti-empyalist, savaş karşıtı vb. örgüt, Duvar'ın inşaatının durdurulması için harekete geçmiş durumda. Açılan çeşitli kampanyalarla Filistin halkının direnişine destek vermek ve ayırım duvarının yıkılması için mücadele ortaklaştırılmaya çalışılıyor.

Bu tür uluslararası girişimlerin ve faaliyetlerin önemi daha önce Güney Afrika'daki Apartheid politikalarının sona erdirilmesinde büyük katkısı olmuştu. Şimdi de Filistin halkının yaşamının tecrit edilmesine karşı aynı duyarlılıkla yürütülen mücadelenin ülkemiz ayağını örnek önemli bir gündemdir.

Filistinli Tutuklular Açlık Grevinde

Beer Shaba Hapishanesi'nde tutulan Filistinli esirlerin 6 Temmuz 2004 Salı günü başladığı açlık grevi sürüyor. Alınan bilgilere göre hapishane yönetiminin baskıcı sınırlamaları ve tavırlarını protesto etmek için başlayan Beer Sheba Hapishanesi'ndeki açlık grevinde tutukluların eylem gerekçeleri ve talepleri de belli olmaya başladı. Beer Sheba'da tutuklu bulunan Filistinlilerin talepleri şunlar:

- Yönetimin, her gün tutukluların tüm vücutlarının baştan aşağı aranmasını zorlamasına son verilmesi ve bu aşağılayıcı eylemin son bulması talep ediliyor.

- Yönetimin hasta tutuklulara yönelik olarak tedavi ve ilaç konusunda gösterdiği boşlama ve kasti engellemelerin kaldırılması talep ediliyor. Alınan bilgiye göre sağlık konusundaki baskılar o derece yoğun ki acil tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyan tutuklular dahi tedavi edilmiyor.

-Tutuklulara verilen yemeklerin kalite ve öğününün artırılması isteniyor.

-Tutukluların tabi tutuldukları gayri insani koşulların iyileştirilmesi talep ediliyor.

Beer Sheba'da yaklaşık 750 Filistinli esirin alıkonulduğu ifade ediliyor.

Peru ve Şili'de emekçiler ayakta

Güney Amerika ülkeleri **Peru** ve **Şili**'de emekçiler, daha iyi çalışma koşulları talebiyle sokaklara döküldü. **3 Temmuz**'da Peru'da öğretmenler, Şili'de ise balıkçılar polisle çatıştı.

PERU'DA ALANLAR EMEKÇİLERİNDİ

Peru Komünist Partisi'nin önemli oranda güçlü olduğu bilinen Peru'nun **Ayakucho** kentinde daha iyi çalışma koşulları ve eğitim hakkı eşitliğini ihlal ettiğini öne sürdükleri yasanın kaldırılmasını talep eden öğretmenler sokaklara döküldü. Polislin emekçilere saldırısıyla çatışma çıktı.

Haklı talepleri için sokağa çıkan emekçiler, olaylar sırasında bazı hükümet binaları ile biri belediye başkanına ait iki oteli ateşe verdi. Eğitim sendikası yetkilileri çatışmalarda 2 öğretmenin öldüğünü öne sürdü. Ancak bu bilgi İçişleri Bakanlığı tarafından yalanlandı. Hükümet yetkilileri olaylarda 39 kişinin yaralandığını, 15 kişinin de tutuklandığını bildirdi.

ŞİLİ'DE 800 BALIKÇI İSYAN ETTİ

Peru'nun komşusu Şili'nin **İki-ukue** kentinde de, balıkçılarla devlet

güçleri karşı karşıya geldi. Dinlenme sürelerinin iki saatten sekiz saate çıkarılmasını isteyen yaklaşık 800 balıkçı, polisle çatıştı.

Polis, taş, şişe ve araba lastikleri fırlatan göstericileri dağıtmak için göz yaşartıcı gaz kullandı. 12 polislin yaralandığı çatışmalarda, 21 göstericinin gözaltına alındığı bildirildi.

Ayrıca Şili Parlamentosu ülkede kalan son politik tutsaklar olan solcu 32 tutuklunun kaderini tartışmaya başladığı esnada tutuklu yakınları da parlamento önünde "**Politik Tutsaklar Açlık Grevi'nde**" dövizleri taşıyarak protesto gösterisi yaptı.

Filipinler, Irak'taki askerlerini çekeceğini açıkladı

Uzun bir zamandır, Filipinler'deki anti-emperyalist güçlerin düzenlediği hükümeti baskı altına alan eylemler sonuç verdi. Filipinler Devlet Başkanı **Gloria Macapagal Arroyo**'nun sözcüsü Ignacio Bune, Irak'ta sözde barış gücü görevi nedeniyle bulunan askerlerin 20 Ağustos'ta ülkeye döneceğini bildirdi.

Irak'ta bir Filipinlinin kaçırılmasının ardından, Devlet Başkanı Ar-

royo, başka Filipinlilerin Irak'a çalışmaya gönderilmemesi için hükümete talimat vermişti. Iraklı direnişler tarafından kaçırılan Filipinli rehine Angelo de la Cruz, El Cezire televizyonunda yayınlanan görüntülerinde, ülkesine militanların isteklerini yerine getirmesi ve Filipin askerlerini Irak'tan çekmesi çağrısında bulundu.

Ancak Arroyo, bu konuda da iki-

yüzlü tutumunu devam ettirmekten geri durmamakta. Bu görüntüler yayınlanmadan önce Filipin halkına yaptığı konuşmada Filipinli rehinenin serbest bırakıldığını söylemesine karşın, bu haber birçok kaynak tarafından yalanlandı.

ILPS Filipinler Seksiyonu da yaptığı açıklamada Arroyo'nun "bir yalancı" olduğunu söyleyerek, Filipin halkını ve Cruz'un ailesini kandırdığını ifade etti ve "ABD-GMA rejimi neden bu ölüm kalım meselesinde adım atmıyor? Angelo'nun kaderi hakkında karar vermekte bu kadar yavaş davranıyor? Angelo yalnızca bir kamyon şoförü olduğu için mi?" diye sordu.

ILPS Filipinler Seksiyonu konu ile ilgili olarak **11 Temmuz** günü bir protesto eylemi yaparak askerlerin derhal Irak'tan çekilmesini ve Angelo'nun yaşamının kurtarılması için girişimlerde bulunulmasını istedi.

LONDRA'DA METRO GREVİ

İngiltere'nin başkenti Londra'da kendilerine tekli edilen ücret artışı ve çalışma saati azaltımını yetersiz bulan metro çalışanlarının **30 Haziran**'da başlattığı grev, kentlinin tamamında hayatı felce uğrattı. Her gün yaklaşık üç buçuk milyon kişinin kullandığı Londra metrosundaki grev nedeniyle otobüs duraklarında uzun uyruklar oluştu.

Deniz ve Demiryolu Çalışanları Sendikası, anlaşmazlığın sürmesi halinde grevlerin devam edeceğini bildirdi. Londra metrosu yöneticileri ise grevin kabul edilemez olduğunu ifade etti.

Dünyadan Notlar

KASIM'DAKİ ABD SEÇİMLERİNE BAKARKEN BUSH-EMPERYALİZM-KERRY DENKLEMİ

Son ayların G-8 ve NATO Zirveleri gibi ABD emperyalizminin temsilcilerinin yaptığı "dünya turu"nun ardından Birleşik Devletler'de gözler bu Zirvelerin sonuçlarıyla birlikte iç politikaya yöneldi. ABD'nin **önümüzdeki on yıllara dair plan ve projelerinin** bir nevi görücüye çıktığı bu süreçteki kazançlarını ve emperyalistler arasında gelişen çelişkiler ayrı bir değerlendirme konusu olarak bir yana bırakırsak ABD açısından süreç Kasım ayında yapılacak seçimlere dönük kampanyalara kilitleniyor.

Planları çok öncesinden çizildiği artık iyiden iyiye gün yüzüne çıkmış olan ve 11 Eylül saldırıları ile birlikte hızla uygulamaya konulan ve "**terörizme karşı küresel savaş**" olarak adlandırılan sürecin oyuncu ekibinin baş aktörü konumuyla **George W. Bush**, dünya ezilen halkları nezdinde en çok nefret edilen adam madalyasını da göğsüne taktı. Kendisine ve şahinler adı verilen ekibine duyulan nefret ve öfke emperyalist emellerini gerçekleştirmek üzere gittikleri her ülkede yapılan protesto eylemleriyle kendini açığı vuruyor. ABD'de iktidarda olduğu üç buçuk yıl içinde, yanında bulunan Condeleeza Rice, Wolfowitz, Perle, Kagan, Cheney isimlerle birlikte bin yılın en kötülerini olarak anılan W. Bush, Kasım seçimlerindeki kampanyasının temelini süreci sa-

vunma ve politikaların aklamaya üzerine kurmaya çalışırken, "karşısındaki" Demokratların Başkan Adayı **John Kerry** de aynı konular üzerinden yükleniyor W. Bush'a. Emperyalist kapitalist sistemin ekonomik, askeri ve politik olarak zayıflasa da hala en güçlüsü olma özelliğini koruyan ABD emperyalizmi ile ilgili her gelişme tüm dünyanın gündemini de etkiliyor. Sözkonusu olan gelişme adı geçen **katilin önümüzdeki dönemde yine sahnede bulunup bulunmayacağı ile ilgili** olunca dikkatler daha bir yoğunlaşıyor. Buraya kadar sorun yok. Ancak bu yoğunlaşma içinde en dikkat çekici nokta ise yaratılan "**umut**" ortamı. Bu umudun temelini ise Bush'un seçilmemesi oluşturuyor. Kuşkusuz Bush'un seçimlerdeki olası yenilgisi, önemli göstergelere işaret edecektir. Örneğin Amerikan halkının esas olarak son üç yılda tırmanışa geçen saldırganlık politikalarına karşı olmasını, yaşamın gitgide daha zorlaştığı, işsizliğin son yılların en yüksek oranlarına ulaştığı bir ülkenin ekonomi politikalarını kabul etmediği vb. önemsenmesi gereken konulardır. Bu tüm dünyadaki ezilen halklar ve onların mücadelesi için de önemli verilerdir. Ancak Bush'un seçilememesine olmadık payeler biçme, olmadık hayallere/umutlara kapılma eğilimi de oldukça tehlikeli bir yaklaşım içeri-

yor. **Emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyi kişiyi sınırlamaya çalışan, örneğin Bush'a duyulan nefreti emperyalizme karşı örgütlü bir güce dönüştürmeyi değil, Bush'un "isminden yararlanarak" popülist politika yapan anlayışlar** bu yaklaşımın önemli bir yanını teşkil ediyor.

Anti-emperyalist güçlerin defalarca vurguladığı gibi emperyalist politikaların yaşama geçirilmesinde direkt rol alanların saldırgan ya da yumuşak başlı olması, bu politikaların niteliğini belirlemez. Hitler, kriz içindeki Alman teknelci burjuvazisinin temsilciliğini "**layıkıyla**" yerine getirmişti, kişilik özellikleri de bu role çok uygundu ancak Onun yerinde kim olsa 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı tarihteki yerini alacaktı.

Bunun yanında Bush'un "karşısında" yönetime aday olan Demokratların (adına kanmayın) aday John Kerry'nin de Bush'tan esasta farklı olmadığı yürüttüğü seçim kampanyasındaki sözleriyle kendini açığa vuruyor. Kampanyasının önemli bir kısmını Bush'un dış politikası ve özellikle Irak'ın işgali üzerine kuran Kerry'nin eleştirileri esas olarak üslup ve yöntemler noktasına odaklanırken, bunu şu şekilde ifade ediyor: "**Ben George Bush'u terörle savaş konusunda yaptıklarını çok bulduğum için eleştirmiyorum; inanıyorum ki, bu konuda çok az şey yaptı.**" Bu anlamda Afganistan ya da Irak'ın işgalinin sona erdirilmesinden bahsetmek bir yana daha fazla silah kullanımını da taahhüt ediyor. Kerry vaatlerini şu şekilde sıralıyor: "Terör gruplarının ve liderlerinin yakalanması ve yok edilmesi için doğrudan askeri harekette

bulunmakta tereddüt etmeyeceğim. George Bush, dünyanın en güçlü ordusunu miras aldı; fakat onu zayıflatı... **İkinci olarak**, eğer başkan olursam istihbarat ve yasal önlemleri içerde ve dışarıda güçlendireceğim... **Üçüncü olarak** teröristlere giden fonları kesmemiz gerekiyor. Suudi Arabistan örneğinde Bush yönetimi teröristlere ait mali kaynakların sağlanması ve aklanması konusunda çok temkinli davrandı... **Dördüncü olarak**, terörist gruplar ile mücadele uzun vadeli bir iş olduğundan teröristleri nükleer kimyasal ve biyolojik silahlara ulaşmalarını engellemeliyiz... Bir sonraki iş Irak'ta ve Afganistan'da başlanılan işin bitirilmesidir... **Ve Irak'ta iş bitene kadar kalmalıyız.**"

Kerry, bu vaatlerinin yanında başta Filistin halkı olmak üzere bölge halkları için bir zulüm kaynağı olan İsrail Siyonistleri ile ilişkileri bakımından da örnek teşkil ediyor. Senatörlük yaptığı dönemde Yahudi lobiyle çok yakın çalışan Kerry, bu ilişkisini de "20 yıldır İsrail ile olan özel ilişkiyi, dostluğu devam ettirmede % 100'lük bir karneye sahibim, % 99 değil: **İsrail'in varlık nedeni Amerika'nın varlık nedeni olmalıdır.**"

İşte Bush seçilmediği takdirde ABD yönetimine gelecek müstakbel Başkanın ezilen halklar üzerindeki planları böyle. İşte emperyalizme karşı mücadeleyi kişilere indirgeyenlerin, ezilenlerin sorunlarını başkalarına havale edenlerin güvendikleri, umut bağladıkları yerin demokrattığı... Sonuç olarak "**Gelenin gidene aratması**" için okların doğru rotayı hedeflemesi yaşamsal önem taşıyor.

96 Ölüm Orucu: Zafere Kadar Direniş

45 gün süren süresiz açlık grevi eyleminin ardından sırayı bekleyen daha büyük bir yaşam koşusuydu. **Ölümü adıyla yoldaki büyük yaşam koşusu.** Bütün koşu şartlarında yaşanan aynı telaş, aynı heyecan, aynı coşku ve aynı hüznüdü. Elenmişti bu yaşam koşusunda kimileri. **Koşanlarımız en önde olanlarımızdı.** Yapılan konuşmaların ana ve ortak teması zafere kenetleniş ve koşuyu sonuna kadar götürmenin inancı. Bu inançta kenetlenen birbirine.

Konuşmaların ardından Ölüm Orucu direnişçileri ve tutsak kitlesinin tümü akşam yapılacak tören için hazırlanmaya başlamıştı bile. Bu tarihsel yürüyüşün başlayacağı gün de içeriğine uygun olmak zorundaydı. Havalandırmanın ortasında yakılan dev ateşin etrafında çarpan yüreklerin tümünde ses ve ritim aynıydı; **Biz Kazanacağız!** Bu inançla yürüyüşün andı içildi. Ve startı verildi o büyük koşunun. Bu süreçte koşanlar, koşanların yanı başında yer alanlar ve diğerleri... **herkes yaşanan tarihi sürecin heyecanı ve sorumluluğuyla hareket etme çabasında.**

Tutuklu yakınlarının dışarıda çarpan yüreği, görüş kabinlerinde anaların yükselen çığlığıyla büyüyordu. "Ölme Oğul" diye yakarıların anlamsızlığını onlar da biliyordu. **Verildi mi söz, başladı mı yürüyüş onlar da çok iyi biliyordu ki dönüş yoktu artık.** Dışarının sesine ses olunması gerektiğini bir çoğu o zaman diliminde öğrendi belki de...

Ölüme nerden, nasıl bakarsak bakalım soğuktu yüzü. Onur ve erdem yüklü ama soğuk. Onurlu yaşamın ilk omuz başı oldu **Aygün Uğur.** İlk o yakaladı yaşam ipini. Ve devretti kendinden sonrakilere. Hapishane koridorlarını, koşu şartlarını dolduran zilgıt Aygün'ün yaşam zilgıtıydı. Ümraniye'den başlattığı zilgıt ülkemiz hapishanelerinde binlerce tutsak kitlesi tarafından çekilen zilgıta yanıtlandı.

"Onlar elbette ki yiyorlar, içiyorlar" böğürtüsü kulaklarda iken, Aygün gülüşüyle yanıt verdi. **Tarihin bu kesitinde yürütülen muharebe de tıpkı diğerleri gibi hafife alınmayacak kadar önemliydi.** Düşmanın her saldırı ve manevrası mutlak suretle yanıtlanmalıydı. **Aygün**

yaşamıyla verdi bu yanıtı.

Ardından diğerleri çekti yaşamın onurlu ipini. Sırasıyla ve hiç tereddüt etmeden. Çanakkale'den duyduğumuz ses **Ayçe İdil Erkmen**'in sesi kadın savaşçılara ayrı ve daha anlamlı bir mesaj gönderiyordu. Ölüm Orucu'nda şehit düşen ilk kadın tutsak olma onuruyla devretti bayrağını kendinden sonrakilere.

SAG direnişçisi **Tahsin**'in onur yükü, yıllarını devrime adanmış olmanın tüm müteviziliğiyle katafalkında yatıyordu. Meşalelerle aydınlanan yüzü kavgaya daha fazla atılmanın gerektiğini anlatıyordu. Yüzüne birikmiş yaşam çizgileriyle. Nöbet tutan yoldaşları, siperdaşları yaklaşan zaferin müjdesini fısıldıyordu

*Gülü bizden bizi çekirdikten
Evrim evrim doğuran evren
duy bizi
Tomurcuklarımız yangın yeri
Bir fidanz
geleceğe yükselen
Yazgılara boyun
eğmedik hiç
Kulak kabarttık
baharın sesine*

kulaklarına. Koşu kapısı aralanıp çıktığında Tahsin hep bir ağızdan yükselen tek bir ses ve tek bir çığlık vardı. **Bize Ölüm Yok!**

Hücre tipi hapishanelerin provasını '96 yılında Eskişehir tabutluğunu açarak yapan devlete yanıt açık ve netti. Direnişin biçimi ve bedeli ne olursa olsun ödenecekti ve hücreler hiçbir biçimde kabul edilmeyecekti. Devletin ödenen bedellerle birlikte köşeye sıkışmışlığı ile yaptığı bir dizi açıklama gecikmeden yanıtını buluyordu. **Gerek dışarıda oluşan ka-**

muoyu ve kitle desteği, gerekse de direnişçilerin içerdeki kararlı tutumu kazanımların temel zeminini oluşturuyordu. Devlet yaptığı açıklamalarla çaresizliğini ve köşeye sıkışmışlığını ifade ederken, komünist ve devrimci tutsaklar ortaya koydukları irade ile kazanacaklarını çok iyi biliyorlardı.

Direnişin 67. gününde sıradaki **Yemliha**'ydı. Beklenen haberin tüm koşu şartları ve hapishanelere yayılması uzun zaman almamıştı. Uğurladığımız her bedel öğreterek ayrıldı aramızdan. Boylu boyunca yattığı katafalkta gülümseyerek bakıyordu dünyaya. Açlığın ve ölümün soğuk yüzünü parçalamak istercesine gülümsüyordu. Eriyen bedene inat gülümsüyordu. Her gün biraz daha eriyen bedeninin ağırlığıyla, adım atmanın dahi zorlaştığı o günlerde gidenlerimiz koşmayı emredercesine yatıyorlardı katafalkta. O da hazırlandı gideceği yolculuğa. Upuzun koridoru dolduran insan yığını bu onurlu gidişi uğramaya hazırlanıyordu. Bir bedel ödemeye daha.

Sarıldığı bayrağın altında kararfillerle uğurlandı Yemliha. Çıkarken direniş koşu şartlarından yoldaşlarının omuzlarında tek tek tutsak kitlesinin yüzünü izlerken hüznüle bakan gözlerin tümüne güç ve cesaret veriyordu. Ve yine hapishane duvarlarında yankılanan o çığlıkla uğurlandı Yemliha; **Bize Ölüm Yok!, Bize Ölüm Yok!, Bize Ölüm Yok!**

69 günlük bu çarpışmanın ardından kazanımların ilan edildiği saatlerde **Hayati Can**'ın sesini duyduk Bursa Hapishanesinden. Tarihe altın harflerle yazılan bu direnişin son noktası oldu O. Zafere muştuladı ve kutlarcasına tüm tutsak kitlesini, soluğunu bıraktı kavgasına.

Bu tarihi tecrübenin kazanımlarıyla birlikte karşılandı hapishane saldırıları. 19 Aralık katliamının ardından yaşanan Ölüm Orucu direnişinde 96'nın öğretileri ve sonuçlarıyla hareket edildi. Nergiz, Muharrem ve diğerleri kendilerinden önce direnenek ve ölümü küçülterek yazdıkları tarihin takipçileri olarak yazıldılar bu süreçte...

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Tuncay Bali: Malatya doğumludur. Üniversitede okurken tanışır Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle. Zeytinburnu'nda demokratik kitle örgütlerinde faaliyet yürütürken 16 Temmuz 1977'de bir sivil faşist tarafından katledildi.

Erol Doğan: Sivas Divriği Arıkbaşı (Birestik) köyü doğumludur. Zeytinburnu'nda 24 Temmuz 1977'de bir sivil faşist tarafından katledildi.

Paşa Soylu: 18 Temmuz 1980'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Hasan Gülünay: 1965 Erzincan Kemah doğumludur. Çalışmak için geldiği İstanbul'da Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle tanışır. 1980 döneminde oluşan kopukluğunu 1983'te giderir. 1987'de TİKKO'nun şehir askeri faaliyeti içinde görev alır. 20 Temmuz 1992'de evinden çıktığında gözaltına alınır ve gözaltında kayıpların ilklerinden biri olarak ölümsüzleşir.

Emre Bilgin: 1962 İstanbul doğumludur. Hapishane yaşamı boyunca gösterdiği kararlı tavrını çıktığında da sürdürür. İsrarla askeri faaliyette görev almak istediği için bu alanda görevlendirilir. 20 Temmuz 1992'de içinde bulunduğu arabanın çevrilmesi sonucu çıkan çatışmada örnek bir tavır sergiler. Üstündeki hiçbir parti değerinin düşmanın eline geçmemesi için hepsini yakar. Yaralandığında umudun adını duvara kanıyla yazar. "Gülümsememi yok etmek için suratımı parçalamamız gerekir" sözüyle ve yiğitçe direnişle hafızalarda yer eder.

Mustafa Kalkan: 1958 Dersim Hozat Kırnık (Buzlupınar) doğumludur. Hozat çevresinde faaliyet yürütür. 1982'de tutuklanır ve Elazığ Hapishanesi'ne konur. Buradan bir grup yoldaşıyla birlikte firar eder. TİKKO gerillalarına katılır. Özgül durumu nedeniyle yurtdışına çıktığında 17 Temmuz 1993'te bir trafik kazasında yaşamını yitirir.

M. Tahsin Budak: 1957 İskenderun doğumludur. Arap milliyetindedir. Liseli yıllarında tanıştığı düşünceleri Almanya'ya işçi olarak çalışmaya gittiğinde de devam ettirir. Ülkeye dönüp burada mücadele etmek isterken, 21 Temmuz 1995'te trafik kazası sonucu aramızdan ayrılmıştır.

Akmer Çağlar: 1961 Erzincan Tercan doğumludur. 1980 öncesi İstanbul Bağcılar'da faaliyet yürütür. 1981'de yakalanır. 6 yıl TKP/ML dava tutsaklarıyla kalır. Tahliye olup Akhisar'a yerleştiğinde burada Partizan kitlesinin yaratıcısı olur. Daha sonra Özgür Gelecek dergisi Malatya temsilciliği görevini üstlenir. 24 Temmuz 1998'de görev için gittiği bir köyden dönerken geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirir.

GÜN'DE DÜN...

15 Temmuz

1927. Viyana'da solcular ayaklandı; polis ateş açtı: 89 ölü.

1954. İzmir liman işçileri yasağı delerek grev yaptı; 24 işçi gözaltına alındı. İzmir'de 700 liman işçisi bir yıl sonra gene grevde. Bu kez işçiler mahkemeye sevk edildi.

1958. Amerika Birleşik Devletleri iç savaş süren Lübnan'a asker çıkardı.

16 Temmuz

1888. Sözleri Paris Komünü'nün yıkılmasından sonra Komünülerin mücadelesi adına Eugene Pottier tarafından yazılan Enternasyonal, Pierre Degeyter tarafından marş olarak bestelendi.

1918. Rus Çarı Nikola ve hanedanın diğer fertleri idam edildi.

1958. Ortadoğu'da görev alacak 11 bin

Amerika Birleşik Devletleri askerinin İncirlik üssüne indirilmesine başlandı.

17 Temmuz

1879. İstanbul'da tersane işçileri grevde.

1936. İspanya Fas'ında General Fransisco Franco cumhuriyetçi hükümete isyan etti; **İspanya iç savaşı** başladı.

18 Temmuz

1981. İrlanda Cumhuriyet Ordusu, IRA taraftarlarının Dublin'deki gösterileri sırasında 120 kişi yaralandı.

1986. İnsan Hakları Derneği Ankara'da kuruldu.

19 Temmuz

1979. Sandinist devrimci güçler, Nikaragua'da Managua'ya girdiler.

2000. Liseli iki kız öğrenciyeye gözaltında cop ile tecavüz ettiği iddiasıyla yargılanan polis memuru Gürkan İlhan'a Hatay Emniyeti tarafından "üstün başarılı" çalışmaları nede-

niyle teşekkür belgesi verildi.

20 Temmuz

1923. Meksikalı devrimci **Panço Villa** öldürüldü.

1979. Nikaragua'da Sandinistalar Somoza rejimine son verdiler.

21 Temmuz

1959. Mersin'de 650 işçi grev yaptı, savcılık olaya el koydu.

1987. Hapishane koşullarının düzeltilmesi, tek tip elbisenin kaldırılması, işkence ve onur kırıcı işlemlerin son bulması için Malatya ve Sağmalcılar Hapishanelerinde 675 tutuklu ve hükümlü açlık grevine başladılar.

22 Temmuz

1980. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) eski başkanı, Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler öldürüldü.

23 Temmuz

1888. Enternasyonal, ilk kez Fransa'nın

Lille şehrinde işçiler tarafından söylendi.

1948. İstanbul Hapishanesi'nde çıkan isyan mahkumların üzerine ateş açılarak bastırıldı: 1 ölü, 20 yaralı.

1980. Maden-İş Genel Başkanı **Kemal Türkler**'in öldürülmesini protesto eden Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK üyesi işçiler tüm yurttan üretimi durdurdu.

24 Temmuz

1978. Yargıtay, yasaların faşistçe hazırlanmış ve bunların kaldırılması için mücadele vermek gerektiğini söylemenin suç olmadığına karar verdi.

25 Temmuz

1950. Bakanlar Kurulu 25 Temmuz 1950'de **Kore**'ye 4 bin 500 kişilik bir askeri birlik göndermeye karar verdi.

27 Temmuz

1794. Fransız devrimci lider **Maximilien Robespierre** idam edildi.

Madem ki türküler yüreğimize işliyorsak, madem ki kitaplar bilincimize ışıldıyorsa, madem ki her düşenin ardından yas tutmuyorsak ve madem ki hücre hücre bedenimizle direniyorsak tutuşsun her bir yanımız, alevlensin orta bir yerimizde; çünkü güçlüyüz ve biz kazanacağız!

Zafere duyduğumuz inançla yeter ki kavgaya daha fazla kenetlenelim...

13 Temmuz 1993'te şehit düşen Mehmet Ali Çakıroğlu'nu bir kez daha anıyor, anısını mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Seni unutmayacağız...

ÇAKIROĞLU AİLESİ

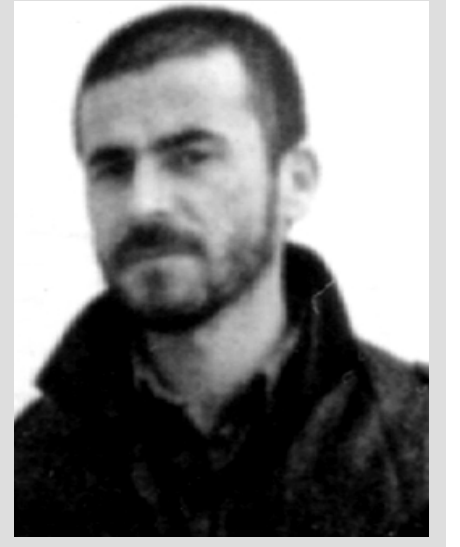
MALTEPE'DE ÜÇ CAN...

Hasan Demir

Nurgüzel Yaşar

Ramazan Ceviz

19 Temmuz 1992 tarihinde, Kartal Maltepe'de polisin yargısız infazıyla evde bulunan **Hasan Demir**, **Nurgüzel Yaşar** ve **Ramazan Ceviz** katledilmiştir...

Hasan Demir (Ünal), Bursa Yenisehir doğumludur. İlk olarak TMLGB'de örgütlenmiştir.

Nurgüzel Yaşar, 1969 Kars Selim Baykara köyü doğumludur. Anne tarafından Çerkez'dir. İstanbul Gültepe'de geçirir yaşamını. 1991'de profesyonel devrimciliğe başlar. Ya-

şamı boyunca insanlarla iyi bir iletişim kurmuş ve bu özelliğiyle kendini sevdirmişti.

Ramazan Ceviz, Adıyamanlı bir işçi ailenin çocuğudur. Aile sonradan Adana'ya yerleşmiştir. Uzun yıllar TİKB içerisinde faaliyet yürütmüştür. 1979'da yakalanır ancak 1980'de firar eder. 1982'de TKP/ML saflarına geçer. 1984 Şubat'ında yakalanır. Pek çok hapisanede yatar: Selimiye, Metris, Adana, Mersin... Daha sonra hakkındaki idam cezası onaylanmış-

ken, yasadın yararlanarak tahliye olur.

Üzerinden 30 adet kurşun yarası çıkan Ramazan Ceviz'in ayak topuğunda kurşun yarası olması, boyun ve kolunun kırık olması nasıl vahşice katledildiklerinin kanıtıdır. Ramazan Ceviz Adana'da, Hasan Demir Bursa'da, Nurgüzel Yaşar İstanbul'da toprağa verilmiştir.

Bu yargısız infazlar TKP/ML TMLGB güçleri tarafından molotoflu saldırılarla protesto edilmiştir.

TAYAD'DAN 12 TEMMUZ ANMASI

12 Temmuz 1991 yılında, 10 devrimci (Niyazi Aydın, İbrahim Erdoğan, İbrahim İlçi, Cavit Özkaya, Hasan Eliuygun, Nazmi Türkcan, Bilal Karakaya, Zeynep Eda Berk, Yücel Şimşek, Ömer Coşkunırmak) İstanbul'un çeşitli semtlerinde faşist TC tarafından düzenlenen operasyonlarla katledilmişti.

12 Temmuz günü **Karacaahmet Mezarlığı**'nda toplanan bir grup TAYAD'lı aile, faşizm tarafından katledilen devrimciler için

anma etkinliği gerçekleştirdi. Anma için Karacaahmet Mezarlığı'nın girişinde oluşturulan kortejlerle ve "Kahramanlar ölmez halk yenilmez", "Halkız haklıyız kazanacağız" sloganlarıyla katledilen devrimcilerin mezarlarına yüründü. Mezar başında yapılan saygı duruşu esnasında "Güneşe Akın" şiiri okundu. Yapılan konuşmalardan sonra **Grup Yorum** marşlarıyla anma etkinliği son buldu.

(Kartal)

Kısaca...

ROBESPIERRE İDAM EDİLDİ

27 Temmuz 1794

"Hükümetlerin en soysuzu, halkın kör inançlarından, alışkanlıklarından ve eski eğitime bağlılıklarından büyük bir destek bulurlar. Zorbalık özgürlükten kuşkulandır ve belirtilerinden ürken insanların kafasını öyle bozar ki, insanlar zorbalığa tapar hale gelirler."

Fransız Devrimi'nin önderlerinden olan **Robespierre** özellikle de Rousseau'nun eserlerinden çok etkilendi. Avukatlık yaparak yoksul halkın davalarını üstlenen Robespierre, "Yoksulların Avukatı" diye anılmaya başlandı. 1790'da Jakobenler Kulübü'nün başkanlığına seçildi. Aynı yıl Versailles Mahkemesi'ne yargıç olarak atandı. Avusturya ile savaşa karşı çıkarak, orduya ve militarizme cephe alan Robespierre, ayaklanmadan sonra krallığa son verilmesi ve Cumhuriyetin ilan edilmesi için çalıştı. 1794'de tutuklanan Robespierre, yargılanmaksızın idam cezasına çarptırıldı.

“Sorgulamak ve Değiştirmek İçin 1. Kadın Kurultayı” gerçekleştirildi

Eğitim-Sen'in düzenlediği “Sorgulamak ve Değiştirmek için 1. Kadın Kurultayı” 2-3-4 Temmuz tarihleri arasında Ankara Başkent Öğretmenevi'nde gerçekleşti.

Kadın Kurultayı'nın organizasyonunda yoğun emeği geçen Eğitim-Sen Genel Merkez Kadın Sekreteri **Elif Akgül** ile Kadın Kurultayı üzerine şöyle konuştu:

- Eğitim-Sen 1. Kadın Kurultayı'na yaptığınız katkıları değerlendirir misiniz?

Bildiğiniz gibi Kurultayımızda küreselleşmeye özellikle değindik ve küreselleşmeyle birlikte cinsiyetçi ideolojiye de vurgu yaptık. Dolayısıyla bunun yansımalarını her alanda görüyoruz. Çalışma yaşamında, özel alanda, kamusal alanda, toplumsal alanda farklı şekillerde cinsiyetçi ideolojinin uygulamaları devam ediyor. Kadınlara yönelik baskı, şiddet, sömürü politikaları her geçen gün daha da derinleşiyor. Kamunun yeniden yapılandırılmasıyla birlikte, emek alanında çalışan kadınlara yönelik sömürü, yasalarca güvence altına alınarak daha da katmerleşti. **Kamu sektörü bugün bizim için artık serbest piyasa sektörüne dönmüş durumda. Bu yasalarla birlikte birçok haklarımız gasp ediliyor.** Dolayısıyla birçok alanda genel yaşanan sıkıntılarla birlikte özel anlamda da cinsiyetçi ideolojinin uygulamalarıyla karşı karşıyayız.

Cinsiyet eşitsizliğine karşı bir dayanışma oluşmuş ve bu olgunlaşan süreçle birlikte 2002 yılında yaptığımız Genel Kurul kararı doğrultusunda bu Kurultayın düzenlenmesi kararı alınmıştı. Biz de Genel Merkez olarak bunu hayata geçirmek için çalışmalarımıza başladık. Sorgulamak ve değiştirmek için öncelikle bir bilinçlenme sürecinin olması, daha sonra sorgulamanın, bununla birlikte örgütlenmenin, örgütlenmeyle birlikte mücadelenin yükseltileceğine inanıyoruz. Temel hedeflerimizden, amaçlarımızdan birincisi bu bilinç-

lenmeyle birlikte sendikaların iç politikalarının yeniden düzenlenmesi. Aynı zamanda hükümete yönelik, sisteme yönelik cinsiyet eşitliği politikalarının netleştirilmesi ve bir hareketliliğin bir mücadele zemini, yeni bir stratejinin belirlenmesini hedefliyoruz. Sendikaların iç yapısındaki bütün düzenlemelerin yani bütün kademelerde kadınların konumlandırılmasını kadın eğitim emekçilerinin sendikayla bütünleştirilmesini talep ediyoruz.

Hedefimiz sendikal ve toplumsal alanda kadın örgütlenmesinin güçlenmesini sağlayacak kararların alınması. Toplumsal alanda diğer kesimlerle ortak bir mücadele zemini geliştirmek, bu mücadele zemini üzerinden talepleri gündemleştirmek. Ve bunun sendikayla birlikte hareket etmesi için politikalar üretmektir.

-Mecliste yasalaşmayı bekleyen Kamu Reformu Yasa Tasarısı var. Bu tasarının eğitim emekçilerine, özelden kadın eğitim emekçilerine getirileri neler?

Küreselleşme politikalarının Türkiye'de uygulanmasıyla birlikte son bir yıldır AKP hükümetinin gündeme getirdiği acil eylem programıyla birlikte gündeme getirilen Kamu Reformu Yasa Tasarısı, kamunun yeniden yapılandırılmasıyla birlikte kamu çalışanlarının iş yarası olarak değerlendirdiği personel reformu ya da tasarısı getirilmeye çalışılıyor. **Geçirilmeye çalışılan Kamu Reformu Yasa Tasarısı denilen aslında kamunun tasfiyesini öngören bir yasadır. Şu ana kadar emek alanında diğer alanlarda geçerli olan yasaların kamu alanında geçerli olmasıdır.** Nedir bunlar? Personel reformu kapsamında esnek çalışma modeli, toplam kalite, norm kadro uygulaması, sözleşmeli personel uygulaması ve performansla ilgili uygulamalar. Tabi ki bu uygulamalardan tüm kamu emekçileri olumsuz etkileniyor. Ancak kadın bu uygulamaların en büyük mağduru olacaktır. Örneğin sözleşmeye istihdamda, işe alınmada performans kriteri getiriliyor. Kadın doğumdan dolayı, çocuk emzirmekten, ai-

Hedefimiz sendikal ve toplumsal alanda kadın örgütlenmesinin güçlenmesini sağlayacak kararların alınmasıdır. Toplumsal alanda diğer kesimlerle ortak bir mücadele zemini geliştirmek, bu mücadele zemini üzerinden talepleri gündemleştirmek ve bunun sendikayla birlikte hareket etmesi için politikalar üretmektir.

le ve eş durumundan dolayı işiyle ev işini eşit düzeyde tutmak zorunda olan birisi olarak ciddi anlamda zorlanacaktır. Tüm bu sorunlarla birlikte işyerinde başarılı olması, yüksek performans göstermesi mümkün değildir. Tabi iki bunun pek çok yan etkileri olacaktır. İşte sözleşme yapılan örneğin bugün eğitim iş kolunda Milli Eğitim Bakanlığının çıkardığı yönetmeliği var. Alınan personelin belli zaman diliminde çalıştırılması, performansla göre çalışacağı, performans kriterlerine uymayanların sözleşmelerine son vermekten bahsediyor. Hamile bir kadının performans kriterlerine ne kadar uyabileceğini düşünmek gerekiyor. Çocuk doğduğunda çocuğun emzirmesi, hastalanması, onun bakımı vb. sorumlulukları birinci olumsuzluk bu yine norm kadroyla birlikte bulunduğu yerden başka bir yere istendiği takdirde gönderilebilecek. İstihdamda daraltmaya gidileceği için çok zor koşullarda aynı anda birçok işyerinde çalışmak durumunda kalacak. Birden fazla okulda görev alması mümkün olacak. Bu hem zaman, hem de mekan açısından zorluklar getirecektir. Çalışma süresi esnek tutulacaktır. İdari amirler dersleri istedikleri zaman dilimine koyacaklardır. Fazladan çalıştırılabilecek, ek ders ücreti vermeyecek, hem zaman elverişli, çalışma koşullarının esnekliği, bir yerden başka bir yere gönderme hem de ücret esnekliği söz konusu. İstedikleri zaman ücreti farklı şekilde değerlendirilebilir. Bunu kendi keyfine göre; performansını yüksek gösterebilir. **Özellikle “kayırmacılığın” çok fazla olduğu ülkemizde kendine göre değerlendirecek, kafasına uymayan kendisine boyun eğmeyen, düşüncesinden olmayan insanları “sececektir”.** Bu da ciddi anlamda kadınları zor durumda bırakacaktır.

-Kamu Reformu Yasa Tasarısı'ndan sonra şimdilerde ise “apoletlendirme” adı altında yeni bir yasa çıkardılar. Bunun Kamu Reformu Yasa Tasarısı ile ilgisi ne ve kadınlar özeline getirileri neler?

Yasallaşmayan kamu reformu yasa tasarısının içeriğine uygun bir şekilde “apoletlendirme” yasalaştı. Apoletlendirilmiş bir sistemde yaşıyoruz. Apoletlendirmeye çalışan sistemin kendisi apoletli. Dolayısıyla bunun yasal anlamda güvenceye alınmasıyla birlikte kadının baş öğretmen olma, daha üst rütbelere gelmesi çok zor olacaktır. Apoletlendirme bir sınav yöntemiyle gerçekleştiriliyor. Kadının sınavlara ha-

zırlanması, sınavlarda başarılı olması zaten aile sorumlulukları nedeniyle ciddi anlamda problemler yaşayacaktır. Çalışması, hazırlanması, sınav kazanması ikincisi okuldaki idari amirin verdiği puanın da göz önünde bulundurduğunda birlikte okul idaresinin bunu kademesinin performansının gözönünde bulundurulması zaten baştan kaybetmiş kadının başarılı olması mümkün değildir.

Biz zaten apoletlendirmeye genel olarak karşıyız. **Sadece kadın boyutuyla değil, öğretmenler arasında ciddi bir uçurum meydana getirecektir. Yabancılaşmayı getirecektir. İspiyonculuğu getirecektir. Ayrımcılığı getirecekler. Öğretmeni hem veli nezdinde hem öğrenci nezdinde tartışılır duruma getirecektir.**

Öğretmenin itibarını tartışacaktır. Veli; **“Benim öğrencim başöğretmenin sınıfında okusun”** diyerek dolayısıyla veli ve öğrencilerin de öğretmenleri tartışması durumunu da beraberinde getirecektir. Dolayısıyla buna kadın boyutuyla baktığımızda bunun en büyük mağduru kadınlar olacaktır. **Kadınları baştan kaybetmiş olarak değerlendirdiğimizde böyle bir kademelendirmede kadının en altlarda kalacağı şimdiden belli. Çünkü şu anki sistemde bile yönetim mekanizmalarında yer alamayan kadının durumu orda da devam edecek.** Apoletlendirme toplam kalite yönetimi, ödüllendirme yöntemi, performans sistemiyle kamu reformunun içeriğini de bütünleyen, o iskeletin içeriğini dolduran bir uygulamadır. Buna bağlı olarak pek çok uygulama da gelecektir.

-Teşekkür ederiz.

-Ben teşekkür ederim.

(Ankara)

BUĞDAYIN TÜRKÜSÜ

*Halkım ben, parmakla sayılmayan
Sesimde pırıl pırıl bir güç var
Karanlıkta boy atmaya
Sessizliği aşmaya yarayan*

*Ölü, yiğit, gölge ve buz, ne varsa
Tohuma dururlar yeniden
Ve halk, toprağa gömülü
Tohuma durur bir yerde
Buğday nasıl filizini sürer de
Çıkarsa toprağın üstüne
Güzelim kızıl elleriyle
Sessizliği burğu gibi deler de*

Biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde.

Pablo Neruda'nın fotoğrafları Cervantes'te

Dünyaca ünlü Şilili Şair Pablo Neruda'nın 100. doğum yıldönümü nedeniyle yaşamından kesitlerin yansıdığı fotoğrafları Cervantes Enstitüsü'nde sergileniyor. İspanya ve Latin Amerika kültürünü dünyaya tanıtmayı amaçlayan Cervantes Enstitüsü ve Şili'nin Türkiye Büyükelçiliği işbirliği ile düzenlenen sergide, Pablo Neruda'nın 36 fotoğrafı yer alıyor. Çalışma masası, kullandığı eşyalar ve kişisel fotoğrafları gibi yaşamından kesitler sunan sergi, 18 Temmuz tarihine kadar Cervantes Enstitüsü'nde açık olacak ve haftanın 7 günü 09:00-20:00 saatleri arasında gezilebilecek. Cervantes Enstitüsü kütüphanesinde de Temmuz ayının yazarı Pablo Neruda olacak. (DİHA)

Sanata devlet müdahalesi

28 Mart seçimleriyle İzmit'te yerel yönetimin değişmesiyle yeni Büyükşehir Belediye Başkanı AKP'li İbrahim Karaosmanoğlu oldu. Ancak AKP'li Belediye Başkanı göreve başladığı günden itibaren İzmit Şehir Tiyatrosu'nda keyfi uygulamalar başladı.

İzmit Şehir Tiyatroları sanatçıları belediye başkanının yaptıklarını "İzmit Şehir Tiyatrosu'nda kara bulutlar dolaşiyor" başlıklı bir bildiriyle kınadı ve destek istedi.

Yayınladıkları bildiride "daha kuruluş aşamasında binamız satıldı ve salonsuz kaldık. Deprem ardından 'o kente tiyatro yapılamaz' dendi. İzmit yeniden inşa edilirken, biz de tiyatroyu yeniden doğurduk. Tam her şeyi yerine koyduğumuzu, istediğimiz tiyatroya kavuştuğumuzu düşünürken, 28 Mart seçimlerinden sonra göreve gelen yerel yönetim bizi yolumuzdan alıkoymu-

yor" dediler.

İzmit Şehir Tiyatrosu sanatçıları, bugün yaşadıkları sorunları da şöyle sıralıyorlar; "Hizmet sözleşmemiz hala imzalanmadı. Dört ikramiyemiz henüz ödenmedi. Kurum esnafa borçlu. Esnaf, tiyatroyu icraya vermeye başladı. Tiyatroya karşı karalama kampanyasını yürütenler, belediyenin odalarında toplantı yaptılar. Müdür ve idari amir haber verilmeksizin değiştirildi."

İzmit Şehir Tiyatro sanatçıları, hazırladıkları metni tiyatro ile ilgili tüm kurumlara göndererek destek istediler. Sanatçılar süreci anlattıkları metinde "bizler tepemizde oluşan kara buluta inat, bu körpe, bu sadece yedi yıllık tiyatronun kurtarılması için gerekli savaşı vermekte kararlıyız. Yanımızda olmanız sözü müze söz, sesimize ses katmanız bize güç verecektir" dediler. (Ankara)

Sanata düşman olan, insana da düşmandır!..

İnsana yabancı olan, yalnızca kâr hırsıyla ve sistemin devamı için insanlığı üç-beş kuruşa satanların sanata düşmanlığı tarih boyunca süregelmiştir. En ufak ilerici bir yan taşıyan herşeye azgınca saldırmaktan geri durmamıştır sistemin bekçileri. Çünkü varlığının devamını, yoz kültürün toplumun tüm hücrelerine yayılmasıyla mümkün olduğunu bilir.

Sanat sosyal bilincin gelişmesinde önemli bir işlev görürken; burada cevaplanması gereken önemli soru; kim için ve ne için sanattır? Bir tarafta halk için yapılan kültür sanat etkinlikleri ve yanısıra ödenen bedeller tarih boyunca varlığını korurken; diğer tarafta ise, halka yabancı sözde "sanat için sanat" yapanlar vardır ki, bunlar sistemin yoz kültürünü beyinlere yerleştirmek; kitleleri değerlerinden koparmak için ellerinden geleni ardlarına koymazlar.

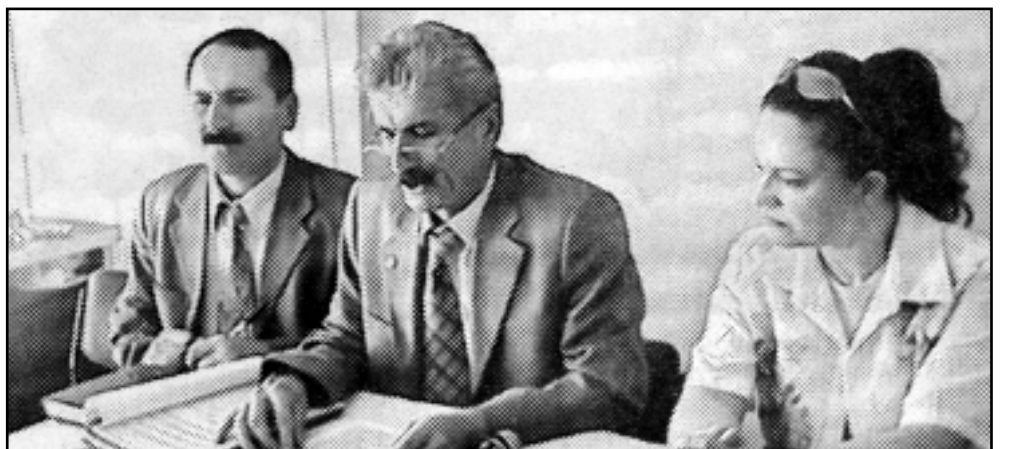
Kültür sanatın insanın gelişimindeki rolü tartışılmaz. Yarını yaratmak isteyen, bunun kavgasını verenler; yarının kültürünü de şimdiden yaratmak, en azından günümüzdeki yoz kültürden elden geldince toplumu korumak zorundadırlar.

Bugün sistemin bekçiliğini yapan AKP hükümeti de geçmişinden aldığı mirasla yoluna sanat düşmanlığıyla devam ediyor.

Birçok kültür sanat kurumu kapatılmayla yüzyüze durumdadır. AKP hükümeti, Kamu Yönetimi Temel Kanunu tasarısıyla kültür ve sanat alanında yerleşmenin ve özelleştirmenin önünü açmaya çalışmaktadır.

Kültür Sanat-Sen, TOBAV, Devlet Konservatuarlıları Dayanışma Derneği ile Müzik Eğitimcileri Derneği, kültür ve sanat kurumlarının kapatılmasının, emperyalist ve yoz bir kültüre teslim olmak anlamına geldiğini belirterek, yetkililere; "kapatılan kurumlardaki sanatçıların akıbetinin ne olacağını açıklanması" çağrısı yaptılar.

10 Temmuz 2004 tarihinde düzenlenen ortak basın açıklamasında; Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı Bilal Şimsir Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası'nın, Mersin Devlet Operası ile birleştirilerek kapatılması girişimini, Adana'da yoğun tepki karşısında geri alındığını hatırlattı. "Açılma kararı verilmiş, kadroları çıkmış sanat kurumlarımız kadrosuzluktan ve ödeneksizlikten ilk kez konser iptal etmek zorunda kalmıştır" denilen açıklamada kültür sanat alanına yöneltilen bu bilinçli ihmal ve müdahalenin sanatçıların önünü tıkayacağını ve emperyalist, kozmopolit, yoz ve feodal kültürün kuşatmasını yaratacağına dikkat çekti.

“Görüntü kirliliğine” neden olanlara yaşam hakkı tanınmıyor

Pendik'in Ertuğrul Gazi Mahallesi (Aydos Tepesi) sakinleri 15 güne yakın bir süredir, evlerinin yıkılacağı korkusuyla evlerinden ayrılamıyorlar. Egemenler seçim döneminde oy karşılığında gecekonduların yapımının önünü açıyor, seçimler bittikten sonra ise bu gecekonduların yapımından sanki hiç haberdar değillermiş gibi, emekçi halkın alınterini yerle bir ediyor. Şimdilerde Aydos'ta da böyle bir durum yaşanıyor. Seçim sürecinde her belediye başkan adayı Aydos halkının oturmuş olduğu evlerin tapularının olmadığını bildiği için, bu durumu kullanıp oy almanın yollarını aramış, AKP'den Pendik Belediye Başkan adayı olan **Erol Kaya** da bu kozu en iyi şekilde kullanmak için paçaları sıvamıştı. Ancak emekçi halkımız bir daha görmüştür ki, burjuva partileri hiçbir zaman halkın yanında olmamışlardır bundan sonra da olmazlar. Çünkü; onlar her zaman emekçilerin karşısında, sermayenin yanında olacaklardır. Bugün

Aydos'ta olduğu gibi gecekondularını yıktırıp bunların arsalarını sermayeye peşkeş çekmeyi istemeleri, onların kimin yanında olduğunun en somut örneğidir.

Biz de Aydos'ta yaşananları, orada yaşayan emekçilerle yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Salih Gülbahar: Tokat Turhallıyım. 18 yıldır Pendik Aydos'ta ikamet etmekteyim. Bakmakla yükümlü olduğum 8 nüfus var. Bisiklet tamiriyle geçimimizi sağlamaya çalışıyorum.

- Gecekonduların yıkılması nasıl başladı? Anlatır mısınız?

Şimdiye kadar gecekonduların yıkılması yoktu. Erol Kaya belediye başkanı olduktan sonra evlerimizin yıkımı gündeme geldi. Erol Kaya, 3 dönemdir belediye başkanlığı yapıyor. Son dönemde AKP'den belediye başkan adayı idi, seçimlerden önce gelip bizimle konuştu, “eğer belediye-yi alırsak 1,5 yıl içinde size ta-

Emekçi halkımız bir daha görmüştür ki, burjuva partileri hiçbir zaman halkın yanında olmamışlardır bundan sonra da olmazlar. Çünkü; onlar her zaman emekçilerin karşısında, sermayenin yanında olacaklardır. Bugün Aydos'ta olduğu gibi gecekondularını yıktırıp bunların arsalarını sermayeye peşkeş çekmeyi istemeleri, onların kimin yanında olduğunun en somut örneğidir.

puları dağıtacağım” vaadinde bulundu. Bizim de başka çaremiz olmadığı için oylarımızı verdik. Ama şimdi daha iyi görüyoruz ki Erol Kaya **tapu yerine bizden evlerimizi yıkmak için oy almış**. Yıkım gerekçesinin arsaların milli emlaktan milli eğitime devri olduğunu söyledi. Ve burada işgalci durumunda olduğumuzu söylüyor. Evleri yıkılacak olan insanlar, 17-18 senedir burada ikamet eden insanlar, bizler buraya ilk yerleştiğimizde buralar dere tepe idi. Bu bölgeye evler yaptık, yollar yapıldı, kanalizasyon şebekesi yapıldı. Şimdi bizler soruyoruz: **Eğer belediye bu evleri yıkacak ise neden bizim yolumuzu, kanalizasyonumuzu yaptı? Şimdi de bizden bu yerleri alıp zengin villa sahiplerine peşkeş çekiyorlar.**

- Buraya geldiğimizde mahallede barikatların kurulmuş olduğunu gördük, çevik kuvvet ekiplerinin buraya gelip müdahale ettiğini ve halkın da buna karşı direndiğini öğrendik. Son gelen aşamayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bizi belediyeye çağırdılar. Biz de 15-16 hane belediyeye gittik. Bize “Arkadaşlar burada ilk yıkılacak evler sizin evleriniz. Sakın direnmeyin ve herhangi bir yere başvurmayın. Bu evlerin yıkılmasını engelleyemezsiniz, eğer direnmeden evlerinizi boşaltıp çıkarsanız, biz de size hazine arazisinden sizin her birinize 2,6 milyar karşılığında 110 metrekare yer vereceğiz dediler. Eğer direnirseniz bunu da ala-

mazsınız” diyerek bizleri tehdit ettiler. Buradaki ailelerden sadece iki tanesinin bu parayı ödeyebilecek ve verilecek olan arsaya ev yapabilecek ekonomik durumu var. Diğerleri ise çok zor şartlarda evlerine ekmek getirebiliyorlar. Zaten durumumuz iyi olsa idi, buralara gelip yerleşmezdik. Ben şimdi 47 yaşındayım, bu evi bile 18 yılda çok zor şartlarda yaptım. Nerden bakarsanız, iki odalı bir yer yapmaya kalkışsan 10 milyar paraya ihtiyaç var. Ben bu yaşma geldim bu kadar parayı bir arada görmedim. Biz sonuna kadar direneceğiz, çünkü haklıyız.

- Bize kendiniz tanıtır mısınız?

- Sinopluyum, memur emeklisiyim. Evlerin yıkımı gündeme gelmeden önce AKP Aydos sorumlusuydum. Şimdi ise istifa ettim.

- Sizce neden buradaki evler için yıkım kararı alındı?

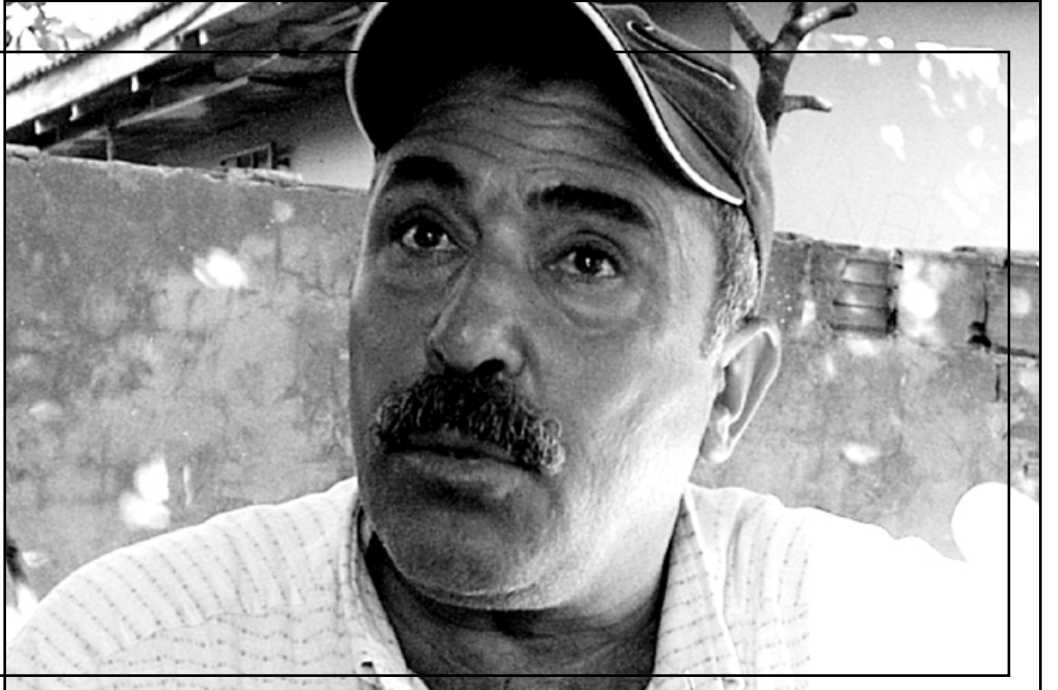
Buradaki evler birilerine haksız kazanç sağlamak için yıkılacak. Burada oturan her ailenin ortalama 6-7 çocuğu var. Okul için bizlerin evlerini yıkacaklarsa okul için ayrılan 7 dönüm arazi zaten var.

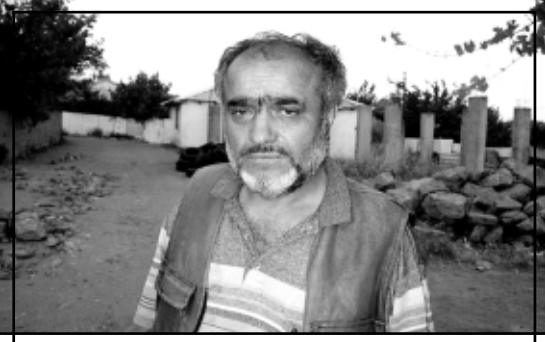
Daha önceden okul ve hastane için ayrılan arsaların hepsi zenginlere peşkeş çekildi. Şimdi o arsaların üstünde villalar var. Neden o villaları yıkmıyorlar da buradaki gariban halkın tek gözlü evlerine gözlerini dikiyorlar.

- Evlerin yıkılmaması için siz mahalle halkı olarak ne gibi önlemler aldınız? Ve son gelişmelerden bahsedebilir misiniz?

“Geçmiş yıllarda bize tapu vaadinde bulunuyorlardı ama bu seçimde kesin vereceklerini, çünkü iktidarda AKP'nin olduğunu, eğer büyükşehir belediyesini de alırlarsa 1,5 yıl içinde tapuları dağıtacağına dair Erol Kaya bizlere söz verdi. Ben sunu söylüyorum, şu karşımızda bulunan villaların yeri de hazine arazisi üzerine Kiptaş Aydos Evleri yapıldı. Neden onları yıkmıyorlar! Çünkü oraların sahipleri zengin, onlara dokunamıyorlar. Eğer kanunsuzluk varsa ilk önce oralari sonra da burayı yıksınlar.”

“Biz sonuna kadar direneceğiz, çünkü haklıyız. Eğer zengine var ise fakire de olmalıdır. Eğer biz buraya ev yaparak suç işlediysek, belediye de bizim yolumuzu, suyumuzu, elektriğimizi getirdiği için suçludur.”

- Mahallenin sokaklarına bariyerler kurduk. İki Cuma üst üste çevik kuvvet saldırdı. Birçok kez belediye başkanıyla görüşmek için belediyeye gittik, her seferinde de bizleri kapıdan geri çevirdiler. Oy zamanı kapılarımıza kadar gelmesini ve bizden oy istemesini biliyorlar da, neden şimdi bizim sorunlarımızı dinlemiyorlar. Şimdilik bekliyoruz. Halkın yoğun tepkisinden kaynaklı ara verdiler. Ama her an tekrar yıkmaya gelebilirler.

-17-18 senedir burada tapusuz oturuyorsunuz, şimdiye kadar herhangi bir yıkım kararıyla da karşılaşmadığınızı dile getiriyor-

sunuz. Sizce neden şimdi böyle bir durumla karşılaşıyorsunuz?

Bir mahalle sakini: 17-18 yıldır burada oturuyorum. Belediye bütün hizmetlerimizi verdi. Eskiden buralarda zenginlerin gözü yoktu, şimdi ise gözlerini buralara diktiler. Belediye de ne yapacak, buraları zenginlere rant karşılığında peşkeş çekecek. Geçmiş yıllarda bize tapu vaadinde bulunuyorlardı ama bu seçimde kesin vereceklerini, çünkü iktidarda AKP'nin olduğunu, eğer büyükşehir belediyesini de alırlarsa 1,5 yıl içinde tapuları dağıtacağına dair **Erol Kaya** bizlere söz verdi. Ben şunu söylüyorum,

şu karşımızda bulunan villaların yeri de hazine arazisi üzerine **Kiptaş Aydos Evleri** yapıldı. Neden onları yıkmıyorlar? Çünkü oraların sahipleri zengin, onlara dokunamıyorlar. Eğer kanunsuzluk varsa ilk önce oraları, sonra da burayı yıksınlar.

-Sizce ne gibi olaylar gelişebilir?

Bir mahalle sakini: Biz sonuna kadar direneceğiz, çünkü haklıyız. Eğer zengine var ise fakire de olmalıdır. Eğer biz buraya ev yaparak suç işlediysek, belediye de bizim yolumuzu, suyumuzu, elektriğimizi getirdiği için suçludur.

“Korkup başeğmeyle olmaz bu iş”

“Onların geleceği varsa göreceği de var. Biz bu evleri yaptırırken bir şey demediler. Direnmeli, hak aramalıyız. Evleri yıktırmayacağız. Biz biliyoruz bununla yetinmeyecekler iç taraftaki gecekondular da gidecek. Eğer halkımız birleşmezse daha kötü şeyler de olabilir.”

Günlerdir egemenlerin Pendik'te yaşayan gecekondulara yönelik saldırılarının bir benzeri de Tarsus'ta **Şahin Mahallesi**nde yaşanıyor. Mahallede yaşayan halkın tek suçu yoksul olmalarının yanında faşist belediye başkanı **Burhanettin Kocamaz**'a oy vermemeleri ve çoğunluğunun Kürt ve Arap olması. Mahalleye gelen polis ekipleri mahallenin arka taraflarındaki evlerin büyük bölümünün yolu işgal ettiğini söylemiş ve yıkımları gerektiğini açıklamışlar. Bahaneleri ise yeni çevre yolu. Mahalle halkı evlerini bu bahanelerle yıkmak isteyenlere “burada yaşayanlara bu arsalar satılırken buranın çevre yolu olduğu bilinmiyor muydu? En yenisi 8-9 senelik olan bu evlerin yolu işgal ettiği yeni mi akıllara geliyor?” diye soruyor. Mahallede yaşayan halkın sorunlarını dinlemek ve yıkımla ilgili düşüncelerini almak için onlarla bir röportaj yaptık.

- Bize yıkımla ilgili size yapılan açıklamayı anlatır mısınız?

Fatma Akgün; Geçenlerde geldiler yanlarında ölçü aleti falan vardı. Daha önce yoldan yarım metre fazlam varken, şimdi 80 cm fazlam olduğunu

söylediler. Ben de “size yıktırmam” dedim ve elime aldım balyozu, “kendim yaptım kendim yıkarım” dedim.

- Peki yıkım kararını size söylemediler mi?

F. Akgün; Söylediler, çevre yolu buradan geçecekmiş. Fakat biz asıl sorunu öğrendik, fazlalığı olan bizim evler değil, karşı tarla ve bahçelermiş. Tabii onların sahibi ağalardır. **Onlara gücü yetmez bunların. Acısını bizim gibi fakir halktan çıkarıyorlar.** Onlar başkasının cebine 3-5 kuruş koydu mu bir de yukarıdakilere haber etti mi tamam.

- Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?

F. Akgün; Ne yapabiliriz, onlar devlettir, güçlü olandır. Bizim ne gücümüz ne paramız var. İşte görüyorsunuz yıktık.

- Siz neler söyleyeceksiniz?

Ahmet Kalan; Benim bahçemin yarısı gitti. Bundan iki ay önce yoldan 1.5 metre alacağım vardı. Şimdi karşı tarladan pay gitmesin diye bahçemin yarısını götürdüler.

- Arsa tapunuz yok mu?

A. Kalan; Var, fakat evin oturma izni yok. Mesken görünümünde. Ya

evimi de yıkarlarsa ben ne yaparım. Zaten iş yok, para yok.

- Sizce bu olaylar niye şimdi yaşanmaya başladı?

A. Kalan; Arkadaşım dediği gibi, tarla ve bahçeler yolu işgal etmiş. Ama onlara da gücü yetmeyince bizden çıkardılar acısını. Bir de Kürt oluşumuzdan kaynaklı bir antipatisi var bize. Yani bizi hor görüp dışlıyorlar. Belediye Başkanı o kendisi gibi faşist MHP'nin adamı. Bizden ona oy çıkmaz. O da intikamını böyle alıyor. Zaten mahalle hizmetlerin gelmemesinden dolayı hastalık saçıyor. Çamur, lağım, toz, pislikten kaynaklı her hastalık mevcut. Biz bahçenin yarısı ile kurtardık ama bazılarının evinin tamamı gidiyor. Ama biz istersek, yıkılması gereken yerleri ve komşularımızı kurtarabiliriz. İşte İstanbul Pendik. Yıkamıyorlar bakın. **Biz neden direnmeylim, korkup başeğmeyle bu iş olmaz.**

- Sizin evinizin hemen hemen yarısı gidiyor, siz ne diyorsunuz?

Yusuf Eker; Ne diyeyim evladım. Bizim evimizi yaptırırken 1 metre boşluk vardı, yol arsadan geçiyordu. Şim-

diyse tersine döndü. Meğer arsa yoldan geçiyormuş.

- Evi yaptırırken tapusunu almadınız mı?

Y. Eker; Aldık ama neye yarar. Onlar eşkiya gibi, gücümüz yetmez. Biz fakiriz, bu evin değil yarısı yıkılsın bir tuğlası düşse yeniden koyacak paramız yok. Çünkü iş yok, güç yok.

- Peki karşı koymayı düşünmüyor musunuz?

Y. Eker; Kimle karşı koyarız ki, biz azız onlar çok. Hem de bize karşı nefretleri var. Çünkü biz Kürt'üz.

- Siz bir şey söyleyecek misiniz?

Soner Kapıcı; Evet söyleyeceğim. **Onların geleceği varsa göreceği de var. Biz bu evleri yaptırırken bir şey demediler. Direnmeli, hak aramalıyız. Evleri yıktırmayacağız. Biz biliyoruz bununla yetinmeyecekler iç taraftaki gecekondular da gidecek.** Eğer halkımız birleşmezse daha kötü şeyler de olabilir. Madem böyle bir şey var yaptırırken uyarısalardı bizi. Şimdi benim evim yıkılırsa bir daha nasıl yaparım. **Onun için evimi yıktırmayacağım.**

İşçi-köylü'den

NATO Zirvesinin Sonuçları: Saldırıya Karşı Direniş, Daha Yaygın Direnişler

4 Nisan 1949'da 12 ülke tarafından kurulan NATO'ya Türkiye 18 Şubat 1952'de katılmıştı. Şu an Türkiye'de toplam 5 yerde resmi olarak NATO üssü bulunuyor. Bunlardan biri İzmir'de bulunan Güneydoğu MAB Komutanlığı. Yani 1991 yılında NATO Savunma Komitesi tarafından kurulan Güneydoğu Müttefik Mobil Gücü. Bu üste 42 uçak ve 300 kadar askeri personel bulunuyor. Diğerleri ise Konya'da bulunan 3. Ana Jet Üs Komutanlığı; Şile'de bulunan Uluslararası Atış Alanı; Bahkesir'de bulunan 9. Hava Üssü ve Aksaz'da bulunan Karaağaç Deniz Üssü.

NATO toplantısının ardından Türkiye'nin bundan sonraki önemini anlamak için yapılan açıklamalara bakmak yeterli. Bu önemi NATO Dışişlerinden Sorumlu Genel Sekreter Yardımcısı Jamie Shea şu sözleri ile ortaya koyuyor; "Türkiye benzersiz bir vokasyona sahip. Güneyde İsrail ve Arap ülkeleri ile çok iyi ilişkileri var. Orta Asya ve kuzeyindeki Kafkaslar'la güçlü bir dil ve kültür bağı bulunuyor. NATO'nun Afganistan'daki varlığı için bunlar önem taşıyor. NATO'nun varlık göstereceği Balkanlar'da da Türkiye'nin etkisi büyük. Bu unsurlardan ötürü Türkiye, NATO'nun ilgili olduğu nerede ise tüm bölgelerde her ajandada nerede ise en üst sırada yer alıyor."

Yine Shea "İttifak açısından hayati öneme sahip. NATO'nun dünyanın gerisi ile kurmak istediği köprüleri Türkiye'siz kurmak mümkün değil" diyerek Türkiye'nin kimilerine göre "stratejik, vazgeçilmez ortak" aslında ise ileriki süreçte hareket kabiliyetinin daha artırılacağı alınan kararlar ile ortaya çıkan iflah olmaz bir uşak olduğuna vurgu yapıyor.

Tüm bu gelişmeleri, "tarihi" NATO

Zirvesi'nde alınan kararları ABD emperyalizminin yeni savunma stratejisi; bu bağlamda Irak deneyiminden çıkardığı dersler ve rakip emperyalist devletleri özellikle de Rusya'yı sıkıştırma planları içerisinde ele almak gerekiyor. Üsleri aracılığı ile Rusya'yı nerede ise kuşatan ABD, Kafkaslar'a yerleşerek cendereyi diğer emperyalistler için daha da daraltma telaşında. Gürcistan'da yaşanan darbe, Türkiye'den Karadeniz'de yeni üs talepleri vb. gelişmelere de bu eksende bakmak konuyu açıklığa kavuşturacaktır.

Askeri yapısında özellikle çabuk konuşlanabilen ve esnek davranabilen; sayıları ile değil hareket kabiliyetleri ile öne çıkan birliklere yönelen ABD, mevcut üsler ve yeni açılacak üslere kaydırılabilecek askeri güçlerin buralara yerleşmesi ve çıkışlarının rahat olabilmesi için "esnek yasal düzenlemeler"i dayatıyor. Bu düzenlemeler ile ABD istediği zaman üslerinin bulunduğu ülkelerde asker değişimi yapabilecek, ek asker sevkiyatları gündeme gelecek, ülke hükümetlerinin sözde kalan yetkileri dahi ellerinden alınarak bu konuda tam bir kukla haline getirilebilecek. Bu ABD açısından gereksiz bazı işlemlerin ortadan kalkmasını sağlayarak zamandan tasarruf etmesini sağlayacak.

ABD Savunma Bakanlığı Müsteşarı Douglas Feith'in aşağıdaki sözleri de bu gelişmeleri özetliyor; "Yeni Savunma Konumlanması derken yalnızca üslerden söz etmiyoruz, güçlerimizin gerektirdiği yer ve zamanda operasyonel hale getirilmesi yeteneğinden söz ediyoruz."

Aynı değerlendirmeyi bir de NATO Genel Sekreteri Joop de Hoop Schef-

fer'den alıntı yapalım; "İstikrar sağlamak, Soğuk Savaş dönemindekinden çok daha farklı kuvvetler gerektirir. Basitçe koymak gerekirse daha fazla kargo uçağı ve daha az ağır tanka gereksinim duyuyoruz. Daha uzağa ulaşabilecek, sahada daha uzun kalabilecek ancak daha çok savaşacak, daha küçük, daha güçlü ve daha hızlı güçler gerekli." Bu planları ile NATO 2006 yılında saldıracağı herhangi bir bölgeye 5 gün içinde ulaşmanın hesabını yapıyor.

28-29 Haziran'da yapılan NATO Zirvesi'ni sonuçları itibarı ile değerlendirdiğimizde ABD açısından önümüzdeki dönem politikaların planlanması ve hayata geçirilmesi anlamında önemli bir Zirveydi. Irak'ta "Rehine krizi" ile birlikte daha fazla sıkışma yaşayan ABD, ülkedeki askeri gücü hem çeşitlendirmek hem de arttırmak hedefinde. Yıpranan güçlerini bölgeden çekme, sınırlı bir komuta gücü ile Irak sorununu çözme amacıyla. Irak'ta direnişçilerin iki Filipinliyi rehin almasının ardından Filipinler hükümetinin ülkeden askerlerini çekeceği kararını açıklaması ABD'nin yalnızlaşmasının da sinyallerini veriyor.

BOP politikası ana eksen alınarak "terörle mücadele" ve üslerle birlikte Zirvenin sonuçları anlamında damgasını vuran gelişmeler olmuştur. Zirvenin sonuçları boyutuyla Türkiye'nin artan rolü ve biçilen misyon önümüzdeki dönem hem coğrafyamızı hem de yakın bölgeleri neyin beklediğinin de önemli sinyallerini veriyor. "Terörle mücadele" kapsamının genişletilerek operasyonların, yeni birlikler ve yeni üslerle sürdürülmesi gelişmeler arasında. Ülkemize biçilen misyon anlamında Afganistan'daki komuta sayısının artırılması ve denetimin Türkiye'ye bırakılması gözden kaçırılmayacak önemli bir gelişmedir. Yine Zirvenin hemen ertesinde NATO heyetinin "eğitim amaçlı" Irak'ı ziyaret etmesi önemli gelişmeler arasında.

NATO Zirvesinin devam ettiği günde Irak'ta egemenliğin Iraklılara devre-

dildiği haberini gülümseyerek karşılayan Bush'un sevinci hatırlanacağı üzere çok sürmedi. Yetki devrinin ilan edildiği gün 3 ABD askeri Felluce'de direnişçiler tarafından öldürüldü. Yine yetki devrinin içeriğini anlamak açısından bir gün sonra Felluce'ye bombalar yağdırıldı. Direnişin çıkmazını yaşayan ABD, halkın artan desteği ile birlikte sorunun çözümünü askeri saldırılarını arttırmakta buluyor. İşbirlikçi bir Irak hükümetinin kurulması direnişlerin azalması yönlü beklentileri de boşa çıkartmış ve direnişçiler ara vermeden eylemlerine devam etmiştir.

Bölge ve dünya kamuoyundaki desteğini her gün biraz daha kaybeden ABD nükleer silahların tozuna dahi ulaşamayınca "istihbarata müdahale edeceğiz" açıklamalarını yapmakla yetindi. Bu gelişmelerle birlikte Saddam il kez mahkemeye çıkarıldı. Mahkemeyi kukla, yargıçları ABD uşağı olmakla suçlayan Saddam bir dönem oynadığı misyonerliği unutmuşa benziyor. Kendisi gibilere örnek teşkil edecek bir mahkeme görüntüsü ve yargılama süreci yaşadı.

Ülkemizde ise meclisten art arda çıkarılan yasalarla önümüzdeki dönem açısından yapılacak kapsamlı saldırıların planları da belirginleşmeye başladı. Hapishaneler açısından içinde ciddi saldırı maddelerini barındıran Ceza İnfaz Yasası kabul edildi. Tek tip elbisenin yanısıra tutuklu ve hükümlülerin ücretli köleler haline getirilmesi, hapishanelerin özel sektörlere çevrilmesi bir anlamda AB yasalarının işletilmesi yakın dönem yaşayacağımız. Bunun yanısıra gündemde olan Belediyeler Yasası ile özelleştirme alanları gittikçe genişletiliyor. Eğitim-Sen'in kapatılma davası ve daha bir dizi gelişmeler ülkemiz emekçilerine yönelik saldırıların somut anlamı ve kapsamını ifade ediyor.

Önümüzdeki dönem yaşanacak gelişmelerin tümü rüzgarın bizden yana olacağını gösteriyor. Bu rüzgarı en iyi biçimde değerlendirme ve halkların örgütlü fırtınasına çevirmek için daha fazla irade ve daha fazla çaba...

AVCILAR BELEDİYESİNDE İŞÇİLER GREVE GİDİYOR

Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde dört ayı aşkın bir zamandır anlaşma sağlanamaması üzerine greve giden Avcılar Belediyesi işçileri 7 Temmuz Çarşamba günü Avcılar Belediye binası önünde saat 10:00'da bir açıklama yaptılar. Genel-İş sendikası şubelerinin de destek verdiği basın açıklamasında "Sözleşme masasına taşeronları değil IMF'yi çağırıyoruz" yazılı pankart açıldı. Sendika ve çalışanlar adına açıklama yapan Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm 2003 yılında kabul edilen 4857 sayılı İş Yasası'nda Esnek Çalışmanın dayatıldığını vurgulayarak; 4 aydır TİS görüşmelerinin sürdürüldüğünü ve belediyelerin IMF tarafından önerilen programdan çıkmayan tavrından dola-

yı uzlaşma sağlanamadığını, isteklerinin sadece 4 kişilik bir ailenin geçim endekslerine uyan maaş miktarı olduğunu söyledi.

Basın açıklamasına katılanlar sık sık "Yaşasın sınıf dayanışması", "Direne direne kazanacağız" gibi sloganlar attı. Daha sonrasında Belediye Binasına grev ilanını asan işçiler "Yaşasın örgütlü mücadelemiz" sloganları eşliğinde dağıldı. Basın açıklamasından sonra görüşlerini sorduğumuz pek çok işçi temsilcisi uzlaşma masalarında belediye yönetimlerinin "Sosyal haklar için olan maddeler sizin için, olmayı olmazsa olmazı ise bizim içinde ücret öyle" dediğini söyleyerek "uzlaşma yollarını sendikamızın değil belediyelerin tükediğini" belirtti. (İstanbul)

Dersimlilerin çektiği çile

sonra dilekçenin cevabı geldi. “**Kanalizasyon ve çeşitli rehabilitasyon çalışmaları yapılmadan girilemez**” denildi. Aradan üç sene geçmiş hala yapılacak ve biz hala geri dönmek için bekliyoruz. Bundan sonra da yaşanan çatışmaları bahane edip bizi yine köyümüze göndermeyecekler. Ben köyüme yıllar sonra ilk defa geçen yıl gittim. Sadece iki gün kalmama izin verdiler. Orda yaylaya çıkan insanların eşyalarını kırıp dağıttılar. **Size bir örnek anlatayım;** Benim bir arkadaşım var, köyüne sürekli yerleşmek için döndü. Çünkü Merkez’de çocuklarına bakamıyordu. Adam bütün varını yoğunu köye götürdü. Kışın ulaşım sorunu yaşandığı için ve çocukları okula gittiği

Yapılan istatistiklere göre Dersim’de 100 bine yakın insan yerinden yurdundan kovulmuş. Bir çoğu bulunduğu yerlerde bir gün köyüne geri dönmenin umuduyla yaşam kavgası veriyor.

çekiyoruz. Kiralık ev bile bulamıyoruz; özel hareketçilerin, polislerin buraya yerleşmeleri kiraları yükseltti. Olan hayvanlarımızı mecburen hiç parasına sattık. **Biliyorsunuz bizim memleketimizde iş sahası yok.** Bu da insanları üretimsizliğe alıştırtıyor. Ben üniversitedeyim, ailemin beni okutacak durumu yok. **Ben de yaz boyuca burada tezgah açıp masraflarımı karşılamaya çalışıyorum, hem de bireysel olarak bir şeyler yapmak için uğraşıyorum. Çünkü gençliğin üretmemesi sistemin işine geliyor.** İşsiz herkesin adına balıcı diyorlar. **Gençliği kazanmak için bir şey yapmadıkları gibi bir de bu şekilde dışlıyorlar.**

Makbule Nine: Ne anlatayım ben size? Biz otuz sekizden bu yana çekiyoruz. Ben seksen yaşındayım, yaşım kadar dert gördüm. **Geyiksuyu** nahiyesi **Dikenli** köyündenim. **On bir sene önce köyümüzden bizi zorla çıkardılar.** Odur budur çekmediğimiz çile kalmadı. Biz köyümüzde rahattık, bolluk içinde yaşıyorduk, bırakmadılar ki boğazımızdan bir lokma ekmek rahat rahat geçsin. **Köyümüze getirdiler karakol kurdular.** Her gün bize baskı yaptılar. “**Köyü boşaltın**” dediler. Biz de bu çoluk çocukla nereye gidelim, ne yapalım, derdimizi kimseye anlatamadık. Sonra Bolu askeri geldi 1993’te. **Onlar halka yapmadıklarını bırakmadılar.** Karşı duralım dedik, çocuklarımızı kocamı dövdüler. Yine çıkmadık, evlerimizi ateşe verdiler. “**Ya gidersiniz ya da burada ölürsünüz**” dediler. Kalktık Merkez’e geldik. Açlık, yoksulluk bir türlü yakamızı bırakmadı. Şimdi diyorlar “**gidin para yok, ev yok, yardım yok.**” Nasıl gidelim. Herkes geliyor, yazıyor, çiziyor. Diyorlar “**hepsi geçecek.**” Ne zaman, biz artık beklemekten bıkmışız. Köyü neden istemeyelim. İki tane oğlum var. İkisi de boş geziyor. Köyde olsak kendi işlerimizle uğraşırız.

Ali Karabulut: Nazımiye’nin **Do-kuzkaya** köyündenim. Bizim köyümüz 1975’te olaylar gerekçe gösterilerek boşaltıldı. Köyümüzün tüzel kimliği elinden alındı. Yani köyümüzün varlığı yok sayılıyor. Köye geri gidip ikamet etmemizin imkanı yok, çünkü şartları çok ağır.

Köyümüzün ulaşım sorunu var. Köye gitmek için **Zağge**’nin üstünde köprü vardı, asker kesti.

Şimdi sudan karşıya geçmeye bile izin vermiyorlar. Ancak **Nazımiye** veya **Büyükurt** (Hakis) üzerinden gidebiliriz. Geri gitmemiz için köprü’nün yapılması ve köyün tüzel kimliğinin verilmesi gerekiyor. Bizim köyün bütün insanları şimdi mağdur; gelir kaynakları yok, sosyal güvenceleri yok, yetkili merciler bu konuda harekete geçsin. Ben şimdi esnafılık yapıyorum. Köy ürünleri satıyorum. **Köylü olmazsa ürün nasıl olsun.**

için merkeze döndü. İlkbaharda köyde bir operasyon düzenlendi. Arkadaşım tencereleri delinmiş, pirincin, bulgurun ve birçok şeyin yere serpildiğini görmüş. Ondan sonra şikayette bulunmuş, karakol komutanı buna demiş “**biz değil bunları örgüt yapmış.**” O da demiş “**örgüt işi değil onlar olsa unu, şekeri kazmayı, küreği kendisine lazım olanı alır gider.**”

Bu sadece bir örnek bunlar yakın zamanda yaşanmış, gidenlerin hali ortada. **Şimdi yine kimse köye gidemiyor yasak. Bu ülkede hukuk yok...**

Bugün buraya gelip yerleşen köylünün hepsi mağdur. Neden dersiniz köyde kira vermiyorduk, oduna para yine vermiyorduk, hayvanlarımız vardı günlük ihtiyacımızı karşılıyorduk. Bir tek elektriğe para veriyorduk. Bugün un yapıp bir kış ekmeğimizi pişiriyorduk, kimseye muhtaç olmadan yaşıyorduk. Şehre gelince bir sürü sorumluluk üstlendik. Ekonomik yönden zorluk

Ancak göç sadece yoksulluk getirmekle kalmamış aynı zamanda kimliklerinden, kültürlerinden de eksiltmiş zaman geçtikçe. Çalışmayan madde bağımlısı olan bir gençlik oluşmaya başlamış Dersim topraklarında.

Zorunlu göçün yaşamlarını nasıl etkilediğini yaşayanlardan dinledik:

Sercan Zuhul: Tunceli Merkez’e bağlı **Çıralı Köyü**’ndenim. Köyümüz çevre köylerle beraber 1993 yılında TC’nin kolluk güçleri tarafından baskı ve zorla boşaltıldı. İnsanlar buna çok fazla direnemediler. Can güvenlikleri tehlikedeydi. Faili meçhul cinayetlere hergün bir yenisi ekleniyordu. Ambargo uygulandı, insanlar zorunlu ihtiyaçlarını dahi getirip götüremez oldu. Ve en sonunda köyleri terk ettik. **Biz yıllardır köye geri dönmek istiyoruz.** 2001 senesinde köyümüze dönmek için Valilik’e başvuruda bulduk. Valilik köy hizmetlerine sevk ettirdi. Tüm işlemler bittikten

“Kardeş bana ne sorarsın, Memleketim ateş içindedir. Dersimi ateşe vermişler Taşı toprağı hep yaniyor”

Dersimli bir ananın feryadı, yılların çilesini en yalın şekliyle anlatıyor bize. Gelişen haklı bir mücadelenin önünü tıkamak isteyen faşist TC çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden bir halkı sindirmenin amacını güderek baskı ve zulmün en katmerlisini yaşattı/yaşatıyor bu topraklarda. Gözlerinin önünde evleri ve köyleri ateşe verilen anaların, tecavüze uğrayan gelinlerin çığlıkları hala yankılanırken Munzur’un kayalıklarında, zorla göç ettirilerek açlıkla karşı karşıya getirilen bir halk...

Yapılan istatistiklere göre **Dersim’de 100 bine yakın insan yerinden yurdundan kovulmuş. Bir çoğu bulunduğu yerlerde bir gün köyüne geri dönmenin umuduyla yaşam kavgası veriyor.**

Sıtamê sarê Dêrsimi

“Çı pers kına mira, bira
Welatê mı sojia sura
Adır verdo Dêrsimi ser de,
Dar-ber, kuçi péro vésené”

Na şüara de hermeta dersimizza. Derdunê serru Ana ‘ra zon. Devleti Tirkunê faşistuna ke wasto ke virendiya zu qomi bijero, qiji, pili, kokimi, hermeti, cüamerdi ciyarti nékêrdê zulimo en gran çirê no ve ro. Verê çimunê mau de çê u dewi vésnê. Na qomo ke zirçaisê veyvikunê ho i veyvikê ke Tirkunê faşistu pé kay kêrdo, şiyu ve kounê muziri, kounê Muziri ra péyser yeno, nika sítamunê newu onceno. İstatiku ra gore **Dêrsim de néjdiyê 100 hazari de ison hardê hora kêrdo tever. Hama hona omidê ho esto ke, cao ke şiyu cı rozê uza ra péyser yeno hardê ho. Goç kêrdene tenya feqireni néarda, qomé ma zagonê hora ki fisto düri.** Heni biyo ke Dêrsim de cêncê ke nêgureenê bali u çiyu bin oncenê. Péro zonenê ke na politika dewleta. Hama destê mara thoa nino. Sarê Dêrsimi vanê na derdi keyê qedinê u çı ke amo sarri ser de qesey kênê.

Sercan Zuhâl: Ez Bor raune. 1993

ine de dewi bi tholi. Dewê ke néjdiyê suke derê péro kêrdi ve thol. Dewe eve zorê polês u cendermu ra kêrdi ve thol. Miletî besenêkêrd dustê naynu vejyio. Taê millet kişiyenê, kami kistenê beli névi. Kêşi besenêkêrdênê bıvırdarno. Néverdenê millet thoaê bero dewa ho biaro. Millet wertê di adiru de mend, na ruval ra dewê ho caverday. **Çondî serrio kem a wazeme ke şerime dewunê ho.** Sera 2001ye de ma serwa dewe şime leê vali, vali ma rusnayme Köy Hizmetleri (Dayra Xızmeta Dewu). Peê coy cüav marê ame. Cüav de vake ma nika géreke qanalizasyon u karo bin bikêrime, ae ra tepia hona şerê dewa ho. Nae ser r ahire seri vérdi ra, karo ke inu vake, o kar hona nébiyo. Ma ki hona dewa ho nêşime. Ruvalê na qewğa rozunê peênu ra ki kês néthoreno şéro. Ez sifte par şiyune dewa ho,tenya di roji izne déve mı. Uza iyê keş iyê ware çı-miyê dinu véсна. Sımarê misalê bıdine; olvozê de mı esto, wazeno ke şéro dewa ho, hama hal-waxtê ho rınd niyo. Çıkê ho esto-çino péro berd ve dewe. Zimiston ray qapan vi, hem ki domonê hoş iyenê mektev, coka ame su-

ke. Usari dewe de operasyon bi. Na olvoz şiyu ke qavê ho péro lone biyé, pırıncê ho, bulğurê ho péro çarçê hardi biyo. Nae sera şiyu gére kêrdo. Qumandarê qereqoli vato nu ma né, naê ke bırrı ra inu kêrdo. Ney ki vato nu isê naê bırrı niyo, eke i vé, i ardu, sekér tey béne, huy-zengenu benê, çike çirê lazimê. Nika onci néverdanê şime dewe. Na welat de hukuk çino.

Nika iyê ke goç kêrdo ita biyé mağdur. Eke çınay ré? Vanê, ma dewe de kira nédênê, kolu ré perey nédênê. Mal-gaê ma bi, ma werdê ho vetenê. Zu perê alatı-riki déné. Ma génım ramitenê, nonê ho vetenê. Ma ke ameyme suke zof çetneni onte. Eve kirawa çê bile nediyênê, riyê polisura kirey kêrdi vi berz. Ma mal-gaê ho bila seve etsenê uwe, uzız rotenê. Sıma ki zonenê ke welatê made kar çino. Mı ki omnoni stend kerdenê ra çı guretenê rotenê hore xerzlığê ho vetenê. békar mendene amenê ro sisteme. Cêncê ke békar vi, namê dinu balici vi. Kêşi seveta cencu thoaê nékêrdênê.

Niajni Mexbula: Çena m’ ez torê çı qeseybikêrine, ma ‘38ı ra nat onceme. Ez heştay sere derune, hondê serrunê ho mı derdi diyê. Ez naya (nahiye) Desta Çığnu dewa (Dikenliye) raune. **11 serre ra avê, ma dewa mara kêrdime tever.** Awa nawa sítamê kem a ontê kêşi néontê. Ma dewa hode ret vime, zerrê bollığeni de vime, néverda ke loqmê noni gula maro şéro. **Amey dewa made qereqol sana ci.** Se ke qereqol niya ro ki, zor da ve ma ke dewe thol kêré. Ma ki vake “**mas e bikêrime, kata şerime, çhel-çukê ma, domonê mas e bikêré.**” Ma nêşıkrayme dêrdê ho kêşi ré vajime. Peê coy 1993 de Bolu

ra eksêr amê. Awa ke inu marê kêrde, mérdê mı, domonê mı kuay. Ma oncia névéjıayme. Nafa ki adır kêrd çéu ver vésnay. Ma onci néwast ke vejime. Qumandanê qereqoli, vali mare vake “**ya vejine ya kı mirenê ma qarsê cı nébeme**”. Ma sarê dewe péro bime top ameymi suke. Ewru ma wazeme ke peyser şime dewa ho. Hama ne pereyo, ne çéu, ne ki ordimo, çıturi şerime, se bikêrime, nezonenê. Herkês yeno, çiyê nuseno, vano “**dêrdê sına ré çare vineme**” key, çıturi vinenê, ma indi vınetene ra bêzar bime. Ez çınay ré dewe mewajiné, dı lazê mı leê mı derê. Kar çino, thoa çino. Herkês mordemê horê yardım kéno. Lazê mınno ju loqanta de gureeno hata ve su lıngu sereo, yevmiawa ke céno ki thoay ver néğınena. Ao bin thol fetelino. Eke dewa hode vime karê hode gureeme, kês thol némaneno

Ali Karabulut: Ez esnafeni kên, dewa Najmia **Dokuzkaya** raune. Dewa ma 1975 ine de ruvalê hadisu ra kerde thole. Werte ra darde we. Resmıyet de néosena. Ewru na halde kês nêşkıno şéro dewe de wındero. Raê dewa maki çetinê, cao ke rae sona dewa ma, coreniya Zağgey de pırd de taxtein bi. Eskéri na pırd dardo we. Nika izne nédanê ké bile uwe ra bover vışime şerime. Ancax hetê **Hakışı** ro ison şıkino şéro. Dewa ma gereke resmıyet de bioso ke, peyser şerime dewa ho. Pırd gereke onci vırajıyo. Sarê dewa ma péro biyo mağdur. İyê ke amê ita nika vésanê, caê ra çirê thoa nino, karê ho ki çino. Dayré hukmati gereke na mesela sero vınderê. Ez esnafune, çiyê dewe rosen, dewuji ke mevê çiyê dewe çıturi roşino?

İstatiku ra gore Dêrsim de néjdiyê 100 hazari de ison hardê hora kêrdo tever. Hama hona omidê ho esto ke, cao ke şiyu cı rozê uza ra péyser yeno hardê ho. Goç kêrdene tenya feqireni néarda, qomé ma zagonê hora ki fisto düri.

